

Euroopan unionin virallinen lehti

L 111

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

62. vuosikerta

25. huhtikuuta 2019

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2019/629, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/630, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksista ⁽¹⁾ 4
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/631, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille ja asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 kumoamisesta ⁽¹⁾ 13
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/632, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta muita menetelmiä kuin unionin tullikoodiksissa säädettyjä sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä koskevan siirtymäkauden pidentämiseksi 54

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/633, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä yritysten välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa 59

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

TYÖJÄRJESTYKSET

★ Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen muutokset	73
--	----

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU, Euratom) 2019/629,

annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019,

Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 256 artiklan 1 kohdan ja 281 artiklan toisen kohdan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon unionin tuomioistuimen pyynnön,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan komission lausunnot ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2015/2422 ⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin tuomioistuin on yhdessä unionin yleisen tuomioistuimen kanssa tarkastellut niille kuuluvaa toimivaltaa kokonaisuutena ja arvioinut, olisiko kyseisen asetuksen mukaisesti toteutettu unionin tuomioistuinrakenteen uudistus huomioon ottaen syytä tehdä tiettyjä muutoksia unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen väliseen toimivallan jakoon tai muutoksenhakuasioiden käsittelyyn unionin tuomioistuimessa.
- (2) Kuten unionin tuomioistuimen 14 päivänä joulukuuta 2017 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle antamasta kertomuksesta ilmenee, unionin tuomioistuin katsoo, ettei tässä vaiheessa ole aiheellista ehdottaa muutoksia sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan nojalla esitettyjen ennakkoratkaisukysymysten käsittelyyn. Ennakkoratkaisupyynnöt ovat unionin tuomioistuinjärjestelmän kantava voima ja ne käsitellään ripeästi, joten tällä hetkellä ei ole tarpeen siirtää unionin yleiselle tuomioistuimelle toimivaltaa ratkaista ennakkoratkaisukysymyksiä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä määrättyissä erityisasioissa.
- (3) Unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen suorittama tarkastelu osoitti kuitenkin, että kun unionin yleinen tuomioistuin ratkaisee jäsenvaltion nostaman, unionin tuomioistuimen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 260 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla antaman tuomion täytäntöönpanon laiminlyöntiin liittyvää komission tointa koskevan kumoamiskanteen, unionin yleisellä tuomioistuimella voi olla vakavia vaikeuksia kanteen ratkaisemisessa silloin, kun komission ja asianomaisen jäsenvaltion näkemykset tämän jäsenvaltion unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi toteuttamien toimenpiteiden riittävydestä eroavat toisistaan. Tämän vuoksi on tarpeen jättää unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan oikeudenkäynnit, joihin liittyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 260 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltion maksettavaksi määrätty kiinteämääräinen hyvitys tai uhkasakko.

⁽¹⁾ Lausunto, annettu 11. heinäkuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja lausunto, annettu 23. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. huhtikuuta 2019.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2015/2422, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta (EUVL L 341, 24.12.2015, s. 14).

- (4) Unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen suorittamasta tarkastelusta ilmenee selvästi myös, että valituksia tehdään suuri määrä sellaisissa asioissa, jotka on jo tutkittu kahteen kertaan, ensin riippumattomassa valituslautakunnassa ja sen jälkeen unionin yleisessä tuomioistuimessa, ja että unionin tuomioistuin hylkää monia tällaisia valituksia selvästi perusteettomina tai jättää ne tutkimatta niiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen vuoksi. Jotta unionin tuomioistuimelle annettaisiin mahdollisuus keskittyä asioihin, jotka edellyttävät sen täysimääräistä huomiota, asianmukaisen oikeudenkäytön nimissä on syytä ottaa käyttöön tällaisia asioita koskevilla valituksissa menettely, jolla unionin tuomioistuin myöntää valitusluvan kokonaisuudessaan tai osittain ainoastaan, jos valituksen kohteena on unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta merkityksellinen kysymys.
- (5) Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen käsiteltäviksi saatettujen asioiden lukumäärän jatkuva kasvu, on Euroopan unionin tuomioistuimen presidentin 13 päivänä heinäkuuta 2018 päivätyn kirjeen mukaisesti tässä vaiheessa aiheellista ensisijaisesti toteuttaa edellä mainittu menettely, jossa unionin tuomioistuin päättää valitusluvasta. Unionin tuomioistuimen 26 päivänä maaliskuuta 2018 esittämän pyynnön sitä osaa, joka koskee jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevien kanteiden osittaista siirtämistä unionin yleiselle tuomioistuimelle, olisi tarkasteltava myöhemmässä vaiheessa sen jälkeen, kun asetuksen (EU, Euratom) 2015/2422 3 artiklan 1 kohdan mukainen kertomus unionin yleisen tuomioistuimen toiminnasta on laadittu joulukuussa 2020. Palautetaan mieleen, että kyseisessä kertomuksessa olisi keskityttävä erityisesti käsittelemään unionin yleisen tuomioistuimen tehokkuutta sekä tuomareiden määrän lisäämisen 56:een tarpeellisuutta ja vaikuttavuutta, ottaen huomioon myös tavoite varmistaa sukupuolten tasapuolinen edustus unionin yleisessä tuomioistuimessa, kuten asetuksen (EU, Euratom) 2015/2422 johdanto-osassa todetaan.
- (6) Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehtyä pöytäkirjaa N:o 3 on näin ollen muutettava, ja samalla on varmistettava, että mainitun pöytäkirjan määräysten ja niitä vastaavien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten termistöt ovat keskenään täysin johdonmukaisia, ja annettava asianmukaisia siirtymäsäännöksiä tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä olevien asioiden käsittelystä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan pöytäkirja N:o 3 seuraavasti:

1) Korvataan 51 artikla seuraavasti:

”51 artikla

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 256 artiklan 1 kohdassa esitetystä säännöstä poiketen ainoastaan unionin tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvat

- a) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 ja 265 artiklassa tarkoitetut kanteet, jotka jäsenvaltio nostaa
- i) säädöksestä, Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston tai neuvoston toimesta tai siitä, että yksi tai useampi näistä toimielimistä on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen, lukuun ottamatta
- neuvoston päätöksiä, jotka se on tehnyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla;
 - neuvoston toimia, jotka se on hyväksynyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklassa tarkoitetuista kauppaa suojaavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen perusteella;
 - neuvoston toimia, joilla se käyttää täytäntöönpanovaltaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
- ii) komission Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 331 artiklan 1 kohdan nojalla toteuttamasta toimesta tai siitä, että komissio on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen;
- b) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 ja 265 artiklassa tarkoitetut kanteet, jotka unionin toimielin nostaa säädöksestä taikka Euroopan parlamentin, Eurooppa-neuvoston, neuvoston, komission tai Euroopan keskuspankin toimesta tai siitä, että yksi tai useampi näistä toimielimistä on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen;
- c) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa tarkoitetut kanteet, jotka jäsenvaltio nostaa komission toimesta, joka koskee unionin tuomioistuimen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 260 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan tai 3 kohdan toisen alakohdan nojalla antaman tuomion täytäntöönpanon laiminlyöntiä.”

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"58 a artikla

Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisusta, joka koskee jonkin seuraavan unionin laitoksen riippumattoman valituslautakunnan päätöstä, tehdyn valituksen tutkiminen edellyttää, että unionin tuomioistuin myöntää ensin valitusluvan:

- a) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto;
- b) yhteisön kasvilajikevirasto;
- c) Euroopan kemikaalivirasto;
- d) Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan myös valituksiin unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisuihin, jotka koskevat sellaisen riippumattoman valituslautakunnan päätöstä, joka on perustettu 1 päivän toukokuuta 2019 jälkeen johonkin muuhun unionin laitokseen ja jonka käsiteltäväksi asia on saatettava ennen kuin kanne voidaan nostaa unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Muutoksenhaku otetaan käsiteltäväksi kokonaisuudessaan tai osittain työjärjestyksessä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos siihen liittyy unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta merkityksellinen kysymys.

Valituslupaa koskeva myönteinen tai kielteinen ratkaisu perustellaan ja se julkaistaan."

2 artikla

Asiat, jotka pöytäkirjan N:o 3, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, nojalla kuuluvat unionin tuomioistuimen toimivaltaan ja jotka ovat unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä 1 päivänä toukokuuta 2019, mutta joissa asian käsittelyn kirjallinen vaihe ei ole vielä mainittuna päivänä päättynyt, siirretään unionin tuomioistuimeen.

3 artikla

Pöytäkirjassa N:o 3 olevassa 58 a artiklassa tarkoitettua menettelyä ei sovelleta muutoksenhakuihin, jotka ovat vireillä unionin tuomioistuimessa 1 päivänä toukokuuta 2019.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä huhtikuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/630,**annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019,****asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Järjestämättömien vastuiden käsittelyä koskevan kattavan strategian laatiminen on unionin tärkeänä tavoitteena sen pyrkiessä lisäämään rahoitusjärjestelmänsä häiriönsietokykyä. Järjestämättömien vastuiden käsittely on ensisijaisesti pankkien ja jäsenvaltioiden vastuulla, mutta asialla on myös selkeä unionin tason ulottuvuus, minkä vuoksi on syytä vähentää järjestämättömien vastuiden nykyistä suurta kantaa, estää niiden liiallinen kertyminen tulevaisuudessa ja estää järjestelmäriskien kehittyminen pankkien ulkopuolisella sektorilla. Pankki- ja rahoitusjärjestelmien välillä on sidoksia kaikkialla unionissa, jossa pankit toimivat useilla oikeudenkäyttöalueilla ja eri jäsenvaltioissa; tämän vuoksi talouskasvuun ja rahoitusvakauteen vaikuttavien heijastusvaikutusten leviäminen jäsenvaltioihin ja koko unioniin on hyvin mahdollista.
- (2) Finanssikriisi johti järjestämättömien vastuiden kertymiseen pankkialalla. Seurannut taantuma ja asuntojen hintojen lasku vaikuttivat merkittävästi kuluttajiin. Kuluttajien oikeuksien turvaaminen on olennaisen tärkeää, kun järjestämättömiin vastuisiin puututaan asiaa koskevan unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2008/48/EY ⁽⁴⁾ ja 2014/17/EU ⁽⁵⁾, mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/7/EU ⁽⁶⁾ edistetään sitä, että sekä yritykset että viranomaiset suorittavat maksut täsmällisesti, ja sillä voidaan ehkäistä finanssikriisivuosien kaltainen järjestämättömien vastuiden kertyminen.
- (3) Yhdentynyt rahoitusjärjestelmä lisää talous- ja rahaliiton häiriönsietokykyä helpottamalla yksityistä riskinjakoa yli rajojen ja vähentämällä samalla julkisen riskinjaon tarvetta. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi unionin olisi viimeisteltävä pankkiunioni ja jatkettava pääomamarkkinaunionin kehittämistä. Järjestämättömien vastuiden mahdollisten tulevien kertymien ehkäiseminen on olennaisen tärkeää, jotta pankkiunionia voidaan lujittaa ja jotta voidaan varmistaa kilpailu pankkialalla, säilyttää rahoitusvakaus ja kannustaa lainanantoon; näin voidaan luoda työpaikkoja ja kasvua unionissa.
- (4) Neuvosto kehotti 11 päivänä heinäkuuta 2017 hyväksymässään järjestämättömien lainojen käsittelyä koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa eri toimielimiä toteuttamaan toimenpiteitä, joilla voidaan puuttua järjestämättömien lainojen suureen määrään unionissa ja estää niiden kertyminen tulevaisuudessa. Toimintasuunnitelmassa esitetään kattava lähestymistapa, jossa keskitytään täydentäviin politiikkatoimenpiteisiin neljällä alalla: i) pankkivalvonta;

⁽¹⁾ EUVL C 79, 4.3.2019, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 43.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. huhtikuuta 2019.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, kaupallisissa toimitissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1).

ii) maksukyvyttömyys- ja velanperintäsääntöjä koskevat rakenneuudistukset; iii) jälkimarkkinoiden kehittäminen ongelmajärjestelyille; iv) pankkialan uudelleenjärjestelyn tukeminen. Toimet on näillä aloilla tarkoitus toteuttaa unionin tasolla ja tarvittaessa kansallisella tasolla. Komissio oli samoilla linjoilla pankkiunionin valmiiksi saamisesta 11 päivänä lokakuuta 2017 antamassaan tiedonannossa, jossa se ilmoitti aikovansa hyväksyä kattavan toimenpidepaketin, jossa käsitellään järjestämättömiä lainoja unionissa.

- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013⁽⁷⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU⁽⁸⁾ muodostavat yhdessä oikeudellisen kehyksen, jossa vahvistetaan laitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskevat säännöt. Asetus (EU) N:o 575/2013 sisältää muun muassa luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä yhdessä 'laitokset', suoraan sovellettavia säännöksiä, jotka koskevat niiden omien varojen määrittämistä. Tämän vuoksi on tarpeen täydentää asetuksen (EU) N:o 575/2013 voimassa olevia omiin varoihin liittyviä vakavaraisuussääntöjä säännöksillä, joissa edellytetään vähennysten tekemistä omista varoista, jos järjestämättömiä vastuita ei ole katettu riittävän hyvin varauksilla tai muilla arvonnoikaisuilla. Tällaisella vaatimuksella luotaisiin käytännössä järjestämättömiä vastuita varten vakavaraisuutta turvaava varautumisjärjestely, jota sovellettaisiin yhdenmukaisesti kaikkiin unionissa toimiviin laitoksiin ja joka kattaisi myös laitokset, jotka ovat aktiivisia jälkimarkkinoilla.
- (6) Vakavaraisuutta turvaavan varautumisjärjestelyn ei kuitenkaan olisi estettävä toimivaltaisia viranomaisia hoitamasta valvontatehtäviään direktiivin 2013/36/EU mukaisesti. Jos toimivaltaiset viranomaiset tapauskohtaisesti toteavat, että tietyn laitoksen järjestämättömiä vastuita ei ole katettu riittävällä tavalla, vaikka järjestämättömiin vastuihin sovelletaan tällä asetuksella vahvistettua vakavaraisuutta turvaavaa varautumisjärjestelyä, niiden olisi voitava käyttää direktiivissä 2013/36/EU säädettyjä valvontavaltuuksia, myös valtuutta vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta. Toimivaltaisten viranomaisten on näin ollen mahdollista ylittää tapauskohtaisesti tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset sen varmistamiseksi, että järjestämättömät vastuut katetaan riittävällä tavalla.
- (7) Vakavaraisuutta turvaavan varautumisjärjestelyn soveltamista varten asetukseen (EU) N:o 575/2013 on aiheellista sisällyttää selkeät ehdot järjestämättömien vastuiden luokittelua varten. Koska komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014⁽⁹⁾ säädetään jo edellytyksistä, joita sovelletaan järjestämättömiin vastuihin vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin yhteydessä, on aiheellista, että järjestämättömien vastuiden luokittelu perustuu kyseiseen voimassa olevaan kehykseen. Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 viitataan maksukyvyttömyystilassa oleviin vastuihin, sellaisina kuin ne määritellään laskettaessa luottoriskiä ja arvoltaan alentuneita vastuita koskevia omien varojen vaatimuksia sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti. Koska joustotoimenpiteet voivat vaikuttaa siihen, luokitellaanko vastuu järjestämättömäksi, luokitteluperusteita täydennetään joustotoimenpiteiden vaikutuksia koskevilla selkeillä kriteereillä. Joustotoimenpiteillä olisi pyrittävä palauttamaan luotonottaja kestäväksi takaisinmaksutasolle, ja niiden olisi oltava unionin kuluttajansuojalainsäädännön ja erityisesti direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU mukaisia, mutta niillä voi olla erilaisia perusteluja ja seurauksia. Sen vuoksi on aiheellista säätää siitä, että järjestämättömälle vastuulle myönnetyn joustotoimenpiteen ei olisi lopetettava vastuun luokittelua järjestämättömäksi, paitsi jos tietyt tiukat lopettamisperusteet täyttyvät.
- (8) Mitä kauemmin vastuu on ollut järjestämätön, sitä epätodennäköisempää sen arvon takaisinperiminen on. Tämän vuoksi varauksilla, muilla arvonnoikaisuilla tai vähennyksillä katettavan vastuun osan olisi kasvettaava ajan mittaan ennalta määrätyn aikataulun mukaisesti. Laitoksen ostamiin järjestämättömiin vastuihin olisi näin ollen sovellettava aikataulua, joka alkaa kulua päivästä, jona järjestämätön vastuu alun perin luokiteltiin järjestämättömäksi, eikä sen ostopäivästä. Tätä varten myyjän olisi annettava ostajalle tiedot siitä, milloin vastuu on luokiteltu järjestämättömäksi.
- (9) Osittaiset poistot olisi otettava huomioon laskettaessa erityisiä luottoriskioikaisuja. On tarpeen käyttää alkuperäistä, osittaisen poiston suorittamista edeltänyttä vastuuarvoa, jotta voidaan välttää poiston laskeminen kahteen kertaan. Sisällyttämällä osittaiset poistot sellaisten erien luetteloon, joita voidaan käyttää varautumisjärjestelyn vaatimusten täyttämiseksi, olisi kannustettava laitoksia tunnustamaan luottotappiot hyvissä ajoin. Sellaisten järjestämättömien vastuiden tapauksessa, jotka laitos on ostanut velallisen velan määrää alemmalla hinnalla, ostajan olisi kohdeltava ostohinnan ja velallisen velan määrän välistä erotusta samalla tavalla kuin osittaista poistoa vakavaraisuutta turvaavan varautumisjärjestelyn soveltamiseksi.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

- (10) Vakuudellisten järjestämättömien vastuiden odotetaan yleensä johtavan vähemmän merkittäviin tappioihin kuin vakuudettomat, koska järjestämättömän vastuun vakuudeksi annettu luottosuoja antaa laitokselle oikeuden esittää omaisuuserään tai kolmanteen osapuoleen kohdistuvia yksilöityjä vaatimuksia sen lisäksi, että laitos esittää yleisen vaatimuksen maksun laiminlyönyttä velallista vastaan. Jos järjestämättömän vastuu on vakuudeton, käytettävissä olisi ainoastaan yleinen vaatimus maksun laiminlyönyttä velallista vastaan. Vakuudettomien järjestämättömien vastuiden suuremman odotetun tappion vuoksi niihin olisi sovellettava tiukempaa aikataulua.
- (11) Jos vastuusta vain osa on katettu hyväksyttävällä luottosuojalla, katettua osaa olisi pidettävä vakuudellisena ja hyväksyttävällä luottosuojalla kattamatonta osaa vakuudettomana. Sen määrittämiseksi, mitkä järjestämättömien vastuiden osat on käsiteltävä vakuudellisina tai vakuudettomina, olisi sovellettava luottosuojaa koskevia hyväksyttävyysskriteerejä ja omia varoja koskevien vaatimusten laskennassa käytettyjen kiinnitysluottojen täysimääräistä vakuudellisuutta asiaankuuluvan lähestymistavan mukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla, mukaan lukien sovellettavat arvonoikaisut.
- (12) Olisi sovellettava yhdenmukaista aikataulua riippumatta siitä, mistä syystä vastuu on järjestämättömän. Vakavaraisuutta turvaavaa varautumisjärjestelyä olisi sovellettava vastuukohtaisella tasolla. Vakuudettomiin järjestämättömiin vastuisiin olisi sovellettava kolmen vuoden aikataulua. Jotta laitokset ja jäsenvaltiot voivat parantaa uudelleenjärjestely- tai perintämenettelyä ja hyväksyä, että järjestämättömillä vastuilla, joiden vakuutena on kiinteää omaisuutta, ja asuntolainoilla, joiden takaajana on asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määritelty hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, on arvoa pidempään sen jälkeen, kun laina on luokiteltu järjestämättömäksi, on aiheellista soveltaa yhdeksän vuoden aikataulua. Muihin vakuudellisiin järjestämättömiin vastuisiin olisi sovellettava seitsemän vuoden aikataulua, kunnes täysi kattavuus on saavutettu.
- (13) Joustotoimenpiteet olisi voitava ottaa huomioon sovellettaessa asiaankuuluvaa kattamiskerrointa. Vastuu olisi siis edelleen luokiteltava järjestämättömäksi mutta kattamisvaatimuksen olisi pysyttävä vakaana yhden lisävuoden ajan. Näin ollen sitä kerrointa, jota sovellettaisiin sinä vuonna, jona joustotoimenpide on myönnetty, olisi sovellettava kaksi vuotta. Jos vastuu on lisävuoden jälkeen edelleen järjestämättömän, sovellettava kerroin olisi määriteltävä ikään kuin joustotoimenpidettä ei olisi myönnetty, ja olisi otettava huomioon päivä, jolloin vastuu alun perin luokiteltiin järjestämättömäksi. Koska joustotoimenpiteiden myöntämisen ei olisi johdettava keinotteluun, tämä lisävuosi olisi sallittava ainoastaan ensimmäisen joustotoimenpiteen yhteydessä, joka on myönnetty sen jälkeen kun vastuu on luokiteltu järjestämättömäksi. Lisäksi sen yhden vuoden jakson, jolloin kattamiskerroin on muuttumaton, ei olisi johdettava varausaikataulun jatkamiseen. Näin ollen joustotoimenpiteen, joka on myönnetty kolmantena vuonna vakuudettoman vastuun järjestämättömäksi vastuuksi luokittelun jälkeen tai seitsemäntenä vuonna vakuudellisen vastuun järjestämättömäksi vastuuksi luokittelun jälkeen, ei olisi viivytettävä järjestämättömän vastuun täyttä kattamista.
- (14) Sen varmistamiseksi, että laitosten järjestämättömien vastuiden luottosuojan arvostamisessa noudatetaan varovaisuutta, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) olisi harkittava, tarvitaanko yhteisiä menetelmiä, ja tarvittaessa kehitettävä sellaiset erityisesti takaisinperittävyteen ja täytäntöönpanokelpoisuuteen liittyvien oletusten osalta, sisällyttäen niihin mahdollisesti myös luottosuojan uudelleenarvostuksen ajoitusta koskevia vähimmäisvaatimuksia.
- (15) Jotta voidaan edistää sujuvaa siirtymistä kohti tätä uutta vakavaraisuutta turvaavaa varautumisjärjestelyä, uusia sääntöjä ei olisi sovellettava ennen 26 päivää huhtikuuta 2019 alullepantuihin vastuisiin.
- (16) Jotta varmistetaan, että asetukseen (EU, Euratom) N:o 575/2013 tällä asetuksella tehtäviä muutoksia aletaan soveltaa kohtuullisessa ajassa, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (17) Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

1) Lisätään 36 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”m) järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä.”

2) Lisätään artikkelit seuraavasti:

*"47 a artikla***Järjestämättömät vastuut**

1. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa "vastuuihin" kuuluvat kaikki seuraavat erät edellyttäen, että ne eivät sisälly laitoksen kaupankäyntivarastoon:

- a) velkainstrumentit, mukaan lukien vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, lainat, ennakkomaksut ja vaadittaessa maksettavat talletukset;
- b) annetut luottositoumukset, annetut rahoitusvakuudet tai mitkä tahansa muut annetut sitoumukset riippumatta siitä, ovatko ne peruutettavissa tai peruuttamattomia, lukuun ottamatta käyttämättömiä luottojärjestelyjä, jotka voidaan peruuttaa milloin tahansa ehdoilla ja ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi.

2. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa velkainstrumentin vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka on laskettu ottamatta huomioon erityisiä luottoriskioikaisuja, 34 ja 105 artiklan mukaisia muita arvonoiikaisuja, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjä määriä, muita vastuuseen liittyviä omista varoista tehtyjä vähennyksiä tai osittaisia poistoja, jotka laitos on tehnyt sen jälkeen kun vastuu on edellisen kerran luokiteltu järjestämättömäksi.

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sellaisen velkainstrumentin vastuuarvon, joka on ostettu velallisen velan määrää alemmalla hinnalla, olisi sisällettävä ostohinnan ja velallisen velan määrän välinen erotus.

Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa annetun luottositoumuksen, annetun rahoitusvakuuden tai minkä tahansa muun tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sitoumuksen vastuuarvo on sen nimellisarvo, joka vastaa laitokseen kohdistuvan luottoriskin enimmäismäärää ottamatta huomioon vastikkeellista tai takauksen luonteista luottosuoja. Annetun luottositoumuksen nimellisarvo on nostamatta oleva osuus, jonka laitos on sitoutunut lainaamaan ja annetun rahoitusvakuuden nimellisarvo on enimmäismäärä, jonka yhteisö voisi joutua maksamaan, jos takauksen perusteella vaaditaan maksua.

Tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua nimellisarvoa laskettaessa ei oteta huomioon erityisiä luottoriskioikaisuja, 34 ja 105 artiklan mukaisia muita arvonoiikaisuja, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjä määriä eikä muita vastuuseen liittyviä omista varoista tehtyjä vähennyksiä.

3. Sovellettaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa seuraavat vastuut luokitellaan järjestämättömiksi:

- a) vastuu, jossa katsotaan olevan kyse 178 artiklan mukaisesta maksukyvyttömyydestä;
- b) vastuu, jonka arvon katsotaan alentuneen sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti;
- c) vastuu, joka on koeajalla 7 kohdan mukaisesti, kun sille on myönnetty täydentäviä joustotoimenpiteitä tai kun vastuu on ollut erääntyneenä yli 30 päivää;
- d) sellaisen sitoumuksen muodossa oleva vastuu, jonka nostamisen tai muulla tavalla käyttämisen yhteydessä saamia ei todennäköisesti makseta kokonaisuudessaan takaisin ilman vakuuksien realisointia;
- e) rahoitusvakuuden muodossa oleva vastuu, jossa vakuuden saanut osapuoli todennäköisesti vaatii sen perusteella maksuja, mukaan lukien tapaukset, joissa vakuudella katettu vastuu täyttää kriteerit, joiden perusteella se katsotaan järjestämättömäksi.

Jos a alakohtaa sovellettaessa laitoksella on velalliselta olevia taseeseen kirjattuja vastuita, jotka ovat olleet erääntyneinä yli 90 päivää ja jotka muodostavat yli 20 prosenttia kaikista kyseiseltä velalliselta olevista taseeseen kirjatusta vastuista, kaikki kyseiseltä velalliselta olevat taseeseen kirjatut ja taseen ulkopuoliset vastuut katsotaan järjestämättömiksi.

4. Vastuita, joihin ei ole sovellettu joustotoimenpidettä, ei enää saa luokitella järjestämättömiksi 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sovellettaessa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastuu täyttää kriteerit, joiden nojalla laitos lopettaa vastuun luokittelun arvoltaan alentuneeksi sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti ja vastuun luokittelun maksukyvyttömyystilassa olevaksi 178 artiklan mukaisesti;
- b) velallisen tilanne on parantunut siinä määrin, että laitos pitää todennäköisenä, että takaisinmaksu tapahtuu kokonaisuudessaan ja ajallaan;
- c) velallisella ei ole maksuja, jotka olisivat olleet erääntyneinä yli 90 päivää.

5. Järjestämättömän vastuun luokittelu myytävänä olevaksi pitkäaikaiseksi omaisuuseräksi sovellettavan tilinpäätös-säännösten mukaisesti ei lopeta sen luokittelua järjestämättömäksi vastuuksi 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sovellettaessa.

6. Järjestämättömiä vastuita, joihin sovelletaan joustotoimenpiteitä, ei enää saa luokitella järjestämättömiksi 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa sovellettaessa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vastuut eivät enää ole tilanteessa, joka johtaisi niiden luokitteluun järjestämättömiksi 3 kohdan mukaisesti;
- b) vähintään yksi vuosi on kulunut joustotoimenpiteiden myöntämisaikankohdasta tai ajankohdasta, jona vastuut luokiteltiin järjestämättömiksi, sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi;
- c) joustotoimenpiteiden toteuttamisen jälkeen ei ole erääntyneitä määriä, ja laitos katsoo velallisen taloudellisesta tilanteesta tehdyn analyysin perusteella, että takaisinmaksu todennäköisesti tapahtuu kokonaisuudessaan ja ajallaan.

Kokonaisuudessaan ja ajallaan tapahtuvaa takaisinmaksua ei saa pitää todennäköisenä, ellei velallinen ole suorittanut säännöllisesti ja oikea-aikaisesti maksuja, joiden määrä on yhtä suuri kuin jompikumpi seuraavista:

- a) määrä, joka oli erääntynyt ennen kuin joustotoimenpide myönnettiin, jos määriä oli erääntyneinä;
- b) määrä, joka on kirjattu pois taseesta myönnettyjen joustotoimenpiteiden yhteydessä, jos määriä ei ollut erääntyneinä.

7. Kun järjestämätöntä vastuuta ei enää luokitella järjestämättömäksi 6 kohdan mukaisesti, se on koeajalla, kunnes kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) vähintään kaksi vuotta on kulunut päivästä, jona vastuu, johon sovellettiin joustotoimenpiteitä, luokiteltiin uudelleen järjestetyksi;
- b) säännöllisiä ja oikea-aikaisia maksuja on suoritettu ajanjaksolla, joka kattaa vähintään puolet siitä ajasta, joka on määritetty vastuun koeajaksi, ja tämän myötä on maksettu huomattava kokonaismäärä pääomasta tai korosta;
- c) yksikään velallisesta laitokselle aiheutuva vastuu ei ole ollut erääntyneenä yli 30:tä päivää.

47 b artikla

Joustotoimenpiteet

1. "Joustotoimenpiteellä" tarkoitetaan laitoksen velalliselle myöntämää helpotusta, kun tällä on tai todennäköisesti on vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan. Helpotus voi aiheuttaa luotonantajalle tappion, ja se tarkoittaa jompaakumpaa seuraavista toimista:

- a) velkasitoumuksen ehtojen muuttaminen, kun tällaista muutosta ei olisi myönnetty, jos velallisella ei olisi ollut vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan;
- b) koko velkasitoumuksen tai sen osan jälleerahoitus, kun tällaista jälleerahoitusta ei olisi myönnetty, jos velallisella ei olisi ollut vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan.

2. Ainakin seuraavia tilanteita pidetään joustotoimenpiteinä:

- a) uudet sopimusehdot ovat velalliselle edullisempia kuin edellisen sopimuksen ehdot, jos velallisella on tai todennäköisesti on vaikeuksia täyttää taloudellisia sitoumuksiaan;
- b) uudet sopimusehdot ovat velalliselle edullisempia kuin sopimusehdot, jotka sama laitos tarjoaa velallisille, joilla on kyseisenä ajankohtana vastaava riskiprofiili, jos velallisella on tai todennäköisesti on vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan;
- c) vastuu, johon sovellettiin alkuperäisiä sopimusehtoja, oli luokiteltu järjestämättömäksi ennen sopimusehtojen muuttamista, tai se olisi luokiteltu järjestämättömäksi, jos sopimusehtoja ei olisi muutettu;
- d) toimenpide johtaa velkasitoumuksen peruuttamiseen kokonaan tai osittain;
- e) laitos hyväksyy sellaisten lausekkeiden käytön, joilla velallinen voi muuttaa sopimusehtoja, ja vastuu oli luokiteltu järjestämättömäksi ennen kyseisten lausekkeiden käyttöä, tai se olisi luokiteltu järjestämättömäksi, jos kyseisiä lausekkeitä ei olisi käytetty;

- f) velallinen on samaan tai lähes samaan aikaan kun laina myönnettiin suorittanut pääoma- tai korkomaksuja, jotka liittyvät saman laitoksen kanssa tehtyyn toiseen velkasitoumukseen, joka oli luokiteltu järjestämättömäksi vastuuksi tai joka olisi luokiteltu järjestämättömäksi vastuuksi, jos kyseisiä maksuja ei olisi suoritettu;
- g) sopimusehtojen muutokseen liittyy takaisinmaksuja, jotka toteutetaan ottamalla vakuus haltuun, jos muutoksessa on kyse helpotuksesta.
3. Seuraavat seikat osoittavat, että joustotoimenpiteitä on saatettu hyväksyä:
- a) alkuperäinen sopimus on ollut erääntyneenä yli 30 päivää vähintään kerran sen muuttamista edeltäneiden kolmen kuukauden aikana, tai se olisi ollut erääntyneenä yli 30 päivää, jos sitä ei olisi muutettu;
- b) velallinen on samaan tai lähes samaan aikaan kun luottosopimus tehtiin suorittanut pääoma- tai korkomaksuja, jotka liittyvät saman laitoksen kanssa tehtyyn toiseen velkasitoumukseen, joka oli ollut erääntyneenä 30 päivää vähintään kerran uuden lainan myöntämistä edeltäneiden kolmen kuukauden aikana;
- c) laitos hyväksyy sellaisten lausekkeiden käytön, joilla velallinen voi muuttaa sopimusehtoja, ja vastuu on ollut erääntyneenä 30 päivää, tai se olisi ollut erääntyneenä 30 päivää, jos kyseisiä lausekkeitä ei olisi käytetty.
4. Tätä artiklaa sovellettaessa velallisen vaikeuksia suoriutua taloudellisista sitoumuksistaan on arvioitava velallisen tasolla siten, että huomioon otetaan kaikki velallisen ryhmään kuuluvat oikeushenkilöt ryhmän tilinpäätössäännösten mukaisen konsolidoinnin laajuudessa sekä luonnolliset henkilöt, joiden määräysvallassa kyseinen ryhmä on.

47 c artikla

Järjestämättömien vastuiden kattamiseksi tehtävät vähennykset

1. Sovelletaessa 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa laitosten on määritettävä erikseen kunkin järjestämättömän vastuun kattamisvaatimuksesta puuttuva määrä, joka vähennetään ydinpääoman (CET1) eristä vähentämällä tämän kohdan b alakohdassa vahvistettu määrä tämän kohdan a alakohdassa vahvistetusta määrästä, kun a alakohdassa tarkoitettu määrä on suurempi kuin b alakohdassa tarkoitettu määrä:
- a) seuraavien summa:
- i) kunkin järjestämättömän vastuun mahdollinen vakuudeton osa kerrottuna 2 kohdassa tarkoitettulla sovellettavalla kertoimella;
- ii) kunkin järjestämättömän vastuun mahdollinen vakuudellinen osa kerrottuna 3 kohdassa tarkoitettulla sovellettavalla kertoimella;
- b) seuraavien erien summa, jos ne liittyvät samaan järjestämättömään vastuuseen:
- i) erityiset luottoriskioikaisut;
- ii) 34 ja 105 artiklan mukaiset muut arvonoiikaisut;
- iii) muut omista varoista tehdyt vähennykset;
- iv) niiden laitosten osalta, jotka laskevat riskipainotetut vastuuerät käyttämällä sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB-menetelmä), järjestämättömiin vastuihin liittyvien 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennettyjen määrien absoluuttinen arvo, kun kullekin järjestämättömälle vastuulle määritetään absoluuttinen arvo kertomalla 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennetyt määrät kyseisen vastuun odotetun tappion osuudella tapauksen mukaan maksukykyisten tai maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden odotettujen tappioiden kokonaismäärästä.
- v) jos järjestämätön vastuu ostetaan hinnalla, joka on alempi kuin velallisen velan määrä, ostohinnan ja velallisen velan määrän välinen ero;
- vi) poistot, jotka laitos on suorittanut sen jälkeen kun vastuu oli luokiteltu järjestämättömäksi.

Järjestämättömän vastuun vakuudellinen osa on se osa vastuusta, jonka katsotaan kolmannen osan II osaston mukaisten omia varoja koskevien vaatimusten laskentaa varten olevan katettu vastikkeellisella luottosuojalla tai takauksen luonteisella luottosuojalla taikka täysin ja kaikilta osin kiinnitysluotolla.

Järjestämättömän vastuun vakuudeton osa on vastuun 47 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettun arvon ja vastuun vakuudellisen osan arvon mahdollinen erotus.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohdan i alakohtaa käytetään seuraavia kertoimia:
 - a) järjestämättömän vastuun vakuudettomaan osaan sovelletaan kerrointa 0,35 kolmantena vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - b) järjestämättömän vastuun vakuudettomaan osaan sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut neljä vuotta.
 3. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa käytetään seuraavia kertoimia:
 - a) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0,25 neljäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - b) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0,35 viidentenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - c) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0,55 kuudentena vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - d) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 0,70 seitsemäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - e) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja, sovelletaan kerrointa 0,80 seitsemäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - f) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 0,80 kahdeksantena vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - g) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja, sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut kahdeksan vuotta;
 - h) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 0,85 yhdeksäntenä vuonna vastuun luokittelusta järjestämättömäksi, kyseisen vuoden ensimmäisestä päivästä viimeiseen päivään;
 - i) järjestämättömän vastuun osaan, jonka vakuutena on kolmannen osan II osaston mukaisesti kiinteistö tai joka on asuntolaina, jonka takaajana on 201 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä luottosuojan tarjoaja, sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut kymmenen vuotta.
 4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, seuraavia kertoimia sovelletaan siihen osaan järjestämättömästä vastuusta, joka on virallisen vientiluottolaitoksen takaama tai vakuuttama:
 - a) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 0, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut vähintään yksi vuosi ja enintään seitsemän vuotta; ja
 - b) järjestämättömän vastuun vakuudelliseen osaan sovelletaan kerrointa 1 ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut seitsemän vuotta.
 5. EPV arvioi käytänteet, joita sovelletaan vakuudellisten järjestämättömien vastuiden arvostuksessa, ja se voi laatia ohjeita, joissa vahvistetaan yhteiset menettelyt, mukaan lukien mahdolliset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan uudelleenarvostuksen ajoitukseen ja tapauskohtaisiin menetelmiin sekä vastikkeellisen ja takauksen luonteisen luottosuojan hyväksyttävien muotojen varovaiseen arvostamiseen, erityisesti siltä osin kuin on kyse niiden takaisinperittävyyteen ja täytäntöönpanokelpoisuuteen liittyvistä oletuksista. Nämä ohjeet voivat sisältää myös yhteiset menettelyt 1 kohdassa tarkoitettun järjestämättömän vastuun vakuudellisen osan määrittämiseksi.
- Kyseiset ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.
6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos vastuulle on myönnetty joustotoimenpide kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut vähintään yksi vuosi ja enintään kaksi vuotta, joustotoimenpiteen myöntämishetkellä 2 kohdan mukaisesti sovellettavaa kerrointa sovelletaan yhden lisävuoden ajan;

Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jos vastuulle on myönnetty joustotoimenpide kun vastuun luokittelusta järjestämättömäksi on kulunut vähintään kaksi vuotta ja enintään kuusi vuotta, joustotoimenpiteen myöntämishetkellä 3 kohdan mukaisesti sovellettavaa kerrointa sovelletaan yhden lisävuoden ajan.

Tätä kohtaa sovelletaan ainoastaan ensimmäiseen joustotoimenpiteeseen, joka on myönnetty sen jälkeen, kun vastuu on luokiteltu järjestämättömäksi.”

3) Korvataan 111 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Omaisuuserän vastuuarvo on sen kirjanpitoarvo, joka jää jäljelle omaisuuserään liittyvien 110 artiklan mukaisten erityisten luottoriskioikaisujen, 34 ja 105 artiklan mukaisten muiden arvonoikaisujen, 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisten vähennysten ja muiden omien varojen vähennysten soveltamisen jälkeen. Liitteessä I olevassa luettelossa mainitun taseen ulkopuolisen erän vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus nimellisarvosta, kun erityiset luottoriskioikaisut ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaiset määrät on vähennetty:”

4) Korvataan 127 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sellaisen erän vakuudettomaan osaan, jonka osalta velallinen on joutunut 178 artiklan mukaisesti maksukyvyttömyyteen, tai vähittäisvastuiden tapauksessa sellaisen luottojärjestelyn vakuudettomaan osaan, jonka osalta on tapahtunut 178 artiklan mukaisesti maksukyvyttömyys, on sovellettava seuraavia riskipainoja:

- a) 150 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjen määrien yhteenlaskettu osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta on vähemmän kuin 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ja vähennyksiä ei tehtäisi;
- b) 100 prosenttia, jos erityisten luottoriskioikaisujen ja 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti vähennettyjen määrien yhteenlaskettu osuus vastuuarvon vakuudettomasta osasta on vähintään 20 prosenttia, jos kyseisiä erityisiä luottoriskioikaisuja ja vähennyksiä ei tehtäisi.”

5) Korvataan 159 artikla seuraavasti:

”159 artikla

Odotettujen tappioiden yhteismäärän käsittely

Laitosten on vähennettävä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti laskettu odotettujen tappioiden yhteismäärä näihin vastuihin liittyvistä 110 artiklan mukaisista yleisistä ja erityisistä luottoriskioikaisuksista ja 34 ja 105 artiklan mukaisista muista arvonoikaisuksista sekä muista näihin vastuihin liittyvistä omien varojen vähennyksistä, lukuun ottamatta 36 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisesti tehtyjä vähennyksiä. Tase-eriin sisältyviin, maksukyvyttömyystilassa ostettuihin vastuihin liittyviä 166 artiklan 1 kohdan mukaisia alennuksia on käsiteltävä samalla tavalla kuin erityisiä luottoriskioikaisuja. Maksukyvyttömiin vastuihin liittyviä erityisiä luottoriskioikaisuja ei saa käyttää kattamaan muista vastuista aiheutuvaa odotettujen tappioiden yhteismäärää. Kyseiseen laskelmaan ei saa sisällyttää arvopaperistettuihin vastuihin liittyvää odotettujen tappioiden yhteismäärää eikä kyseisiin vastuihin kohdistuvia yleisiä tai erityisiä luottoriskioikaisuja.”

6) Korvataan 178 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) vastapuolen olennaisen luottovelvoitteen hoitoon liittyvä maksusuoritus laitokselle, emoyritykselle tai sen tytäryritykselle on ollut yli 90 päivää erääntyneenä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat korvata 90 päivän ajanjakson 180 päivän ajanjaksolla asuinkiinteistövakuudellisten saamisten tai pk-yrityksiä koskevien liikekiinteistövakuudellisten saamisten tapauksessa vähittäisvastuuryhmässä sekä julkisyhteisöjä ja julkisoikeudellisia laitoksia koskevien saamisten tapauksessa. Kyseistä 180 päivän ajanjaksoa ei sovelleta 36 artiklan 1 kohdan m alakohtaa tai 127 artiklaa sovellettaessa.”

7) Lisätään artikla seuraavasti:

”469 a artikla

Järjestämättömiä vastuita koskevat poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vähennyksistä

Poiketen siitä, mitä 36 artiklan 1 kohdan m alakohdassa säädetään, laitokset eivät saa vähentää ydinpääoman (CET1) eristä järjestämättömien vastuiden kattamisvaatimuksesta puuttuvaa määrää, jos vastuu on syntynyt ennen 26 päivää huhtikuuta 2019.

Jos laitos muuttaa ennen 26 päivää huhtikuuta 2019 syntyneen vastuun ehtoja siten, että velalliselta oleva laitoksen vastuu kasvaa, vastuun on katsottava syntyneen sinä päivänä, jona muutos tulee voimaan, eikä vastuuseen sovelleta enää ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä huhtikuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/631,**annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019,****hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille ja asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 kumoamisesta****(uudelleenlaadittu teksti)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 443/2009 ⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 510/2011 ⁽⁴⁾ on muutettu tuntuvasti useita kertoja. Koska uusia muutoksia on tarpeen tehdä, mainitut asetukset olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.
- (2) Jotta siirtymä tapahtuisi yhdenmukaisesti ja tehokkaasti asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 uudelleenlaadinnan ja kumoamisen jälkeen, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2020. On kuitenkin aiheellista säilyttää mainituissa asetuksissa vahvistetut hiilidioksidipäästönormit ja keinot niiden saavuttamiseksi muutoksitta vuoteen 2024 saakka.
- (3) Pariisin sopimuksessa ⁽⁵⁾ asetetaan muun muassa pitkän aikavälin tavoite, joka vastaa tavoitetta rajoittaa maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle kahteen celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna sekä jatkaa toimia nousun pysyttämiseksi alle 1,5 celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna. Hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) viimeisimmässä erityisraportissa vaikutuksista, joita on maapallon keskilämpötilan nousulla 1,5 celsiusasteella esiteollisen ajan tasoista sekä siihen liittyvillä maailman kasvihuonekaasupäästöjen kehityspoluilla, esitetään uusimmat tieteelliset päätelmät, jotka vahvistavat yksiselitteisesti ilmastomuutoksen kielteiset vaikutukset. Kyseisessä erityisraportissa todetaan, että päästöjen vähentäminen kaikilla aloilla on ratkaisevan tärkeää ilmaston lämpenemisen rajoittamiseksi.
- (4) Jotta edistettäisiin Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista, on nopeutettava koko liikennealan muuttamista päästöttömäksi ottaen huomioon 28 päivänä marraskuuta 2018 annettu komission tiedonanto ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta”, jossa visioidaan tarvittavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia muutoksia, joihin osallistuvat kaikki talouden ja yhteiskunnan alat ja joiden päämääränä on saada aikaan kasvihuonekaasujen nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä. Ihmisten terveyttä ja ympäristöä vakavasti vahingoittavia ja ilman laatua pilaavia liikenteen aiheuttamia päästöjä olisi niin ikään vähennettävä jyrkästi ilman viivettä. Perinteisten polttomoottoriajoneuvojen päästöjä on tarpeen vähentää edelleen vuoden 2020 jälkeen. Päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen olisi oltava käytössä ja saatava merkittävä markkinaosuus vuoteen 2030 mennessä. Henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä olisi edelleen vähennettävä vuoden 2030 jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL C 227, 28.6.2018, s. 52.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 27. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. huhtikuuta 2019.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 443/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 510/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 145, 31.5.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (5) Komission 31 päivänä toukokuuta 2017 annetussa tiedonannossa ”Eurooppa liikkeellä – Puhdas, kilpailukykyinen ja verkotettu liikenne ja liikkuvuus kaikille sosiaalisesti oikeudenmukaisella tavalla” ja 8 päivänä marraskuuta 2017 annetussa tiedonannossa ”Vähäpäästöistä liikkuvuutta koskevan eurooppalaisen strategian toteuttaminen – Euroopan unioni, joka suojelee maapalloa, antaa kuluttajille vaikutusmahdollisuuksia sekä puolustaa teollisuuttaan ja työntekijöitään” korostetaan, että henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästönormit ovat keskeinen innovoinnin ja tehokkuuden edistäjä, parantavat osaltaan autoteollisuuden kilpailukykyä ja avaavat tietä päästöttömille ja vähäpäästöisille ajoneuvoille teknologianeutraalilla tavalla.
- (6) Tässä asetuksessa luodaan selkeä väylä tieliikennealan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ja edistetään sitovaa tavoitetta, jonka mukaan unionin kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään koko talouden laajuisesti vuoteen 2030 mennessä vähintään 40 prosenttia verrattuna vuoden 1990 tasoihin, kuten vahvistettiin 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja hyväksyttiin Pariisin sopimuksen mukaisena unionin ja sen jäsenvaltioiden suunniteltuna kansallisesti määriteltävänä panoksena 6 päivänä maaliskuuta 2015 pidetyssä ympäristöneuvoston kokouksessa.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/842 ⁽⁶⁾ vahvistetaan jäsenvaltioiden velvoitteet saavuttaa unionin tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjään 30 prosenttia vuoden 2005 tasoista vuoteen 2030 mennessä sellaisilla aloilla, jotka eivät ole osa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁷⁾ perustettua Euroopan unionin päästökauppajärjestelmää. Tieliikenteen osuus näiden alojen päästöistä on huomattava. Tieliikenteen päästöt ovat lisäksi kasvussa ja tuntuvasti vuoden 1990 tasojen yläpuolella. Jos tieliikenteen päästöt lisääntyvät entisestään, tällainen lisääntyminen heikentää edelleen muilla aloilla ilmastomuutoksen torjumiseksi aikaan saatuja päästövähennyksiä.
- (8) Lokakuun 23–24 päivänä 2014 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostettiin, että on tärkeää vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja riskejä, jotka liittyvät liikennealan riippuvuuteen fossiilisista polttoaineista, soveltamalla kokonaisvaltaista ja teknologianeutraalia toimintatapaa, jolla edistetään liikenteen päästöjen vähentämistä ja energiatehokkuutta, sähköistä liikennettä sekä uusiutuvien energialähteiden käyttöä liikenteessä myös vuoden 2020 jälkeen.
- (9) Kysyntää hillitsevä energiatehokkuus on yksi viidestä toisiaan vahvistavasta ja toisiinsa läheisesti liittyvästä ulottuvuudesta, jotka esitetään 25 päivänä helmikuuta 2015 annetussa komission tiedonannossa ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastomuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia”, jotta kuluttajille unionissa voitaisiin tarjota varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti. Tiedonannossa todetaan, että vaikka kaikilla talouden aloilla on toteutettava toimia energiankulutuksen tehostamiseksi, liikennealalla on valtavaa energiatehokkuuspotentiaalia, joka on myös saavutettavissa keskittymällä jatkossakin henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästönormien tiukentamiseen vuoden 2030 perspektiivistä.
- (10) Vuonna 2015 tehdyssä asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 arvioinnissa tultiin siihen tulokseen, että kyseiset asetukset ovat olleet merkityksellisiä ja laajasti ottaen johdonmukaisia ja että ne ovat saaneet aikaan huomattavia energiasäästöjä ja olleet samaan aikaan alun perin ennakoitua kustannustehokkaampia. Ne ovat myös luoneet unionille tuntuvaa lisäarvoa, jota ei olisi voitu saavuttaa samassa määrin kansallisilla toimenpiteillä. Asetusten tuomia hyötyjä on kuitenkin vähentänyt kasvava ero uuden eurooppalaisen ajosyklin (NEDC) mukaisesti mitattujen hiilidioksidipäästöjen ja ajoneuvojen ajon aikaisten hiilidioksidipäästöjen välillä.
- (11) Sen vuoksi on aiheellista jatkaa asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 tavoitteisiin pyrkimistä vahvistamalla uudet EU:n koko ajoneuvokantaan sovellettavat hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteet henkilöautoille ja kevyille hyötyajoneuvoille vuoteen 2030 saakka. Näiden tavoitteiden tasojä määriteltäessä on otettu huomioon näiden tasojen tehokkuus pyrittäessä kustannustehokkaasti vähentämään asetuksen (EU) 2018/842 soveltamisalaan kuuluvien alojen päästöjä vuoteen 2030 mennessä. Samoin on otettu huomioon yhteiskunnalle, valmistajille ja ajoneuvojen käyttäjille aiheutuvat kustannukset ja säästöt, näiden tasojen suorat ja epäsuorat vaikutukset työllisyyteen, kilpailukykyyn ja innovaatioon sekä sivuhyödyt, joita saadaan vähentyneinä ilmansaasteina ja energiaturvallisuutena. Koska henkilöautojen markkinaosuus ja siten myös niiden kokonaisuus hiilidioksidipäästöistä on huomattavasti suurempi kuin kevyiden hyötyajoneuvojen, henkilöautoihin ja kevyisiin hyötyajoneuvoihin katsotaan aiheelliseksi soveltaa erilaista lähestymistapaa.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasujen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (12) Olisi varmistettava sosiaalisesti hyväksyttävä ja oikeudenmukainen siirtymä päästöttömään liikkuvuuteen. Siksi on tärkeää ottaa huomioon tällaisen siirtymän sosiaaliset vaikutukset autoteollisuuden koko arvoketjussa ja puuttua ennakoivasti työllisyysvaikutuksiin. Näin ollen kielteisistä vaikutuksista kärsivissä yhteisöissä ja niistä kärsivillä alueilla olisi harkittava työntekijöiden uudelleen koulutusta ja täydennyskoulutusta ja työntekijöiden uudelleensijoittamista koskevia kohdennettuja unionin, kansallisen ja aluetason ohjelmia sekä koulutus- ja työnhakualoitteita tiiviissä vuoropuhelussa työmarkkinaosapuolten ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Osana kyseistä siirtymää olisi parannettava naisten työllisyyttä ja yhtäläisiä mahdollisuuksia tällä alalla.
- (13) Onnistunut siirtymä päästöttömään liikkuvuuteen edellyttää yhdenmukaista toimintatapaa ja oikeanlaista suotuisaa toimintaympäristöä, joka kannustaa innovoimaan ja säilyttämään unionin teknologisen johtoaseman tällä alalla. Tähän sisältyvät julkiset ja yksityiset investoinnit tutkimukseen ja innovointiin, päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen tarjonnan lisääminen, lataus- ja tankkausinfrastruktuurin käyttöönotto ja yhdistäminen energiajärjestelmiin, kestävät materiaalitöimitukset ja kestävä tuotanto sekä uudelleen käyttö ja kierrätys Euroopassa. Tämä edellyttää johdonmukaisia toimia unionin tasolla sekä kansallisella ja alue- ja paikallistasolla.
- (14) Osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007⁽⁸⁾ täytäntöönpanoa vuonna 2017 alettiin soveltaa uutta testimenetelmää, jolla mitataan henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä ja polttoaineenkulutusta, eli komission asetuksessa (EU) 2017/1151⁽⁹⁾ vahvistettu yhdenmukaistettu kevyiden hyötyajoneuvojen kansainvälinen testimenetelmä (WLTP). Tällä testimenetelmällä mitattavat hiilidioksidipäästö- ja polttoaineenkulutuserot vastaavat paremmin todellisia ajo-olosuhteita.

Sen vuoksi on aiheellista, että uudet hiilidioksidipäästötavoitteet perustuvat kyseisellä testimenetelmällä mitattuihin hiilidioksidipäästöihin. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että WLTP:llä mitatut hiilidioksidipäästöt ovat tavoitteiden saavuttamisen määrittämiseksi saatavilla vuodesta 2021 alkaen, on aiheellista määritellä uudet päästönormit vähennystasoina, jotka vahvistetaan suhteessa vuoden 2021 tavoitteisiin, jotka lasketaan WLTP-päästötestiä varten mitattujen hiilidioksidipäästöjen perusteella. Jotta vuonna 2025 ja 2030 sovellettavien päästövähennystavoitteiden määrittämisen lähtökohtana käytettävien arvojen luotettavuus ja edustavuus voidaan varmistaa, kyseisten mittausten edellytykset on selvennetty osana komission täytäntöönpanoasetusten (EU) 2017/1152⁽¹⁰⁾ ja (EU) 2017/1153⁽¹¹⁾ täytäntöönpanoa.

- (15) Hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevat vaatimukset on tärkeää asettaa niin, että ajoneuvojen valmistajille taataan edelleen ennustettavuus ja suunniteluvarmuus kaikkialla unionissa koko niiden uusien henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen muodostaman unionin ajoneuvokannan osalta.
- (16) Komission vuonna 2016 toimittamassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 1999/94/EY⁽¹²⁾ koskevassa arvioinnissa todettiin, että tätä säädöstä on tarpeen entisestään selvittää ja yksinkertaistaa, sillä siten voidaan lisätä sen merkityksellisuutta, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja johdonmukaisuutta. Komission olisi sen vuoksi tarkasteltava uudelleen kyseistä direktiiviä 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä ja esitettävä tarvittaessa asiaa koskeva lainsäädäntöehdotus. Jotta voidaan tukea polttoainetaloudellisimpien ja ympäristöystävällisimpien ajoneuvojen käyttöönottoa, uudelleentarkastelussa olisi erityisesti harkittava kevyiden hyötyajoneuvojen sisällyttämistä direktiiviin ja paremmin suunniteltujen ja pidemmälle yhdenmukaistettujen merkintöjä koskevien unionin vaatimusten tarvetta, sillä ne voisivat tarjota kuluttajille vertailukelpoista, luotettavaa ja käyttäjäystävällistä tietoa päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen eduista, myös ilmansaasteista.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1).

⁽⁹⁾ Komission asetus (EU) 2017/1151, annettu 1 päivänä kesäkuuta 2017, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 täydentämisestä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY, komission asetuksen (EY) N:o 692/2008 ja komission asetuksen (EU) N:o 1230/2012 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 692/2008 kumoamisesta (EUVL L 175, 7.7.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1152, annettu 2 päivänä kesäkuuta 2017, menetelmän vahvistamisesta sääntömääräisen testausmenettelyn muuttumisen huomioon ottamiseksi tarvittavien korrelaatioparametrien määrittämiseksi kevyiden hyötyajoneuvojen osalta ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 293/2012 muuttamisesta (EUVL L 175, 7.7.2017, s. 644).

⁽¹¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1153, annettu 2 päivänä kesäkuuta 2017, menetelmän vahvistamisesta sääntömääräisen testausmenettelyn muuttumisen huomioon ottamiseksi tarvittavien korrelaatioparametrien määrittämiseksi ja asetuksen (EU) N:o 1014/2010 muuttamisesta (EUVL L 175, 7.7.2017, s. 679).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/94/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja (EYVL L 12, 18.1.2000, s. 16).

- (17) Uusien henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen muodostaman EU:n koko ajoneuvokannan päästövähennystavoitteet olisi sen vuoksi vahvistettava vuodeksi 2025 ja vuodeksi 2030, kun otetaan huomioon aika, joka kuluu ajoneuvokannan uusiutumiseen, ja se, että tieliikennealan on osaltaan edistettävä vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamista. Tämä asteittainen lähestymistapa antaa myös autoteollisuudelle selkeän ja varhaisen signaalin olla viivyttämättä energiatehokkaiden teknologioiden sekä päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen tuontia markkinoille.
- (18) Tässä asetuksessa asetettuja hiilidioksidipäästönormeja sovelletaan uusiin henkilöautoihin ja uusiin kevyisiin hyötyajoneuvoihin. Nykyiseen tällaisten ajoneuvojen kantaan, käytetyt ajoneuvot mukaan luettuna, voidaan myös kohdentaa päästöjen vähentämiseen tähtääviä lisätoimenpiteitä muun muassa kansallisella ja unionin tasolla. Voidaan esimerkiksi toteuttaa toimenpiteitä, joilla edistetään ajoneuvokannan korkeampaa uusiutumista vanhempien ja suurempipäästöisten ajoneuvojen korvaamiseksi mahdollisimman nopeasti tehokkaammilla ajoneuvoilla. Edullisempien päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen saatavuus voisi edistää kulutuskäytännön muuttumista ja vähäpäästöisten teknologioiden nopeampaa käyttöönottoa.
- (19) Vaikka unioni on maailman suurimpia moottoriajoneuvojen valmistajia ja maailmanlaajuisen autoteollisuusalan teknologian kehityksen kärjessä, kilpailu kovenee ja kyseinen ala muuttuu nopeasti, kun tehdään sähköisiin ajovälineisiin liittyviä innovaatioita ja yhteistoiminnallisen, verkottuneen ja automatisoitu liikkuu yleistyy. Jotta unioni voi säilyttää maailmanlaajuisen kilpailukykyä ja markkinoillepääsyn, se tarvitsee sääntelykehityksen, mukaan lukien päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen alalla erityisen kannustimen, jolla edistetään laajojen kotimarkkinoiden luomista ja tuetaan teknologista kehitystä ja innovointia.
- (20) Käyttöön olisi otettava erityinen kannustinmekanismi, jolla helpotetaan sujuvaa siirtymistä kohti päästöttömiä liikkuu. Tämä hyvitysmekanismi olisi suunniteltava niin, että sillä edistetään päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen tuloa unionin markkinoille. Olisi luotava myös erityinen siirtymäkauden toimenpide päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen saatavuuden mahdollistamiseksi niiden jäsenvaltioiden kuluttajille, joissa tällaisten ajoneuvojen markkinaosuus on pieni.
- (21) Vahvistamalla asianmukaiset kynnysarvot päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuudelle unionin ajoneuvokannasta sekä ottamalla käyttöön hyvin suunniteltu mekanismi, jolla mukautetaan valmistajakohtaista päästötavoitetta sen mukaan, mikä on päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus valmistajan omassa ajoneuvokannassa, tarjotaan voimakas ja uskottava signaali tällaisten uusien ajoneuvojen kehittämiselle, käyttöönotolle ja markkinoinnille, kun samaan aikaan mahdollistetaan perinteisten polttomoottoreiden tehostaminen.
- (22) Kun määritetään päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen hyvityksiä, on aiheellista ottaa huomioon hiilidioksidipäästöjen erot eri ajoneuvojen välillä. Henkilöautojen osalta hyvityksiä määritettäessä olisi tunnustettava asianmukaisesti vähäpäästöisten ajoneuvojen, erityisesti ladattavien hybridiajoneuvojen, merkitys siirtymisessä päästöttömiin ajoneuvoihin. Mukautumismekanismilla on määrä varmistaa, että kynnysarvotasoa paremmin suoriutuva valmistaja saa suuremman päästötavoitteen. Jotta varmistettaisiin tasapainoinen lähestymistapa, olisi vahvistettava raja-arvot sille, miten paljon mukautuksia voidaan kyseisessä mekaniisissa tehdä. Näin luodaan kannustimia, joilla edistetään lataus- ja tankkausinfrastruktuurin ajoissa tapahtuvaa käyttöönottoa sekä tuodaan kuluttajille, kilpailukyvyille ja ympäristölle huomattavia etuja.
- (23) Sääntelykehityksellä, jolla pyritään panemaan täytäntöön EU:n koko ajoneuvokantaan sovellettava päästövähennystavoite, olisi varmistettava, että päästöjen vähentämistavoitteet ovat kilpailuneutraaleja sekä sosiaalisesti oikeudenmukaisia ja kestäviä ja että niissä otetaan huomioon eurooppalaisten ajoneuvojen valmistajien moninaisuus ja vältetään perusteettomasti vääristämästä niiden välistä kilpailua.
- (24) Jotta henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen markkinoiden monimuotoisuus ja kyky vastata erilaisiin kuluttajien tarpeisiin säilyisi, päästötavoitteet olisi määriteltävä lineaarisessa suhteessa ajoneuvojen tarjoamaan hyötyyn. Massan säilyttämistä hyötyparametrina pidetään johdonmukaisena nykyisen järjestelmän kanssa. Jotta voitaisiin ottaa paremmin huomioon maanteillä liikkuvien ajoneuvojen massa, parametri olisi vuodesta 2025 alkaen muutettava ajokuntoisen ajoneuvon massasta ajoneuvon testimassaan, kuten täsmennetään WLTP:ssä.
- (25) Olisi vältettävä sitä, että EU:n koko ajoneuvokantaan sovellettavia tavoitteita muutetaan ajoneuvokannan keskimääräisen massan muuttuessa. Keskimääräisen massan muutokset olisi sen vuoksi otettava viivymättä huomioon päästötavoitteiden laskelmissa ja tässä tarkoituksessa käytetyn keskimääräisen massa-arvon mukautukset olisi tehtävä joka toinen vuosi vuodesta 2025 alkaen.
- (26) Jotta voidaan jakaa päästövähennystoimet kilpailuneutraalilla ja oikeudenmukaisella tavalla, joka heijastaa henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen markkinoiden monimuotoisuutta, ja jotta voidaan ennakoita vuonna 2021 tapahtuvaa siirtymistä WLTP:llä mitattuihin päästötavoitteisiin, on aiheellista määrittää raja-arvokäyrän kaltevuus käyttäen perustana kaikkien kyseisenä vuonna rekisteröityjen uusien ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä ja ottaa huomioon EU:n koko ajoneuvokantaan sovellettavien tavoitteiden muutos vuosien 2021, 2025

ja 2030 välillä sen varmistamiseksi, että päästövähennystoimet jakautuvat tasapuolisesti kaikkien valmistajien kesken. Kun kyseessä ovat kevyet hyötyajoneuvot, henkilöautojen valmistajiin sovellettavaa lähestymistapaa olisi sovellettava myös kevyempien, autosta johdettujen pakettiautojen valmistajiin, kun taas raskaampiin segmentteihin kuuluvien ajoneuvojen valmistajien osalta olisi vahvistettava jyrkempi kiinteä kaltevuus koko tavoitejakson ajaksi.

- (27) Tällä asetuksella pyritään saavuttamaan siinä asetetut tavoitteet muun muassa luomalla autoteollisuudelle kannustimia investoida uusiin teknologioihin. Asetuksella edistetään aktiivisesti ekoinnovointia, ja siinä säädetään mekanismista, jonka avulla on tarkoitus ottaa huomioon tuleva tekninen kehitys. Kokemus on osoittanut, että ekoinnovaatioilla on menestyksekkäästi edistetty asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 kustannustehokkuutta ja todellisten ajonaikaisten hiilidioksidipäästöjen alentamista. Tämä menettely olisi sen vuoksi säilytettävä ja sen soveltamisalaa olisi laajennettava niin, että kannustetaan ilmastointijärjestelmien tehokkuusparannuksiin.
- (28) Olisi kuitenkin varmistettava tasapaino niiden kannustimien välillä, joita annetaan ekoinnovaatioihin ja sellaisiin teknologioihin, joiden päästövähennystehokkuus osoitetaan virallisella testimenetelmällä. Sen vuoksi on aiheellista säilyttää ekoinnovaatiosäästöissä enimmäisvaikutus, jonka valmistaja voi ottaa huomioon tavoitteiden saavuttamisen määrittämiseksi. Komissiolla olisi oltava mahdollisuus tarkistaa enimmäisvaikutuksen tasoa, jotta voidaan erityisesti ottaa huomioon virallisen testimenetelmän muutokset. On aiheellista myös selvittää, miten säästöt olisi laskettava tavoitteiden saavuttamisen määrittämiseksi.
- (29) Kestävät kevyet komponentit ovat tärkeitä pyrittäessä vähentämään uusien ajoneuvojen energiankulutusta ja hiilidioksidipäästöjä. Niiden tulevalle kehittämisellä ja käyttöönotolla on määrä tukea siirtymää päästöttömään ja vähäpäästöiseen liikkuvuuteen.
- (30) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/46/EY ⁽¹³⁾ luotiin yhdenmukaistetut puitteet, jotka kattavat kaikkien direktiivin soveltamisalaa kuuluvien uusien ajoneuvojen hyväksyntää koskevat hallinnolliset säännökset ja yleiset tekniset vaatimukset. Tämän asetuksen noudattamisesta olisi oltava vastuussa sama taho, joka vastaa koko tyyppihyväksyntämenettelystä direktiivin 2007/46/EY mukaisesti ja tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta.
- (31) Erityiskäyttöön tarkoitettuihin ajoneuvoihin, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2007/46/EY liitteessä II, sovelletaan tyyppihyväksynnän osalta erityisiä vaatimuksia, ja ne olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (32) Jos päästöttömät kevyet hyötyajoneuvot, joiden vertailumassa on tapauksen mukaan yli 2 610 kilogrammaa tai 2 840 kilogrammaa, jäisivät tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle ainoastaan niiden energianvarastointijärjestelmän massan vuoksi, on aiheellista katsoa kyseisten ajoneuvojen kuuluvan soveltamisalan piiriin.
- (33) Ei ole tarkoituksenmukaista käyttää samaa menetelmää päästövähennystavoitteiden määrittämiseksi suurten valmistajien ja sellaisten pienimuotoista tuotantoa harjoittavien valmistajien osalta, joita pidetään tässä asetuksessa määritettyjen arviointiperusteiden nojalla riippumattomina. Kyseisillä pienimuotoista tuotantoa harjoittavilla valmistajilla olisi oltava mahdollisuus hakea sellaisten vaihtoehtojen päästövähennystavoitteiden soveltamista, jotka liittyvät tietyn valmistajan ajoneuvoja koskeviin teknisiin mahdollisuuksiin vähentää hiilidioksidipäästöjään ja jotka vastaavat kyseisten markkinasegmenttien ominaispiirteitä.
- (34) Kun otetaan huomioon pienimmille valmistajille aiheutuva kohtuuton vaikutus, joka aiheutuisi ajoneuvon tarjoaman hyödyn mukaan määritettyjen päästötavoitteiden noudattamisesta, poikkeusmenettelyyn liittyvä suuri hallinnollinen taakka ja näiden valmistajien myymien ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähennyksistä saatava marginaalinen hyöty, alle 1 000 unionissa vuosittain rekisteröityä uutta henkilöautoa ja uutta kevyttä hyötyajoneuvoa tuottavat valmistajat olisi suljettava päästötavoitteen ja liikapäästömaksun soveltamisen ulkopuolelle. Jos vapautuksen saanut valmistaja kuitenkin hakee poikkeusta ja poikkeus myönnetään, on aiheellista edellyttää tällaisen valmistajan noudattavan kyseistä poikkeustavoitetta.
- (35) Menettelyllä, jolla myönnetään kapealla erikoisalalla toimiville valmistajille poikkeuksia EU:n koko ajoneuvokannan tavoitteesta, joka on 95 g CO₂/km, varmistetaan, että kyseisten kapealla erikoisalalla toimivien valmistajien päästövähennyspyrkimykset ovat yhdenmukaisia suurten valmistajien kanssa kyseisen tavoitteen osalta. Kapealla erikoisalalla toimiville valmistajille olisi edelleen oltava mahdollista myöntää poikkeus myös vuodesta 2025 vuoteen 2028 sovellettavista tavoitteista.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (Puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

- (36) Määritettäessä kaikkien niiden uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä, jotka rekisteröidään unionissa ja joista valmistajat ovat vastuussa, olisi otettava huomioon kaikki henkilöautot ja kevyet hyötyajoneuvot tapauksen mukaan riippumatta niiden massasta tai muista ominaispiirteistä. Vaikka henkilöautot ja kevyet hyötyajoneuvot, joiden vertailumassa ylittää 2 610 kg ja joihin ei ole ulotettu tyyppihyväksyntää asetuksen (EY) N:o 715/2007 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, eivät kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan, näiden ajoneuvojen päästöt olisi mitattava noudattaen samoja mittaustekniikoita kuin asetuksen (EY) N:o 715/2007 nojalla on säädetty; erityisesti olisi käytettävä menetelmiä, joista säädetään komission asetuksessa (EY) N:o 692/2008⁽¹⁴⁾ ja asetuksessa (EU) 2017/1151, ja korrelaatiomenetelmiä, jotka on hyväksytty asetusten (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 perusteella, eritoten täytäntöönpanoasetuksissa (EU) 2017/1152 ja (EU) 2017/1153. Tulokseksi saadut hiilidioksidipäästöjen arvot olisi kirjattava ajoneuvon vaatimustenmukaisuustodistukseen, jotta ne voidaan sisällyttää seurantajärjestelmään.
- (37) Valmistuneiden kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöt olisi kohdennettava perusajoneuvon valmistajalle.
- (38) Huomioon olisi otettava niiden kevyiden hyötyajoneuvojen valmistajien erityistilanne, jotka valmistavat keskeneräisiä ajoneuvoja, jotka tyyppihyväksyntään useammassa vaiheessa. Vaikka nämä valmistajat ovat vastuussa hiilidioksidipäästöjä koskevien tavoitteiden saavuttamisesta, niillä olisi oltava mahdollisuus kohtuullisen varmasti ennakoita, millaiset valmistuneiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ovat. Komission olisi varmistettava, että nämä tarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon asetuksen (EY) N:o 715/2007 nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä.
- (39) Jotta valmistajat voisivat saada liikkumavaraa tämän asetuksen mukaisten tavoitteidensa saavuttamisessa, ne voivat halutessaan muodostaa yhteenliittymiä avoimelta ja syrjimättömältä pohjalta. Yhteenliittymän muodostamista koskevan sopimuksen kesto saisi olla enintään viisi vuotta, mutta se olisi voitava uusaa. Yhteenliittymään kuuluvien valmistajien olisi katsottava saavuttaneen tämän asetuksen mukaiset tavoitteensa, kun koko yhteenliittymän keskimääräiset päästöt eivät ylitä yhteenliittymälle asetettua päästötavoitetta.
- (40) Se, että valmistajat voivat muodostaa yhteenliittymiä, on osoittautunut kustannustehokkaaksi tavaksi noudattaa hiilidioksidipäästötavoitteita ja helpottaa erityisesti tavoitteiden noudattamista, kun kyseessä ovat valmistajat, jotka tuottavat vain vähän erilaisia ajoneuvoja. Kilpailuneutraaliteetin parantamiseksi komissiolla olisi oltava valtuudet selkeyttää edellytyksiä, joiden mukaisesti riippumattomat valmistajat voivat muodostaa yhteenliittymän, jotta ne olisivat vastaavassa asemassa kuin sidossuhteissa olevat yritykset.
- (41) Tämän asetuksen mukaisten tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi olisi otettava käyttöön tehokas valvontamekanismi, jolla säännösten noudattamista valvotaan.
- (42) Tämän asetuksen mukaisiin hiilidioksidivähennyksiin pääsemiseksi on myös olennaisen tärkeää, että käytössä olevien ajoneuvojen päästöt vastaavat tyyppihyväksynnässä määritettyjä hiilidioksidiarvoja. Sen vuoksi komission olisi oltava mahdollista ottaa huomioon valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen laskennassa mahdolliset järjestelmään liittyvät vaatimustenvastaisuudet, jotka tyyppihyväksyntäviranomaiset ovat havainneet käytössä olevien ajoneuvojen hiilidioksidipäästöissä.
- (43) Komissiolla olisi oltava valtuudet laatia ja panna täytäntöön menetelmä, jolla voidaan todentaa, että kevyiden hyötyajoneuvojen käytönaikaiset hiilidioksidipäästöt, sellaisina kuin ne on määritetty WLTP:n mukaisesti, vastaavat vaatimustenmukaisuustodistuksiin merkittyjä hiilidioksidipäästöarvoja. Tämän menetelmän kehittämisessä olisi erityisesti kiinnitettävä huomiota keinojen määrittämiseen, ajoneuvoihin asennetuista polttoaineen- ja/tai energiankulutuksen seurantalaitteista saatavan tiedon käyttö mukaan luettuna, jotta voidaan havaita strategiat, joilla parannetaan keinoitekoisesti ajoneuvon hiilidioksidipäästöjä tyyppihyväksyntämenettelyssä. Jos tällaisen todentamisen yhteydessä havaitaan poikkeamia tai strategioita, joilla parannetaan keinoitekoisesti ajoneuvon hiilidioksidipäästöjä, näitä havaintoja pidetään riittävänä syynä epäillä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/858⁽¹⁵⁾ ja asetuksessa (EY) N:o 715/2007 vahvistettujen vaatimusten noudattamatta jättämisen vakavaa riskiä, ja jäsenvaltioiden olisi tällä perusteella toteutettava tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EU) 2018/858 XI luvun mukaisesti.
- (44) Uusien henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöt mitataan unionissa yhdenmukaisella tavalla WLTP:n mukaisesti. Tästä asetuksesta koituvan hallinnollisen taakan minimoimiseksi olisi asetuksen

⁽¹⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 692/2008, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 täytäntöönpanosta ja muuttamisesta (EUVL L 199, 28.7.2008, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).

noudattamista arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka koskevat uusien henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen rekisteröintejä unionissa ja jotka jäsenvaltiot ovat keränneet ja ilmoittaneet komissiolle. Jotta voidaan varmistaa noudattamisen arviointiin käytettävien tietojen johdonmukaisuus, tietojen keräämistä ja ilmoittamista koskevat säännöt olisi yhdenmukaistettava mahdollisimman pitkälle. Sen vuoksi olisi selkeästi mainittava toimivaltaisten viranomaisten velvollisuus toimittaa virheettömät ja täydelliset tiedot, ja todettava, että kyseisten ja viranomaisten ja komission on tehtävä tehokasta yhteistyötä tietojen laatuun liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi.

- (45) Sitä, miten hyvin valmistajat saavuttavat tässä asetuksessa säädetyt tavoitteet, olisi arvioitava unionin tasolla. Valmistajien, joiden keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät tämän asetuksen mukaisesti sallitut keskimääräiset hiilidioksidipäästöt, olisi maksettava liikapäästömaksu kultakin kalenterivuodelta. Liikapäästömaksuista kertyviä määriä olisi pidettävä unionin yleiseen talousarvioon otettavina tuloina. Komission olisi vuonna 2023 suorittamassaan uudelleentarkastelussa arvioitava mahdollisuutta osoittaa liikapäästömaksujen määrät erityiseen rahastoon tai asiaa koskevaan ohjelmaan, jolla pyritään varmistamaan oikeudenmukainen siirtyminen päästöttömään liikkuvuuteen ja tukemaan autoteollisuuden työntekijöiden uudelleen koulutusta, täydennyskoulutusta ja muuta taitojen kehittämistä.
- (46) Kun otetaan huomioon tämän asetuksen tavoite ja siinä säädetyt menettelyt, kansallisissa toimenpiteissä, joita jäsenvaltiot mahdollisesti pitävät voimassa tai toteuttavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 193 artiklan mukaisesti, ei olisi määrättävä lisäseuraamuksia tai ankarampia seuraamuksia valmistajille, jotka eivät täytä tämän asetuksen mukaisia tavoitteitaan.
- (47) Tämä asetus ei saisi rajoittaa unionin kilpailusääntöjen täysimääräistä soveltamista.
- (48) Se, kuinka tehokkaasti tässä asetuksessa säädetyillä tavoitteilla pystytään todellisuudessa vähentämään hiilidioksidipäästöjä, riippuu paljolti siitä, kuinka hyvin virallinen testimenetelmä edustaa todellisia ajo-olosuhteita. Tieteellisen neuvonannon mekanismin (SAM) antaman lausunnon nro 1/2016 "Closing the gap between light-duty vehicle real-world CO₂ emissions and laboratory testing" (kevyiden ajoneuvojen todellisten hiilidioksidipäästöjen ja laboratoriokokeiden välisen mittauseron pienentäminen) ja autoalan päästömittauksia käsittelevän tutkimuksen johdosta 4 päivänä huhtikuuta 2017 neuvostolle ja komissiolle annetun Euroopan parlamentin suosituksen⁽¹⁶⁾ mukaisesti olisi otettava käyttöön mekanismi, jolla arvioidaan sitä, kuinka hyvin WLTP:n mukaisesti määritetyt ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ja energiankulutusarvot edustavat todellisia ajo-olosuhteita. Luotettavin tapa varmistaa, että tyyppihyväksyntäarvot ovat todellisia ajo-olosuhteita edustavia, on käyttää ajoneuvoihin asennetuista polttoaineen- ja/tai energiankulutuksen seurantalaitteista saatavaa tietoa. Komissiolla olisi näin ollen oltava valtuudet kehittää tarvittavat menettelyt tällaisten arviointien tekemiseen tarvittavien polttoaineen- ja energiankulutusta koskevien tietojen keräämistä ja käsittelyä varten, sekä varmistaa tällaisten tietojen julkinen saatavuus, samalla kun se huolehtii kaikkien henkilötietojen suojaamisesta. Jotta voidaan myös varmistaa polttoaineen- ja energiankulutusta koskevien tietojen saatavuus akkukäyttöisistä sähköajoneuvoista ja ajoneuvoista, joissa on kaasumaisilla polttoaineilla, myös vedyllä, toimiva käyttövoimalaite, on asianmukaista, että tällaisiin ajoneuvoihin asennettavien polttoaineen- ja/tai energiankulutuksen seurantalaitteiden standardointityötä jatketaan viipymättä osana asetuksen (EU) 2017/1151 täytäntöönpanoa.
- (49) Lisäksi komission olisi arvioitava, kuinka polttoaineen- ja energiankulutusta koskevat tiedot voivat auttaa varmistamaan, että WLTP:n mukaisesti määritetyt ajoneuvon hiilidioksidipäästöt ovat ajan mittaan edelleen todellisia ajonaikaisia päästöjä edustavia kaikkien valmistajien osalta, ja etenkin, kuinka tällaisten tietojen avulla voidaan seurata laboratoriossa ja todellisissa ajo-olosuhteissa mitattujen hiilidioksidipäästöjen välistä eroa, sekä tarvittaessa estää tämän eron kasvu.
- (50) On tärkeää arvioida henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen koko elinkaaren aikaisia päästöjä unionin tasolla. Tätä tarkoitusta varten komission olisi arvioitava viimeistään vuonna 2023 mahdollisuutta kehittää unionin yhteinen menetelmä unionin markkinoille saatettujen tällaisten ajoneuvojen koko elinkaaren aikaisten päästöjen arviointia ja niitä koskevien tietojen johdonmukaista ilmoittamista varten. Komission olisi hyväksyttävä jatkotoimia ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.
- (51) Vuonna 2024 tarkastellaan asetuksen (EU) 2018/842 ja direktiivin 2003/87/EY nojalla tapahtunutta edistymistä. On näin ollen aiheellista tarkastella tämän asetuksen tehokkuutta kattavasti vuonna 2023, jotta kaikkien näiden välineiden mukaisia toimenpiteitä voidaan arvioida koordinoitulla ja johdonmukaisella tavalla. Komission olisi tässä vuoden 2023 tarkastelussa myös esitettävä selkeästi, miten henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä vähennetään edelleen vuoden 2030 jälkeen, jotta Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamista voidaan merkittävästi edistää. Kertomukseen tästä tarkastelusta olisi tarvittaessa liitettävä tämän asetuksen muuttamista koskeva ehdotus.

⁽¹⁶⁾ EUVL C 298, 23.8.2018, s. 140.

- (52) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka koskee niiden yksityiskohtaisten edellytysten tarkentamista, joita sovelletaan yhteenliittymäjärjestelyihin, yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksymistä keskimääräisiä päästöjä koskevien tietojen seuranta- ja ilmoittamismenettelyistä sekä liitteen II ja III soveltamisesta, yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksymistä menettelyistä poikkeamista, joita havaitaan tarkastuksissa käytössä olevien ajoneuvojen hiilidioksidipäästöissä, ilmoittamiseksi ja niiden ottamiseksi huomioon valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen laskennassa, liikapäästömaksujen perimiskeinojen määrittämistä, valmistajien suoritustason julkaisemista, innovatiivisten teknologioiden tai innovatiivisten teknologiapakettien hyväksymismenettelyyn sovellettavien yksityiskohtaisten säännösten hyväksymistä, yksityiskohtaisen menettelyn hyväksymistä niiden tietojen keräämistä ja käsittelyä varten, jotka koskevat henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen todellisia hiilidioksidipäästöjä ja polttoaineen- tai energiankulutusta, menettelyjen määrittämistä niiden tarkastusten suorittamista varten, jotka koskevat i) sitä, että vaatimustenmukaisuustodistuksiin kirjatut hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen arvot vastaavat ajoneuvon käytön aikaisia hiilidioksidipäästöjä ja ii) sitä, onko olemassa asennettuja laitteita tai ajoneuvojen otosta koskevia strategioita, joilla parannetaan keinotekoisesti ajoneuvon suorituskykyä tyyppihyväksyntää varten tehtävissä testeissä, ja hiilidioksidipäästöjen mittaamiseen liittyvän sääntömääräisen testausmenettelyn muuttumisen huomioon ottamiseksi tarvittavien korrelaatioparametrien määrittäminen. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁷⁾ mukaisesti.
- (53) Tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi tai tapauksen mukaan täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteissä II ja III esitettyjen tietovaatimusten ja tietoparametrien muuttamiseksi, sääntöjen antamiseksi poikkeuskelpoisuuden arviointiperusteiden tulkinnasta, poikkeushakemusten sisällöstä sekä hiilidioksidipäästöjen vähentämishojelmien sisällöstä ja arvioinnista, liitteessä I olevan A osan muuttamiseksi kapealla erikoisalalla toimivia valmistajia koskevien poikkeustavoitteiden laskentakaavojen vahvistamiseksi, innovatiivisten teknologioiden osuuden enimmäisvaikutuksen valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen mukauttamiseksi vuodesta 2025 alkaen, ohjaavien periaatteiden ja perusteiden vahvistamiseksi tarkastusten suorittamista koskevien menettelyjen määrittelemiseksi, M_0 - ja TM_0 -arvojen mukauttamiseksi ja kaavojen mukauttamiseksi, jotta voidaan laskea päästötavoitteet sääntömääräisen testausmenettelyn muuttumisen huomioon ottamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimitelinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁸⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (54) Asetukset (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 olisi kumottava 1 päivästä tammikuuta 2020.
- (55) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli hiilidioksidipäästöjä koskevien vaatimusten vahvistamista uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja tavoitteet

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevat vaatimukset, jotta voidaan edistää unionin tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjään asetuksen (EU) 2018/842 mukaisesti ja edistää Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista ja varmistaa sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁸⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan unionissa rekisteröityjen uusien henkilöautojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen EU:n koko kyseisen ajoneuvokannan tavoitetasoksi 95 g CO₂/km ja unionissa rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen EU:n koko kyseisen ajoneuvokannan tavoitetasoksi 147 CO₂/km 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen, mitattuna 31 päivään joulukuuta 2020 saakka asetuksen (EY) N:o 692/2008 ja täytäntöönpanoasetusten (EU) 2017/1152 ja (EU) 2017/1153 mukaisesti ja 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen asetuksen (EU) 2017/1151 mukaisesti.

3. Osana komission 7 päivänä helmikuuta 2007 annetussa komission tiedonannossa ”Yhteisön strategia henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi: uudelleentarkastelun tulokset” tarkoitettua unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa tätä asetusta täydennetään 31 päivään joulukuuta 2024 asti lisätoimenpiteillä, jotka vastaavat 10 g CO₂/km vähennystä.

4. Tammikuun 1 päivästä 2025 sovelletaan seuraavia EU:n koko ajoneuvokantaa koskevia tavoitteita:

- a) uuden henkilöautokannan keskimääräisten päästöjen osalta EU:n koko kyseiseen ajoneuvokantaan sovellettava tavoite, joka on vuoden 2021 tavoitteen 15 prosentin vähennys määritettynä liitteessä I olevan A osan 6.1.1 kohdan mukaisesti;
- b) uusista kevyistä hyötyajoneuvoista muodostuvan ajoneuvokannan keskimääräisten päästöjen osalta EU:n koko kyseiseen ajoneuvokantaan sovellettava tavoite, joka on vuoden 2021 tavoitteen 15 prosentin vähennys määritettynä liitteessä I olevan B osan 6.1.1 kohdan mukaisesti.

5. Tammikuun 1 päivästä 2030 sovelletaan seuraavia EU:n koko ajoneuvokantaan sovellettavia tavoitteita:

- a) uuden henkilöautokannan keskimääräisten päästöjen osalta EU:n koko kyseiseen ajoneuvokantaan sovellettava tavoite, joka on vuoden 2021 tavoitteen 37,5 prosentin vähennys määritettynä liitteessä I olevan A osan 6.1.2 kohdan mukaisesti;
- b) uusista kevyistä hyötyajoneuvoista muodostuvan ajoneuvokannan keskimääräisten päästöjen osalta EU:n koko kyseiseen ajoneuvokantaan sovellettava tavoite, joka on vuoden 2021 tavoitteen 31 prosentin vähennys määritettynä liitteessä I olevan B osan 6.1.2 kohdan mukaisesti.

6. Tammikuun 1 päivästä 2025 sovelletaan päästöttömien tai vähäpäästöisten ajoneuvojen kynnysarvoa, joka on uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen 15 prosentin osuus kyseisistä ajoneuvokannoista liitteessä I olevan A osan 6.3 kohdan ja B osan 6.3 kohdan mukaisesti.

7. Tammikuun 1 päivästä 2030 sovelletaan seuraavia päästöttömien ajoneuvojen kynnysarvoja ja vähäpäästöisten ajoneuvojen kynnysarvoja:

- a) kynnysarvo, joka on uusien henkilöautojen 35 prosentin osuus kyseisestä ajoneuvokannasta liitteessä I olevan A osan 6.3 kohdan mukaisesti,
- b) kynnysarvo, joka on uusien kevyiden hyötyajoneuvojen 30 prosentin osuus kyseisestä ajoneuvokannasta liitteessä I olevan B osan 6.3 kohdan mukaisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin moottoriajoneuvoihin:

- a) direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määritellyt M₁-luokan moottoriajoneuvot, jäljempänä ’henkilöautot’, jotka rekisteröidään unionissa ensimmäistä kertaa ja joita ei ole aiemmin rekisteröity unionin ulkopuolella, jäljempänä ’uudet henkilöautot’;
- b) direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määritellyt N₁-luokan moottoriajoneuvot, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kilogrammaa, sekä N₁-luokan ajoneuvot, joihin tyyppihyväksyntä ulotetaan asetuksen (EY) N:o 715/2007 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäljempänä ’kevyet hyötyajoneuvot’, jotka rekisteröidään unionissa ensimmäistä kertaa ja joita ei ole aiemmin rekisteröity unionin ulkopuolella, jäljempänä ’uudet kevyet hyötyajoneuvot’. Kun kyseessä ovat N-luokan päästöttömät ajoneuvot, joiden vertailumassa on tapauksen mukaan yli 2 610 kilogrammaa tai yli 2 840 kilogrammaa, ne katsotaan 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen tätä asetusta sovellettaessa ja sen estämättä, mitä direktiivissä 2007/46/EY ja asetuksessa (EY) N:o 715/2007 säädetään, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviksi kevyiksi hyötyajoneuvoiksi, jos niiden ylimääräinen vertailumassa johtuu ainoastaan energiaa varastoivan järjestelmän massasta.

2. Aiempaa rekisteröintiä, joka on tehty unionin ulkopuolella alle kolme kuukautta ennen unionissa tehtyä rekisteröintiä, ei oteta huomioon.

3. Tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2007/46/EY liitteessä II olevan A osan 5 kohdassa määriteltyihin erikoiskäyttöön tarkoitettuihin ajoneuvoihin.

4. Jäljempänä olevia 4 artiklaa, 7 artiklan 4 kohdan b ja c alakohtaa, 8 artiklaa ja 9 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa ei sovelleta valmistajiin, joiden kaikki yritykset yhteensä ovat vastuussa alle 1 000:sta unionissa edellisen kalenterivuoden aikana rekisteröidystä uudesta henkilöautosta tai alle 1 000:sta unionissa edellisen kalenterivuoden aikana rekisteröidystä uudesta kevyestä hyötyajoneuvosta, paitsi jos kyseinen valmistaja hakee poikkeusta ja se myönnetään 10 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'keskimääräisillä hiilidioksidipäästöillä' tietyn valmistajan valmistamien kaikkien uusien henkilöautojen tai kaikkien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen keskiarvoa;
- b) 'vaatimustenmukaisuustodistuksella' direktiivin 2007/46/EY 18 artiklassa tarkoitettua vaatimustenmukaisuustodistusta;
- c) 'valmistuneella ajoneuvolla' kevyttä hyötyajoneuvoa, jolle on myönnetty tyyppihyväksyntä direktiivin 2007/46/EY mukaisen monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn tuloksena;
- d) 'valmiilla ajoneuvolla' kevyttä hyötyajoneuvoa, jonka ei tarvitse olla valmistunut, jotta se täyttäisi direktiivin 2007/46/EY sitä koskevat tekniset vaatimukset;
- e) 'perusajoneuvolla' kevyttä hyötyajoneuvoa, jota käytetään monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn alkuvaiheen aikana;
- f) 'valmistajalla' henkilöä tai elintä, joka vastaa hyväksyntäviranomaiselle kaikista EY-tyyppihyväksyntämenettelyyn liittyvistä seikoista direktiivin 2007/46/EY mukaisesti samoin kuin tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta;
- g) 'ajokuntoisen ajoneuvon massalla' tai 'M':llä korilla varustetun ajokuntoisen henkilöauton tai kevyen hyötyajoneuvon massaa, sellaisena kuin se on ilmoitettuna vaatimustenmukaisuustodistuksessa ja määriteltynä direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.6 kohdassa;
- h) 'hiilidioksidipäästöillä' henkilöauton tai kevyen hyötyajoneuvon hiilidioksidipäästöjä, jotka on mitattu asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja sen täytäntöönpanoasetusten mukaisesti ja määritetty ajoneuvon vaatimustenmukaisuustodistuksessa hiilidioksidipäästöjen massaksi (yhdistetty). Sellaisen henkilöautojen tai kevyiden hyötyajoneuvojen osalta, joita ei ole tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti, 'hiilidioksidipäästöillä' tarkoitetaan hiilidioksidipäästöjä, jotka on mitattu asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti käyttäen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka asetuksessa (EY) N:o 692/2008 määritettyä mittausmenetelmää ja 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen asetuksessa (EU) 2017/1151 määritettyä mittausmenetelmää tai tällaisten ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen määrittämistä koskevien komission hyväksymien menettelyjen mukaisesti;
- i) 'jalanjäljellä' akselivälillä kerrottua keskimääräistä raideväliä, sellaisena kuin se on ilmoitettuna vaatimustenmukaisuustodistuksessa ja määriteltynä direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.1 ja 2.3 kohdassa;
- j) 'päästötavoitteella' tietyn valmistajan liitteen I mukaisesti määritettyä vuotuista tavoitetta tai, jos valmistajalle on myönnetty 10 artiklan mukaisesti poikkeus, kyseisen poikkeuksen mukaisesti määritettyä päästötavoitetta;
- k) 'EU:n koko ajoneuvokannan tavoitteella' kaikkien uusien henkilöautojen tai kaikkien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä, jotka on tarkoitus saavuttaa tietyllä ajanjaksolla;
- l) 'testimassalla' tai 'TM':llä henkilöauton tai kevyen hyötyajoneuvon testimassaa, sellaisena kuin se on ilmoitettuna vaatimustenmukaisuustodistuksessa ja määriteltynä asetuksen (EU) 2017/1151 liitteessä XXI olevassa 3.2.25 kohdassa;
- m) 'päästöttömällä ja vähäpäästöisellä ajoneuvolla' henkilöajoneuvoa tai kevyttä hyötyajoneuvoa, jonka pakokaasupäästöt ovat 0–50 g CO₂/km määritettynä asetuksen (EU) 2017/1151 mukaisesti;
- n) 'hyötykuormalla' eroa direktiivin 2007/46/EY liitteen II mukaisen suurimman teknisesti sallitun kuormitetun massan ja ajoneuvon massan välillä.

2. Tässä asetuksessa 'sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmällä' tarkoitetaan valmistajaa ja siihen sidossuhteessa olevia yrityksiä. Valmistajien osalta 'sidossuhteessa olevalla yrityksellä' tarkoitetaan:

- a) yrityksiä, jossa valmistajalla on suoraan tai välillisesti:
 - i) valtuudet käyttää yli puolta äänioikeuksista; tai

- ii) valtuudet nimittää yli puolet hallintoneuvoston, hallituksen tai yritystä lain mukaan edustavien elinten jäsenistä; tai
 - iii) oikeus johtaa yrityksen liiketoimintaa;
- b) yrityksiä, joilla on suoraan tai välillisesti a alakohdassa tarkoitettut oikeudet tai valtuudet valmistajaan nähden;
- c) yrityksiä, joissa b alakohdassa tarkoitettulla yrityksellä on suoraan tai välillisesti a alakohdassa tarkoitettut oikeudet tai valtuudet;
- d) yrityksiä, joissa valmistajalla on yhden tai useamman a, b tai c alakohdassa tarkoitettun yrityksen kanssa a alakohdassa tarkoitettut oikeudet tai valtuudet taikka joissa kahdella tai useammalla a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista yrityksistä on yhteisesti tällaiset oikeudet tai valtuudet;
- e) yrityksiä, joissa a alakohdassa tarkoitettut oikeudet tai valtuudet ovat yhteisesti valmistajan tai yhden tai useamman siihen sidossuhteessa olevan a–d alakohdassa tarkoitettun yrityksen ja yhden tai useamman kolmannen osapuolen hallussa.

4 artikla

Päästötavoitteet

1. Valmistajan on varmistettava, että sen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt eivät ylitä seuraavia päästötavoitteita:
 - a) kalenterivuoden 2020 osalta päästötavoite, joka on määritetty henkilöautoille liitteessä I olevan A osan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ja kevyille hyötyajoneuvoille liitteessä I olevan B osan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, tai, jos valmistajalle on myönnetty 10 artiklan mukainen poikkeus, tämän poikkeuksen mukaisesti;
 - b) kunkin kalenterivuoden osalta vuodesta 2021 vuoteen 2024 saakka päästötavoitteet, jotka on määritetty tapauksen mukaan liitteessä I olevan A tai B osan 3 ja 4 kohdan mukaisesti, tai, jos valmistajalle on myönnetty 10 artiklan mukainen poikkeus, tämän poikkeuksen ja liitteessä I olevan A tai B osan 5 kohdan mukaisesti;
 - c) vuodesta 2025 alkaen kunkin kalenterivuoden osalta päästötavoitteet, jotka on määritetty liitteessä I olevan A tai B osan 6.3 kohdan mukaisesti tai, jos valmistajalle on myönnetty poikkeus 10 artiklan nojalla, kyseisen poikkeuksen mukaisesti.
2. Jos kyseessä on kevyt hyötyajoneuvo eikä valmistuneen ajoneuvon hiilidioksidipäästötietoja ole saatavilla, perusajoneuvon valmistajan on käytettävä perusajoneuvon hiilidioksidipäästötietoja keskimääräisten hiilidioksidipäästöjensä määrittämiseksi.
3. Kunkin valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen määrittämiseksi otetaan huomioon seuraavat prosentuaaliset osuudet asianomaisena vuonna rekisteröidyistä kunkin valmistajan uusista henkilöautoista:
 - 95 prosenttia vuonna 2020,
 - 100 prosenttia vuodesta 2021 alkaen.

5 artikla

Superbonukset

Keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä laskettaessa kunkin uuden henkilöauton, jonka hiilidioksidipäästöt ovat alle 50 g CO₂/km, lasketaan vastaavan

- 2:ta henkilöautoa vuonna 2020,
- 1,67:ää henkilöautoa vuonna 2021,
- 1,33:a henkilöautoa vuonna 2022,
- 1:tä henkilöautoa vuodesta 2023 alkaen,

sinä vuonna, jona se on rekisteröity kaudella 2020–2022, kuitenkin niin, että valmistajakohtainen kyseisellä kaudella huomioon otettava enimmäisvaikutus on 7,5 g CO₂/km laskettuna täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1153 5 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Yhteenliittymien muodostaminen

1. Valmistajat, joille ei ole myönnetty 10 artiklan mukaista poikkeusta, voivat muodostaa yhteenliittymän täyttääkseen 4 artiklan mukaiset velvoitteensa.
2. Sopimus yhteenliittymän muodostamisesta voi koskea yhtä tai useampaa kalenterivuotta, edellyttäen että yksittäisen sopimuksen kokonaiskesto ei ylitä viittä kalenterivuotta, ja sopimus on tehtävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta ensimmäisenä kalenterivuonna, jolta päästöt on tarkoitus yhdistää. Valmistajien, jotka muodostavat yhteenliittymän, on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:
 - a) valmistajat, jotka kuuluvat yhteenliittymään;
 - b) valmistaja, joka on nimetty yhteenliittymän johtajaksi ja joka toimii yhteenliittymän yhteystahona ja vastaa kaikkien yhteenliittymälle 8 artiklan mukaisesti määrättävien liikapäästömaksujen suorittamisesta;
 - c) näyttö siitä, että yhteenliittymän johtaja pystyy täyttämään b alakohdan mukaiset velvoitteensa;
 - d) M_1 - tai N_1 -ajoneuvoina rekisteröityjen ajoneuvojen luokka, johon yhteenliittymää sovelletaan.
3. Jos ehdotettu yhteenliittymän johtaja ei pysty täyttämään vaatimusta yhteenliittymälle 8 artiklan mukaisesti määrätyn liikapäästömaksun suorittamisesta, komissio ilmoittaa tästä valmistajille.
4. Yhteenliittymään kuuluvien valmistajien on yhdessä ilmoitettava komissiolle, jos yhteenliittymän johtaja vaihtuu tai johtajan taloudellisessa tilanteessa tapahtuu muutoksia, jotka voivat vaikuttaa johtajan kykyyn täyttää vaatimus yhteenliittymälle 8 artiklan mukaisesti määrätyn liikapäästömaksun suorittamisesta, ja jos yhteenliittymän kokoonpanossa tapahtuu muutos tai yhteenliittymä puretaan.
5. Valmistajat voivat sopia yhteenliittymäjärjestelyistä edellyttäen, että nämä sopimukset ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklan mukaisia ja että ne sallivat jokaisen yhteenliittymän jäseneksi hakevan valmistajan avoimen ja syrjimättömän osallistumisen yhteenliittymään kaupallisesti kohtuullisin ehdoin. Yhteenliittymän kaikkien jäsenten on huolehdittava erityisesti siitä, ettei niiden sopiman yhteenliittymäjärjestelyn yhteydessä jaeta eikä vaihdeta tietoja seuraavia tietoja lukuun ottamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin kilpailusääntöjen yleistä soveltamista tällaisiin yhteenliittymiin:
 - a) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;
 - b) päästötavoite;
 - c) rekisteröityjen ajoneuvojen kokonaismäärä.
6. Edellä olevaa 5 kohtaa ei sovelleta, jos kaikki yhteenliittymässä mukana olevat valmistajat kuuluvat samaan sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään.
7. Edellä olevan 4 artiklan mukaisten valmistajille kuuluvien velvoitteiden täyttämisen osalta valmistajia, jotka kuuluvat yhteenliittymään, josta komissiolle on toimitettu tietoja, pidetään yhtenä ainoana valmistajana, paitsi kun ilmoitus tehdään tämän artiklan 3 kohdan nojalla. Yksittäisiä valmistajia ja yhteenliittymiä koskevat seuranta- ja ilmoitustiedot on kirjattava, niistä on ilmoitettava, ja ne on asetettava saataville 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa keskusrekisterissä.
8. Komissio voi tarkentaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset edellytykset, joita sovelletaan tämän artiklan 5 kohdan nojalla tehtyyn yhteenliittymäjärjestelyyn. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Keskimääräisten päästöjen seuranta ja ilmoittaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on kerättävä kultakin kalenterivuodelta tiedot kustakin alueellaan rekisteröidystä uudesta henkilöautosta ja uudesta kevyestä hyötyajoneuvosta tämän asetuksen liitteissä II ja III olevan A osan mukaisesti. Nämä tiedot on annettava kussakin jäsenvaltiossa valmistajien ja niiden nimeämien maahantuojien tai edustajien saataville. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että ilmoituksen tekevät elimet toimivat avoimesti. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että henkilöautojen, joita ei ole tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti, hiilidioksidipäästöt mitataan ja kirjataan vaatimustenmukaisuustodistukseen.

2. Jäsenvaltioiden on kunakin vuonna viimeistään 28 päivänä helmikuuta määritettävä liitteissä II ja III olevassa A osassa luetellut tiedot edelliseltä kalenterivuodelta ja toimitettava ne komissiolle. Tiedot on toimitettava liitteessä II olevassa B osassa ja liitteessä III olevassa C osassa tarkemmin määritetyssä muodossa.

3. Komission pyynnöstä jäsenvaltioiden on toimitettava myös kaikki 1 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot.

4. Komissio pitää keskusrekisteriä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti ilmoittamista tiedoista ja suorittaa kunakin vuonna viimeistään 30 päivänä kesäkuuta kunkin valmistajan osalta seuraavia seikkoja koskevan alustavan laskelman:

- a) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt edellisenä kalenterivuonna;
- b) päästötavoite edellisenä kalenterivuonna;
- c) valmistajan edellisen kalenterivuoden keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen ja sen kyseisen vuoden päästötavoitteen välinen ero.

Komissio ilmoittaa kullekin valmistajalle tätä koskevan alustavan laskelmansa. Ilmoitus sisältää kunkin jäsenvaltion osalta tiedot rekisteröityjen uusien henkilöautojen ja rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen lukumäärästä ja niiden hiilidioksidipäästöistä.

Keskusrekisterin tiedot ovat julkisesti saatavilla.

5. Valmistajat voivat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun 4 kohdassa tarkoitettu alustava laskelma on annettu niille tiedoksi, ilmoittaa komissiolle tiedoissa mahdollisesti olevista virheistä mainiten sen jäsenvaltion, jonka tiedoissa ne katsovat virheen olevan.

Komissio tutkii valmistajien tekemät ilmoitukset ja viimeistään 31 päivänä lokakuuta joko vahvistaa 4 kohdan mukaiset alustavat laskelmat tai muuttaa niitä.

6. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka kerää ja toimittaa seurantatiedot tämän asetuksen mukaisesti, ja ilmoitettava nimeämänsä toimivaltainen viranomainen komissiolle.

Nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava komissiolle toimitettavien tietojen virheettömyys ja täydellisyys sekä järjestettävä yhteyspiste, joka voi vastata nopeasti komission pyyntöihin korjata toimitetuissa tietosarjoissa olevat virheet ja puutteet.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan 1–6 kohdan mukaisista tietojen seuranta- ja ilmoittamismenettelyistä sekä liitteiden II ja III soveltamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 17 artiklan mukaisesti liitteissä II ja III esitettyjen tietovaihtumusten ja tietoparametrien muuttamiseksi.

9. Tyypinhyväksyntäviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle poikkeamista, joita havaitaan käytössä olevien ajoneuvojen hiilidioksidipäästöissä verrattuna vaatimuksenmukaisuustodistuksissa ilmoitettuihin hiilidioksidipäästöihin 13 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastusten seurauksena.

Komissio ottaa nämä poikkeamat huomioon laskiessaan valmistajan keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat menettelyjä tällaisista poikkeamista ilmoittamiseksi ja niiden ottamiseksi huomioon keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen laskennassa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10. Komissio arvioi viimeistään vuonna 2023 mahdollisuutta kehittää unionin yhteinen menetelmä unionin markkinoille saatettujen henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen koko elinkaaren aikaisten hiilidioksidipäästöjen arviointia ja niitä koskevien tietojen johdonmukaista ilmoittamista varten. Komissio toimittaa kyseisen arvioinnin sekä tarvittavat ehdotukset jatkotoimenpiteiksi, kuten lainsäädäntöehdotukset, Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

11. Jäsenvaltioiden on lisäksi kerättävä ja ilmoitettava tiedot tämän artiklan mukaisesti sellaisten direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määriteltuihin M₂- ja N₂-luokkiin kuuluvien ajoneuvojen rekisteröinneistä, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kilogrammaa, sekä sellaisten ajoneuvojen rekisteröinneistä, joihin tyypinhyväksyntä ulotetaan asetuksen (EY) N:o 715/2007 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Liikapäästömaksu

1. Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät kalenterivuonna valmistajan päästötavoitteen, komissio määrää valmistajalle tai tapauksen mukaan yhteenliittymän johtajalle liikapäästömaksun.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu liikapäästömaksu lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen:

$(\text{päästöylitys} \times 95 \text{ euroa}) \times \text{ensirekisteröityjen ajoneuvojen lukumäärä}$.

Tässä artiklassa tarkoitetaan:

- 'päästöylityksellä' sitä positiivista grammojen määrää kilometriä kohden, jolla valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt, kun otetaan huomioon 11 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen innovatiivisten teknologioiden ansiosta saavutetut hiilidioksidipäästöjen vähennykset, ylittävät valmistajalle kyseiseksi kalenterivuodeksi tai siksi kalenterivuoden osaksi, jota 4 artiklan mukainen velvoite koskee, asetetun päästötavoitteen, pyöristettynä lähimpään kolmeen desimaaliin, ja
 - 'ensirekisteröityjen ajoneuvojen lukumäärällä' tietyn valmistajan valmistamien ja kyseisellä kaudella 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaihteitaisten käyttöönottokriteerien mukaisesti rekisteröityjen uusien henkilöautojen tai uusien kevyiden hyötyajoneuvojen lukumäärää erikseen laskettuna.
3. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä keinoista tämän artiklan 1 kohdan nojalla määrättyjen liikapäästömaksujen perimiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
4. Liikapäästömaksusta kertyviä määriä pidetään unionin yleiseen talousarvioon otettavina tuloina.

9 artikla

Valmistajien suoritustason julkaiseminen

1. Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä lokakuuta kunakin vuonna täytäntöönpanosäädöksillä luettelon, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) kunkin valmistajan edellisen kalenterivuoden päästötavoite;
- b) kunkin valmistajan edellisen kalenterivuoden keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;
- c) valmistajan edellisen kalenterivuoden keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen ja kyseisen vuoden päästötavoitteen välinen ero;
- d) kaikkien unionissa edellisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;
- e) 31 päivään joulukuuta 2020 saakka kaikkien unionissa edellisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräinen massa;
- f) kaikkien unionissa edellisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräinen testimassa.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistussa luettelossa on ilmoitettava myös, onko valmistaja täyttänyt 4 artiklan mukaiset vaatimukset edellisenä kalenterivuonna.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luettelon on sisällettävä, kun se julkaistaan viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022, myös seuraavat seikat:

- a) EU:n koko ajoneuvokantaan sovellettavat 1 artiklan 4 tarkoitetut vuoden 2025 ja 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut vuoden 2030 tavoitteet, jotka komissio on laskenut liitteessä I olevan A ja B osan 6.1.1 ja 6.1.2 kohdan mukaisesti;
- b) arvot a_{2021} , a_{2025} ja a_{2030} , jotka komissio on laskenut liitteessä I olevan A ja B osan 6.2 kohdan mukaisesti.

10 artikla

Tietyille valmistajille myönnettävät poikkeukset

1. Poikkeusta liitteen I mukaisesti lasketusta päästötavoitteesta voi hakea valmistaja, joka valmistaa vähemmän kuin 10 000 unionissa rekisteröitävää uutta henkilöautoa tai vähemmän kuin 22 000 unionissa rekisteröitävää uutta kevyttä hyötyajoneuvoa kalenterivuotta kohden ja joka

- a) ei kuulu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään; tai
- b) kuuluu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään, joka vastaa yhteensä alle 10 000:sta unionissa rekisteröitävästä uudesta henkilöautosta tai alle 22 000:sta unionissa rekisteröitävästä uudesta kevyestä hyötyajoneuvosta kalenterivuotta kohden; tai
- c) kuuluu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään mutta jolla on omat tuotantolaitokset ja suunnittelukeskus.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti haettu poikkeus voidaan myöntää enintään viideksi kalenterivuodeksi, ja tämä kausi voidaan uusia. Hakemus on tehtävä komissiolle, ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

- a) valmistajan ja sen yhteyshenkilön nimi;
- b) näyttö, että valmistajalle voidaan myöntää 1 kohdan mukainen poikkeus;
- c) yksityiskohtaiset tiedot valmistajan valmistamista henkilöautoista tai kevyistä hyötyajoneuvoista, niiden testimassa ja hiilidioksidipäästöt mukaan lukien; ja
- d) päästötavoite, joka on valmistajan vähennysvalmiuksien mukainen, mukaan lukien taloudelliset ja tekniset mahdollisuudet vähentää valmistajan hiilidioksidipäästöjä, ja jossa otetaan huomioon valmistetun henkilöautotyypin tai kevyen hyötyajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet.

3. Jos komissio katsoo, että valmistajalle voidaan myöntää 1 kohdan mukaisesti haettu poikkeus ja että valmistajan esittämä päästötavoite vastaa sen mahdollisuuksia vähentää päästöjä, mukaan lukien taloudelliset ja tekniset mahdollisuudet vähentää valmistajan hiilidioksidipäästöjä, komissio myöntää valmistajalle poikkeuksen ottaen huomioon valmistetun henkilöautotyypin tai kevyen hyötyajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet.

Hakemus on jätettävä viimeistään 31 päivänä lokakuuta ensimmäisenä vuonna, jona poikkeusta on määrä soveltaa.

4. Valmistaja, joka yhdessä kaikkien siihen sidossuhteessa olevien yritysten kanssa vastaa 10 000–300 000:sta unionissa rekisteröitävästä uudesta henkilöautosta kalenterivuotta kohden, voi hakea poikkeusta liitteessä I olevan A osan 1–4 kohdan ja 6.3 kohdan mukaisesti lasketusta päästötavoitteesta.

Valmistaja voi tehdä tällaisen hakemuksen itseään tai itseään ja itseensä sidossuhteessa olevia yrityksiä varten. Hakemus on tehtävä komissiolle, ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

- a) kaikki 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettut tiedot, mukaan lukien tarvittaessa tiedot myös valmistajaan sidossuhteessa olevista yrityksistä;
- b) jos hakemuksessa viitataan liitteessä I olevan A osan 1–4 kohtaan, tavoite, joka on joko 45 prosentin vähennys vuoden 2007 keskimääräisistä hiilidioksidipäästöistä tai, kun useamman sidossuhteessa olevan yrityksen osalta tehdään yhteinen hakemus, 45 prosentin vähennys kyseisten yritysten vuonna 2007 tuottamien keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen keskiarvosta;
- c) jos hakemuksessa viitataan tämän asetuksen liitteessä I olevan A osan 6.3 kohtaan, kalenterivuosina 2025–2028 sovellettava tavoite, joka on tämän asetuksen 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vähennys tämän kohdan b alakohdan mukaisesti lasketusta tavoitteesta ja jossa otetaan huomioon asetuksen (EU) 2017/1151 mukaisesti mitatut hiilidioksidipäästöt.

Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt vuodelta 2007 eivät ole tiedossa, komissio määrittää vastaavan suuruisen vähennystavoitteen, joka perustuu parhaaseen saatavissa olevaan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen tarkoitettuun teknologiaan, jota on kehitetty massaltaan vastaavia henkilöautoja varten ja jossa on otettu huomioon valmistetun ajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet. Hakija käyttää tätä tavoitetta toisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi.

Komissio myöntää valmistajalle poikkeuksen, jos on osoitettu, että tässä kohdassa tarkoitettujen poikkeuksen myöntämistä koskevat arviointiperusteet ovat olemassa.

5. Valmistajan, jolle on myönnetty tämän artiklan mukainen poikkeus, on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat tai voivat vaikuttaa valmistajan kelpoisuuteen kuulua poikkeuksen piiriin.

6. Jos komissio 5 kohdan mukaisen ilmoituksen perusteella tai muusta syystä katsoo, ettei valmistaja ole enää kelpoinen kuulumaan poikkeuksen piiriin, se kumoaa poikkeuksen seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä alkaen ja ilmoittaa tästä valmistajalle.

7. Jos valmistaja ei saavuta päästötavoitettaan, komissio määrää sille 8 artiklassa säädetyn liikapäästömaksun.

8. Siirretään komissiolle valta antaa tämän artiklan 1–7 kohdan täydentämiseksi 17 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa annetaan säännöt poikkeuskelpoisuuden arviointiperusteiden tulkinnasta, hakemusten sisällöstä sekä hiilidioksidipäästöjen vähentämishojelmien sisällöstä ja arvioinnista.

Siirretään komissiolle valta antaa 17 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä I olevan A osan muuttamiseksi tämän artiklan 4 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen poikkeustavoitteiden laskentakaavojen vahvistamiseksi.

9. Poikkeushakemukset, mukaan lukien niiden tueksi toimitetut tiedot, 5 kohdan mukaiset ilmoitukset, 6 kohdan mukaiset kumoamiset, 7 kohdan mukaisesti määrätty liikapäästömaksut ja 8 kohdan nojalla hyväksytyt toimenpiteet on asetettava yleisön saataville, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asuksesta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁹⁾ muuta johdu.

11 artikla

Ekoinnovaatiot

1. Innovatiivisten teknologioiden tai innovatiivisten teknologioiden yhdistelmän, jäljempänä 'innovatiivinen teknologiapaketti', käytön avulla saavutetut hiilidioksidipäästöt otetaan huomioon laitetoimittajan tai valmistajan hakemuksesta.

Tällaiset teknologiat otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden arvioinnissa käytetyt menetelmät kykenevät tuottamaan todennettavia, toistettavia ja vertailtavia tuloksia.

Näiden teknologioiden avulla saavutettu osuus valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen voi olla enintään 7 g CO₂/km.

Siirretään komissiolle valta antaa 17 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamiseksi mukauttamalla tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua enimmäisvaikutusta vuodesta 2025 alkaen, jotta voidaan ottaa huomioon teknologian kehitys ja varmistaa samalla enimmäisvaikutuksen tasapainoinen osuus suhteessa valmistajien keskimääräisiin hiilidioksidipäästöihin.

2. Komissio hyväksyy tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen innovatiivisten teknologioiden tai innovatiivisten teknologiapakettien hyväksymismenettelyyn sovellettavat yksityiskohtaiset säännökset täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännökset pohjautuvat seuraaviin innovatiivisia teknologioita koskeviin perusteisiin:

- a) laitetoimittajan tai valmistajan on oltava vastuussa siitä, että innovatiivisten teknologioiden käytöllä saadaan aikaan hiilidioksidipäästöjä;
- b) innovatiivisilla teknologioilla on oltava todennettava osuus hiilidioksidin vähentämiseen;
- c) innovatiiviset teknologiat eivät saa kuulua hiilidioksidimitausten standarditestisyklin piiriin;
- d) innovatiiviset teknologiat eivät saa olla
 - i) sellaisten pakottavien säännösten alaisia, jotka johtuvat 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista täydentävistä lisätoimenpiteistä, jotka vastaavat 10 g:n CO₂/km vähennystä, tai
 - ii) pakottavia muiden unionin oikeuden säännösten nojalla.

Tammikuun 1 päivästä 2025 alkaen ensimmäisen alakohdan d alakohdan i alakohdassa tarkoitettua perustetta ei sovelleta ilmastointijärjestelmien tehokkuusparannuksiin.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

3. Laitetoimittajan tai valmistajan, joka pyytää, että jokin toimenpide hyväksytään innovatiiviseksi teknologiaksi tai innovatiiviseksi teknologiapaketiksi, on toimitettava komissiolle selvitys, johon sisältyy riippumattoman, sertifioidun elimen laatima todentamiskertomus. Jos toimenpiteellä ja toisella jo hyväksytyllä innovatiivisella teknologialla tai innovatiivisella teknologiapaketilla on mahdollisesti keskinäistä vuorovaikutusta, selvityksessä on oltava maininta tästä vuorovaikutuksesta ja todentamiskertomuksessa on arvioitava, missä määrin tämä vuorovaikutus muuttaa kullakin toimenpiteellä saavutettua vähennystä.

4. Komissio hyväksyy saavutetun vähennyksen 2 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla.

12 artikla

Todelliset ajonaikaiset hiilidioksidipäästöt ja polttoaineen- tai energiankulutus

1. Komissio seuraa ja arvioi, kuinka hyvin asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti määritetyt hiilidioksidipäästöt ja polttoaineen- tai energiankulutusarvot edustavat todellisia ajo-olosuhteita.

Lisäksi komissio kerää vuonna 2021 rekisteröitävistä uusista henkilöautoista ja kevyistä hyötyajoneuvoista alkaen säännöllisesti tietoja sellaisten henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen todellisista ajonaikaisista hiilidioksidipäästöistä ja polttoaineen- tai energiankulutuksesta, joihin on asennettu polttoaineen- ja/tai energiankulutuksen seurantalaitteet.

Komissio varmistaa, että yleisölle tiedotetaan siitä, miten todellinen edustavuus kehittyy ajan mittaan.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi komissio varmistaa, että se saa 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen säännöllisin väliajoin joko valmistajilta, kansallisilta viranomaisilta tai suoralla tiedonsiirrolla ajoneuvoista käyttöönsä seuraavat parametrit henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen todellisista ajonaikaisista hiilidioksidipäästöistä ja polttoaineen- tai energiankulutuksesta:

- a) ajoneuvon valmistenumero;
- b) polttoaineen- ja/tai sähköenergiankulutus;
- c) kuljetun matkan kokonaispituus;
- d) ulkoisesti ladattavista hybridiajoneuvoista polttoaineen- ja sähköenergiankulutus sekä kuljettu matka eri ajotapojen mukaan jaoteltuna;
- e) muut parametrit, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa vahvistetut velvoitteet voidaan täyttää.

Komissio käsittelee ensimmäisen alakohdan nojalla saadut tiedot ja luo anonymiksi muutetut ja koostetut tietosarjat 1 kohdan soveltamiseksi. Ajoneuvojen valmistenumeroita käytetään ainoastaan kyseiseen tietojenkäsittelyyn, ja niitä saa säilyttää vain sen ajan kuin niitä tarvitaan tähän tarkoitukseen.

3. Jotta eroa todellisiin ajonaikaisiin päästöihin estetään kasvamista, komissio arvioi 1 päivään kesäkuuta 2023 mennessä, kuinka polttoaineen- ja energiankulutusta koskevia tietoja saa käyttää, sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti määritetyt ajoneuvon hiilidioksidipäästöjä ja polttoaineen- tai energiankulutusta kuvaavat arvot edustavat ajan mittaan edelleen todellisia ajonaikaisia päästöjä kunkin valmistajan osalta.

Komissio seuraa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen eron kehitystä vuosina 2021–2026 ja antaa siitä vuosittain kertomuksen sekä arvioi vuonna 2027 eron kasvun estämiseksi mahdollisuutta ottaa käyttöön mekanismi valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen mukauttamiseksi vuodesta 2030 alkaen ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen mekanismin perustamisesta.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaisen menettelyn tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen keräämistä ja käsittelyä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Ajoneuvojen käytönaikaisten hiilidioksidipäästöjen tarkastaminen

1. Valmistajien on varmistettava, että vaatimustenmukaisuustodistuksiin kirjatut hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineen- kulutuksen arvot vastaavat asetuksen (EU) 2017/1151 mukaisesti määritettyjä ajoneuvon käytönaikaisia hiilidioksidipäästöjä ja polttoaineenkulutusta.

2. Tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen voimaantulon johdosta tyyppihyväksyntäviranomaisten on tarkastettava niiden ajoneuvoperheiden osalta, joiden tyyppihyväksynnästä ne vastaavat, ajoneuvojen tarkoitustenmukaisten ja edustavien otosten perusteella, että vaatimustenmukaisuustodistuksiin kirjatut hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen arvot vastaavat asetuksen (EU) 2017/1151 mukaisesti määritettyjä ajoneuvon käytönaikaisia hiilidioksidipäästöjä ja polttoaineenkulutusta, ja otettava tarvittaessa huomioon käytettävissä olevat ajoneuvoihin asennetuista polttoaineen- ja/tai energiankulutuksen seurantalaitteista saatavat tiedot.

Tyyppihyväksyntäviranomaisten on myös muun muassa ajoneuvoihin asennetuista polttoaineen- ja/tai energiankulutuksen seurantalaitteista saatavia tietoja käyttämällä tarkistettava, onko olemassa asennettuja laitteita tai ajoneuvojen ostopäätöksiä koskevia strategioita, joilla parannetaan keinotekoisesti ajoneuvon suorituskykyä tyyppihyväksyntää varten tehtävissä testeissä.

3. Jos 2 kohdan mukaisesti suoritettavissa tarkastuksissa havaitaan, että hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen arvot eivät vastaa todellisia päästöjä tai kulutusta, tai havaitaan strategioita, joilla parannetaan keinotekoisesti ajoneuvon suorituskykyä, asiasta vastaavan tyyppihyväksyntäviranomaisen on toteutettava asetuksen (EU) 2018/858 XI luvussa vahvistetut tarvittavat toimenpiteet sekä lisäksi varmistettava vaatimustenmukaisuustodistusten korjaaminen.

4. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä menettelyt tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Siirretään komissiolle valta antaa 17 artiklan mukaisesti ennen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä delegoitu säädös tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla ohjaavat periaatteet ja perusteet tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen määrittelemiseksi.

14 artikla

M₀- ja TM₀-arvojen mukauttaminen

1. Mukautetaan liitteessä I olevassa A ja B osassa tarkoitettuja M₀- ja TM₀-arvoja seuraavasti:

- viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2020 mukautetaan liitteessä I olevan A osan 4 kohdassa oleva M₀-arvo kaikkien vuosina 2017, 2018 ja 2019 rekisteröityjen uusien henkilöautojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräiseen massaansa. Tätä uutta M₀-arvoa sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2024 välisenä aikana;
- viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022 mukautetaan liitteessä I olevan B osan 4 kohdassa oleva M₀-arvo kaikkien vuosina 2019, 2020 ja 2021 rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräiseen massaansa. Tätä uutta M₀-arvoa sovelletaan vuonna 2024;
- viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022 määritetään vuoden 2025 ohjeelliseksi TM₀-arvoksi kaikkien vuonna 2021 rekisteröityjen uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräinen testimassa;
- viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2024 ja sen jälkeen joka toinen vuosi mukautetaan liitteessä I olevan A ja B osan 6.2 kohdassa oleva TM₀-arvo kaikkien kahden edellisen kalenterivuoden aikana, alkaen kalenterivuodesta 2022 ja 2023, rekisteröityjen uusien henkilöautojen ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräiseen testimassaan. Kutakin uutta TM₀-arvoa sovelletaan mukautuspäivää seuraavan kalenterivuoden 1 päivästä tammikuuta.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 17 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteet.

15 artikla

Uudelleentarkastelu ja kertomus

1. Komissio tarkastelee vuonna 2023 perusteellisesti uudelleen tämän asetuksen vaikuttavuutta ja toimittaa tämän uudelleentarkastelun tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa komissio käsittelee muun muassa asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti määritettyjen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineen- tai energiankulutusarvojen edustavuutta todellisiin ajolosuhteisiin verrattuna, päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen tuloa unionin markkinoille erityisesti kevyiden hyötyajoneuvojen osalta, lataus- ja tankkausinfrastruktuurin käyttöönottoa, josta annetaan kertomukset Euroopan

parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU⁽²⁰⁾ mukaisesti, sekä niiden rahoitusta, uusiutuvalla energialla tuotettujen synteettisten ja edistyneiden vaihtoehtoisten polttoaineiden käytön mahdollisuuksia edistää päästövähennyksiä, nykyisessä ajoneuvokannassa todellisuudessa havaittuja hiilidioksidipäästövähennyksiä, päästöttömiä ja vähäpäästöisiä ajoneuvoja koskevan kannustinmekanismien toimintaa, liitteessä I olevan A osan 6.3 kohdassa vahvistetun siirtymätoimenpiteen mahdollisia vaikutuksia, tämän asetuksen vaikutusta kuluttajiin ja erityisesti pieni- ja keskituloisiin kuluttajiin sekä toimintatapoja, joilla helpotetaan edelleen taloudellisesti toteutuskelpoista ja sosiaalisesti oikeudenmukaista siirtymistä puhtaaseen, kilpailukykyiseen ja kohtuuhintaiseen liikkuvuuteen unionissa.

Komissio esittää kyseisessä kertomuksessa myös selkeästi, miten henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä vähennetään edelleen vuoden 2030 jälkeen, jotta Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamista voidaan edistää merkittävästi.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen muuttamisesta, erityisesti EU:n koko ajoneuvokantaan sovellettavien vuoden 2030 tavoitteiden mahdollisesta tarkistamisesta 2 kohdassa lueteltujen seikkojen valossa ja sitovien päästövähennystavoitteiden käyttöönotosta henkilöautoille ja kevyille hyötyajoneuvoille vuodeksi 2035 ja vuodesta 2040 eteenpäin, jotta varmistetaan liikennealan oikea-aikainen siirtymä kohti nettonollapäästöjä Pariisin sopimuksen mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelua osana komissio arvioi mahdollisuutta kehittää todellisia ajonaikaisia päästötetausmenetelmiä, joissa käytetään liikuteltavia pakokaasumittauslaitteistoja (PEMS). Komissio ottaa huomioon tämän arvioinnin sekä tämän asetuksen 12 artiklan nojalla suoritettua arvioinnin ja voi tarvittaessa tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 715/2007 säädetyt hiilidioksidipäästöjen mittaamenetelmiä. Komissio tekee erityisesti aiheellisia ehdotuksia mukauttaakseen näitä menettelyjä siten, että ne kuvastavat riittävästi henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen todellisia ajonaikaisia hiilidioksidipäästöjä.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelua osana komissio arvioi mahdollisuutta osoittaa liikapäästömaksuista saatavat tulot erityiseen rahastoon tai asiaa koskevaan ohjelmaan, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukainen siirtymä ilmastoneutraaliin talouteen Pariisin sopimuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja etenkin tukea autoteollisuuden työntekijöiden uudelleenkoulutusta ja täydennyskoulutusta ja muuta taitojen kehittämistä kaikissa jäsenvaltioissa, joita asia koskee, ja erityisesti alueilla ja yhteisöissä, joihin siirtymä vaikuttaa eniten. Komissio antaa tarvittaessa tätä varten lainsäädäntöehdotuksen vuoteen 2027 mennessä.

6. Komissio tarkastelee direktiiviä 1999/94/EY uudelleen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä ja arvioi tarpeen tarjota kuluttajille täsmällistä, luotettavaa ja vertailtavaa tietoa markkinoille saatettavien uusien henkilöautojen polttoainekulutuksesta, hiilidioksidipäästöistä ja ilman epäpuhtauspäästöistä, sekä arvioida vaihtoehtoja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevan merkinnän käyttöönotolle. Uudelleentarkasteluun voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus.

7. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat korrelaatioparametrit, jotta voidaan ottaa huomioon asetuksessa (EY) N:o 715/2007 ja asetuksessa (EY) N:o 692/2008 sekä tapauksen mukaan asetuksessa (EU) 2017/1151 tarkoitettujen hiilidioksidipäästöjen mittaamisessa käytettävään sääntömääräiseen testausmenettelyyn mahdollisesti tehdyt muutokset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 17 artiklan mukaisesti liitteessä I olevien kaavojen mukauttamiseksi käyttäen tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä menetelmiä ja samalla varmistuen, että erilaisia hyötyjä tarjoavien ajoneuvojen ja valmistajien vähennysvaatimukset ovat vanhassa ja uudessa testimenettelyssä tiukkuudeltaan vertailukelpoisia.

16 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999⁽²¹⁾ 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmastomuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

17 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 15 päivästä toukokuuta 2019 kuuden vuoden ajaksi 7 artiklan 8 kohdassa, 10 artiklan 8 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa, 13 artiklan 4 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kuuden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 8 kohdassa, 10 artiklan 8 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa, 13 artiklan 4 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 7 artiklan 8 kohdan, 10 artiklan 8 kohdan, 11 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan, 13 artiklan 4 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

18 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 443/2009 ja (EU) N:o 510/2011 1 päivästä tammikuuta 2020.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä huhtikuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puheenjohtaja

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puhemies

G. CIAMBA

LIITE I

A OSA

HENKILÖAUTOJEN PÄÄSTÖTAVOITTEET

1. Kalenterivuonna 2020 kunkin uuden henkilöauton hiilidioksidipäästöt määritetään tämän kohdan ja 2 kohdan laskelmia varten seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\text{Hiilidioksidipäästöt} = 95 + a \cdot (M - M_0)$$

jossa:

M = ajokuntoisen ajoneuvon massa kilogrammoina (kg)

M_0 = 1 379,88

a = 0,0333

2. Valmistajan päästötavoite vuonna 2020 lasketaan sen valmistamien kyseisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen 1 kohdan mukaisesti määritettyjen hiilidioksidipäästöjen keskiarvona.
3. Valmistajan vertailupäästötavoite vuodelle 2021 lasketaan seuraavasti:

$$\text{WLTP-vertailupäästötavoite} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020\text{target}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ on vuoden 2020 keskimääräiset hiilidioksidipäästöt määritettynä asetuksen (EU) 2017/1151 liitteen XXI mukaisesti ja laskettuna tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan toisen luettelakohdan mukaisesti ilman tämän asetuksen 5 ja 11 artiklan soveltamisen tuloksena saatuja hiilidioksidipäästöjä;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ on vuoden 2020 keskimääräiset hiilidioksidipäästöt määritettynä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1153 mukaisesti ja laskettuna tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan toisen luettelakohdan mukaisesti ilman tämän asetuksen 5 ja 11 artiklan soveltamisen tuloksena saatuja hiilidioksidipäästöjä;

$\text{NEDC}_{2020\text{target}}$ on vuoden 2020 päästötavoite laskettuna tämän liitteen 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

4. Valmistajan päästötavoite kalenterivuosille 2021–2024 lasketaan seuraavasti:

$$\text{Päästötavoite} = \text{WLTP}_{\text{reference target}} + a [(M_0 - M_0) - (M_{0,2020} - M_{0,2020})]$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{reference target}}$ on vuoden 2021 WLTP-vertailupäästötavoite laskettuna 3 kohdan mukaisesti;

a on 0,0333;

M_0 on valmistajan tavoitevuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräinen massa (M) kilogrammoina (kg);

M_0 on 1 379,88 vuonna 2021 ja vastaa 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitettyä määritelmää vuosille 2022, 2023 ja 2024;

$M_{0,2020}$ on valmistajan vuonna 2020 rekisteröityjen uusien henkilöautojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräinen massa (M) kilogrammoina (kg);

$M_{0,2020}$ on 1 379,88.

5. Jos valmistajalle on myönnetty NEDC-pohjaista päästötavoitetta koskeva poikkeus vuonna 2021, WLTP-pohjainen poikkeustavoite lasketaan seuraavasti:

$$\text{Poikkeustavoite}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2021\text{target}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ vastaa 3 kohdassa määriteltyä $\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$:ta;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ vastaa 3 kohdassa määriteltyä $\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$:ta;

$\text{NEDC}_{2021\text{target}}$ on komission 10 artiklan mukaisesti myöntämä vuoden 2021 poikkeustavoite.

6. Tammikuun 1 päivästä 2025 EU:n koko ajoneuvokantaa koskevat tavoitteet ja valmistajan päästötavoitteet lasketaan seuraavasti:

6.0 EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁ on keskiarvo kullekin valmistajalle, johon sovelletaan päästötavoitetta 4 kohdan mukaisesti, määritetyistä vertailuarvoista₂₀₂₁ painotettuna vuonna 2021 rekisteröityjen uusien henkilöautojen lukumäärällä.

Vertailuarvo₂₀₂₁ määritetään kullekin valmistajalle seuraavasti:

$$\text{reference-value}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{measured}} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020, \text{Fleet Target}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right) + a(M_{\text{e}2021} - M_{0,2021})$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{measured}}$ on kunkin valmistajan jokaisesta vuonna 2020 rekisteröidystä uudesta henkilöautosta mitattujen yhdistettyjen hiilidioksidipäästöjen keskiarvo siten kuin se on määritetty ja ilmoitettu täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1153 7 a artiklan mukaisesti;

$\text{NEDC}_{2020, \text{Fleet Target}}$ on 95 g/km;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ vastaa 3 kohdassa esitettyä määritelmää;

$M_{\text{e}2021}$ on valmistajan vuonna 2021 rekisteröityjen uusien henkilöautojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräinen massa kilogrammoina (kg);

$M_{0,2021}$ on valmistajien, joihin sovelletaan päästötavoitetta 4 kohdan mukaisesti, kaikkien vuonna 2021 rekisteröityjen uusien henkilöautojen ajokuntoisten ajoneuvojen massan keskiarvo kilogrammoina (kg) vuonna 2021;

a vastaa 4 kohdassa esitettyä määritelmää.

6.1 EU:n koko ajoneuvokantaa koskevat tavoitteet vuosille 2025 ja 2030

6.1.1 EU:n koko ajoneuvokannan tavoite vuosille 2025–2029

$$\text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2025} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2021} \cdot (1 - \text{vähennyskerroin}_{2025})$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁ vastaa 6.0 kohdassa esitettyä määritelmää;

vähennyskerroin₂₀₂₅ on 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa määritetty vähennys.

6.1.2 EU:n koko ajoneuvokannan tavoite vuodesta 2030 eteenpäin

$$\text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2030} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2021} \cdot (1 - \text{vähennyskerroin}_{2030})$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁ vastaa 6.0 kohdassa esitettyä määritelmää;
vähennyskerroin₂₀₃₀ on 1 artiklan 5 kohdan a alakohdassa määritetty vähennys.

6.2 Vertailupäästötavoitteet vuodesta 2025 alkaen

6.2.1 Vertailupäästötavoitteet vuosille 2025–2029

$$\text{Vertailupäästötavoite} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2025} + a_{2025} \cdot (TM - TM_0)$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₅ on 6.1.1 kohdan mukaisesti määritetty arvo;

$$a_{2025} \text{ on } \frac{a_{2021} \cdot \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2025}}{\text{keskimääräiset päästöt}_{2021}}$$

jossa:

a_{2021} on sen sopivimman suoran kaltevuus, joka on saatu soveltamalla lineaarista pienimmän neliösumman menetelmää kunkin vuonna 2021 rekisteröidyn uuden henkilöauton testimassaan (selittävä muuttuja) ja hiilidioksidipäästöihin (selitettävä muuttuja);

keskimääräiset päästöt₂₀₂₁ on niiden valmistajien, joille on laskettu päästötavoite 4 kohdan mukaisesti, kaikkien vuonna 2021 rekisteröityjen uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen keskiarvo

TM on valmistajan kaikkien ensirekisteröityjen ajoneuvojen keskimääräinen testimassa kilogrammoina (kg) kyseisenä kalenterivuonna;

TM₀ on 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetty arvo kilogrammoina (kg).

6.2.2 Vertailupäästötavoitteet vuodesta 2030 eteenpäin

$$\text{Vertailupäästötavoite} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2030} + a_{2030} \cdot (TM - TM_0)$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₃₀ on 6.1.2 kohdan mukaisesti määritetty arvo;

$$a_{2030} \text{ on } \frac{a_{2021} \cdot \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2030}}{\text{keskimääräiset päästöt}_{2021}}$$

jossa:

a_{2021} vastaa 6.2.1. kohdassa esitettyä määritelmää;

keskimääräiset päästöt₂₀₂₁ vastaa 6.2.1. kohdassa esitettyä määritelmää;

TM vastaa 6.2.1. kohdassa esitettyä määritelmää;

TM₀ vastaa 6.2.1. kohdassa esitettyä määritelmää.

6.3 Päästötavoitteet vuodesta 2025 eteenpäin

Päästötavoite = vertailupäästötavoite · ZLEV-kerroin (päästöttömyys- ja vähäpäästöisyyskerroin)

jossa:

vertailupäästötavoite on 6.2.1 kohdan mukaisesti vuosille 2025–2029 ja 6.2.2 kohdan mukaisesti vuodesta 2030 eteenpäin määritetty hiilidioksidipäästöjen vertailutavoite;

ZLEV-kerroin on $(1 + y - x)$, paitsi jos tämä summa on suurempi kuin 1,05 tai pienempi kuin 1,0, missä tapauksessa ZLEV-kertoimen arvo on tapauksen mukaan 1,05 tai 1,0;

jossa:

y on päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus valmistajan uusien henkilöautojen kannassa laskettuna uusien päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen kokonaismääränä, kun jokaiselle niistä on laskettu $ZLEV_{specific}$ seuraavan kaavan mukaisesti, jaettuna kyseisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen kokonaismäärällä:

$$ZLEV_{specific} = 1 - \left(\frac{\text{hiilidioksidipäästöt} \cdot 0,7}{50} \right)$$

Jäsenvaltiossa, joissa rekisteröityjen uusien henkilöautojen osalta päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus ajoneuvokannasta on alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2017 ⁽¹⁾ ja joissa vuonna 2017 ensirekisteröitiin alle 1 000 uutta päästötöntä tai vähäpäästöistä ajoneuvoa, $ZLEV_{specific}$ lasketaan vuoden 2030 loppuun saakka seuraavan kaavan mukaisesti:

$$ZLEV_{specific} = \left(1 - \left(\frac{\text{hiilidioksidipäästöt} \cdot 0,7}{50} \right) \right) \cdot 1,85$$

Jos päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus jäsenvaltion vuosina 2025–2030 rekisteröityjen uusien henkilöautojen kannasta on yli viisi prosenttia, kyseinen jäsenvaltio ei saa käyttää kerrointa 1,85 seuraavina vuosina;

x on 15 prosenttia vuosina 2025–2029 ja 35 prosenttia vuodesta 2030 eteenpäin.

B OSA

KEVYIDEN HYÖTYAJONEUVOJEN PÄÄSTÖTAVOITTEET

1. Kalenterivuonna 2020 kunkin uuden kevyen hyötyajoneuvon hiilidioksidipäästöt määritetään tämän kohdan ja 2 kohdan laskelmia varten seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\text{Hiilidioksidipäästöt} = 147 + a \cdot (M - M_0)$$

jossa:

M = ajokuntoisen ajoneuvon massa kilogrammoina (kg)

$M_0 = 1\,766,4$

a = 0,096.

2. Valmistajan päästötavoite vuonna 2020 lasketaan sen valmistamien kyseisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen 1 kohdan mukaisesti määritettyjen hiilidioksidipäästöjen keskiarvona.

⁽¹⁾ Päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus jäsenvaltion uusien henkilöautojen kannasta vuonna 2017 lasketaan jakamalla vuonna 2017 rekisteröityjen uusien päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen kokonaismäärä samana vuonna rekisteröityjen uusien henkilöautojen kokonaismäärällä.

3. Valmistajan vertailupäästötavoite vuodelle 2021 lasketaan seuraavasti:

$$\text{WLTP-vertailupäästötavoite} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020\text{target}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ on vuoden 2020 keskimääräiset hiilidioksidipäästöt määritettynä asetuksen (EU) 2017/1151 liitteen XXI mukaisesti ilman tämän asetuksen 11 artiklan soveltamisen tuloksena saatuja hiilidioksidisäästöjä;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ on vuoden 2020 keskimääräiset hiilidioksidipäästöt määritettynä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1152 mukaisesti ilman tämän asetuksen 11 artiklan soveltamisen tuloksena saatuja hiilidioksidisäästöjä;

$\text{NEDC}_{2020\text{target}}$ on vuoden 2020 päästötavoite laskettuna 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

4. Valmistajan päästötavoite kalenterivuosille 2021–2024 lasketaan seuraavasti:

$$\text{Päästötavoite} = \text{WLTP}_{\text{reference target}} + a [(M_0 - M_0) - (M_{0,2020} - M_{0,2020})]$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{reference target}}$ on vuoden 2021 WLTP-vertailupäästötavoite laskettuna 3 kohdan mukaisesti;

a on 0,096;

M_0 on valmistajan tavoitevuonna rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräinen massa (M) kilogrammoina (kg);

M_0 on 1 766,4 vuonna 2020 ja vuosille 2021, 2022 ja 2023 asetuksen (EU) N:o 510/2011 13 artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksytty arvo ja vuonna 2024 tämän asetuksen 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksytty arvo;

$M_{0,2020}$ on valmistajan vuonna 2020 rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen ajokuntoisten ajoneuvojen keskimääräinen massa (M) kilogrammoina (kg);

$M_{0,2020}$ on 1 766,4.

5. Jos valmistajalle on myönnetty NEDC-pohjaista päästötavoitetta koskeva poikkeus vuonna 2021, WLTP-pohjainen poikkeustavoite lasketaan seuraavasti:

$$\text{Poikkeustavoite}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2021\text{target}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right)$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ on $\text{WLTP}_{\text{CO}_2}$ sellaisena kuin se määritellään 3 kohdassa;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ on $\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ sellaisena kuin se määritellään 3 kohdassa;

$\text{NEDC}_{2021\text{target}}$ on komission 10 artiklan mukaisesti myöntämä vuoden 2021 poikkeustavoite.

6. Tammikuun 1 päivästä 2025 EU:n koko ajoneuvokantaa koskevat tavoitteet ja valmistajan päästötavoitteet lasketaan seuraavasti:

6.0 EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁ on kullekin valmistajalle, johon sovelletaan päästötavoitetta 4 kohdan mukaisesti, määritettyjen vertailuarvojen₂₀₂₁ keskiarvo painotettuna vuonna 2021 rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen lukumäärällä.

Vertailuarvo₂₀₂₁ määritetään kullekin valmistajalle seuraavasti:

$$\text{reference-value}_{2021} = \text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{measured}} \cdot \left(\frac{\text{NEDC}_{2020, \text{Fleet Target}}}{\text{NEDC}_{\text{CO}_2}} \right) + a(M_{0,2021} - M_{0,2021})$$

jossa:

$\text{WLTP}_{\text{CO}_2, \text{measured}}$ on kunkin valmistajan jokaisesta vuonna 2020 rekisteröidystä uudesta kevyestä hyötyajoneuvosta mitattujen yhdistettyjen hiilidioksidipäästöjen keskiarvo siten kuin se on määritetty ja ilmoitettu täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1152 7 a artiklan mukaisesti;

$\text{NEDC}_{2020, \text{Fleet Target}}$ on 147 g/km;

$\text{NEDC}_{\text{CO}_2}$ vastaa 3 kohdassa esitettyä määritelmää;

$M_{0,2021}$ on valmistajan vuonna 2021 rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen ajokuntoisten ajoneuvojen massan keskiarvo kilogrammoina (kg);

$M_{0,2021}$ on valmistajien, joihin sovelletaan päästötavoitetta 4 kohdan mukaisesti, kaikkien vuonna 2021 rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen ajokuntoisten ajoneuvojen massan keskiarvo kilogrammoina (kg);

a vastaa 4 kohdassa esitettyä määritelmää.

6.1 EU:n koko ajoneuvokantaa koskevat tavoitteet vuosille 2025 ja 2030

6.1.1 EU:n koko ajoneuvokannan tavoite vuosille 2025–2029

$$\text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2025} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2021} \cdot (1 - \text{vähennyskerroin}_{2025})$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁ vastaa 6.0 kohdassa esitettyä määritelmää;

vähennyskerroin₂₀₂₅ on 1 artiklan 4 kohdan b alakohdassa määritetty vähennys.

6.1.2 EU:n koko ajoneuvokantaa koskeva tavoite vuodesta 2030 eteenpäin

$$\text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2030} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2021} \cdot (1 - \text{vähennyskerroin}_{2030})$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₁ vastaa 6.0 kohdassa esitettyä määritelmää;

vähennyskerroin₂₀₃₀ on 1 artiklan 5 kohdan b alakohdassa määritetty vähennys.

6.2 Vertailupäästötavoitteet vuodesta 2025 eteenpäin

6.2.1 Vertailupäästötavoitteet vuosina 2025–2029

$$\text{Vertailupäästötavoite} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2025} + \alpha \cdot (TM - TM_0)$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₂₅ on 6.1.1 kohdan mukaisesti määritetty arvo;

α on a_{2025} , kun valmistajan uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräinen testimassa on yhtä suuri tai pienempi kuin 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetty TM_0 , ja a_{2021} , kun valmistajan uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräinen testimassa on suurempi kuin 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetty TM_0 ;

jossa:

a_{2025}	on $\frac{a_{2021} \cdot \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2025}}{\text{keskimääräiset päästöt}_{2021}}$
a_{2021}	on sen sopivimman suoran kaltevuus, joka on saatu soveltamalla lineaarista pienimmän neliösumman menetelmää kunkin vuonna 2021 rekisteröidyn uuden kevyen hyötyajoneuvon testimassaan (selittävä muuttuja) ja hiilidioksidipäästöihin (selitettävä muuttuja);
keskimääräiset päästöt ₂₀₂₁	on niiden valmistajien, joille on laskettu päästötavoite 4 kohdan mukaisesti, kaikkien vuonna 2021 rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen keskiarvo;
TM	on valmistajan kaikkien kyseisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräinen testimassa kilogrammoina (kg);
TM ₀	on 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetty arvo kilogrammoina (kg).

6.2.2 Vertailupäästötavoitteet vuodesta 2030 eteenpäin

$$\text{Vertailupäästötavoite} = \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2030} + \alpha \cdot (\text{TM} - \text{TM}_0)$$

jossa:

EU:n koko ajoneuvokannan tavoite ₂₀₃₀	on 6.1.2 kohdan mukaisesti määritetty arvo;
α	on a_{2030} , kun valmistajan uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräinen testimassa on yhtä suuri tai pienempi kuin 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetty TM ₀ , ja a_{2021} , kun valmistajan uusien kevyiden hyötyajoneuvojen keskimääräinen testimassa on suurempi kuin 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti määritetty TM ₀ ;

jossa:

a_{2030}	on $\frac{a_{2021} \cdot \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2030}}{\text{keskimääräiset päästöt}_{2021}}$
a_{2021}	vastaa 6.2.1 kohdassa esitettyä määritelmää;
keskimääräiset päästöt ₂₀₂₁	vastaa 6.2.1 kohdassa esitettyä määritelmää;
TM	vastaa 6.2.1 kohdassa esitettyä määritelmää;
TM ₀	vastaa 6.2.1 kohdassa esitettyä määritelmää.

6.3 Päästötavoitteet vuodesta 2025 eteenpäin

6.3.1 Päästötavoitteet vuosina 2025–2029

$$\text{Päästötavoite} = (\text{vertailupäästötavoite} - (\phi_{\text{targets}} - \text{EU:n koko ajoneuvokannan tavoite}_{2025})) \cdot \text{ZLEV-kerroin}$$

jossa:

vertailupäästötavoite on 6.2.1 kohdan mukaisesti määritetty valmistajan vertailupäästötavoite;

ϕ_{targets}	on kunkin yksittäisen valmistajan uusien kevyiden hyötyajoneuvojen lukumäärällä painotettu keskiarvo kaikista 6.2.1 kohdan mukaisesti määritetyistä vertailupäästötavoitteista;
ZLEV-kerroin	on $(1 + y - x)$, paitsi jos tämä summa on suurempi kuin 1,05 tai pienempi kuin 1,0, missä tapauksessa ZLEV-kertoimen arvo on tapauksen mukaan 1,05 tai 1,0;

jossa:

y on päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus valmistajan uusissa kevyiden hyötyajoneuvojen kannassa laskettuna päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen kokonaismääränä, kun jokaiselle niistä on laskettu $ZLEV_{specific}$ seuraavan kaavan mukaisesti, jaettuna kyseisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen kokonaismäärällä:

$$ZLEV_{specific} = 1 - \left(\frac{\text{hiilidioksidipäästöt}}{50} \right)$$

x on 15 prosenttia.

6.3.2 Päästötavoitteet vuodesta 2030 eteenpäin

Päästötavoite = (vertailupäästötavoite – ($\emptyset_{targets}$ – EU:n koko ajoneuvokannan tavoite₂₀₃₀)) · ZLEV-kerroin

jossa:

vertailupäästötavoite on 6.2.2 kohdan mukaisesti määritetty valmistajan vertailupäästötavoite;

$\emptyset_{targets}$ on kunkin yksittäisen valmistajan uusien kevyiden hyötyajoneuvojen lukumäärällä painotettu keskiarvo kaikista 6.2.2 kohdan mukaisesti määritetyistä vertailupäästötavoitteista;

ZLEV-kerroin on (1 + y – x), paitsi jos tämä summa on suurempi kuin 1,05 tai pienempi kuin 1,0, missä tapauksessa ZLEV-kertoimen arvo on tapauksen mukaan 1,05 tai 1,0;

jossa:

y on päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen osuus valmistajan uusien kevyiden hyötyajoneuvojen kannassa laskettuna uusien päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen kokonaismääränä, kun jokaiselle niistä on laskettu $ZLEV_{specific}$ seuraavan kaavan mukaisesti, jaettuna kyseisenä kalenterivuonna uusien kevyiden hyötyajoneuvojen kokonaismäärällä:

$$ZLEV_{specific} = 1 - \left(\frac{\text{hiilidioksidipäästöt}}{50} \right)$$

x on 30 prosenttia.

LIITE II

UUSIEN HENKILÖAUTOJEN PÄÄSTÖJEN SEURANTA JA ILMOITTAMINEN

A OSA

Tietojen kerääminen uusista henkilöautoista ja hiilidioksidipäästöjen seurantatietojen määrittäminen

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä kultakin kalenterivuodelta alueellaan M₁-ajoneuvoina rekisteröidyistä uusista henkilöautoista seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:
 - a) valmistaja;
 - b) tyyppihyväksynnän numero ja sen laajennus;
 - c) tyyppi, variantti ja versio (tapauksen mukaan);
 - d) merkki ja kaupp nimi;
 - e) hyväksytyn ajoneuvotyyppin luokka;
 - f) uusien rekisteröintien kokonaismäärä;
 - g) ajokuntoisen ajoneuvon massa;
 - h) hiilidioksidipäästöt (NEDC ja WLTP);
 - i) jalanjälki: akseliväli, ohjaavan akselin raideväli ja muun akselin raideväli;
 - j) polttoainetyyppi ja polttoaineen käyttötapa;
 - k) sylinteritilavuus;
 - l) sähköenergiankulutus;
 - m) innovatiivisen teknologian tai innovatiivisten teknologioiden ryhmän koodi sekä kyseisen teknologian avulla saavutetut hiilidioksidipäästövähennykset (NEDC ja WLTP);
 - n) suurin nettoteho;
 - o) ajoneuvon valmistenumero;
 - p) WLTP-testimassa;
 - q) täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1153 liitteessä I olevassa 3.2.8 kohdassa tarkoitetut poikkeama- ja tarkastuskertoimet;
 - r) rekisteröidyn ajoneuvon luokka;
 - s) ajoneuvoperheen tunnistenumero;
 - t) sähkökäyttöinen toimintamatka, tapauksen mukaan.

Jäsenvaltioiden on asetettava komission saataville 7 artiklan mukaisesti kaikki tässä kohdassa luetellut tiedot B osassa olevassa 2 jaksossa täsmennetyssä muodossa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut yksityiskohtaiset tiedot on otettava asianomaisen henkilöauton vaatimustenmukaisuus-todistuksesta. Kun on kyse kahta polttoainetta (bensini/kaasu) käyttävistä ajoneuvoista, joiden vaatimuksenmukai-suustodistuksissa on mainittu erityiset hiilidioksidipäästöarvot molempien polttoainetyyppien osalta, jäsenvaltioiden on käytettävä yksinomaan kaasun osalta mitattua arvoa.
3. Jäsenvaltioiden on määritettävä kultakin kalenterivuodelta:
 - a) EY-tyyppihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien henkilöautojen rekisteröintien kokonaismäärä;
 - b) yksittäishyväksyttyjen uusien henkilöautojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä;
 - c) kansallisen piensarjatyyppihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien henkilöautojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä.

B OSA**Toimitettavien tietojen muoto**

Kunakin vuonna jäsenvaltioiden on toimitettava A osan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot seuraavissa muodoissa:

1 JAKSO**YHDISTETTY SEURANTATIEDOT**

Jäsenvaltio ⁽¹⁾	
Vuosi	
EY-tyyppihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien henkilöautojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä	
Yksittäishyväksyttyjen uusien henkilöautojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä	
Kansallisen piensarjatyyppihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien henkilöautojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä	

⁽¹⁾ ISO 3166 alpha-2 -koodit, lukuun ottamatta Kreikkaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa, joiden koodit ovat "EL" ja "UK".

2 JAKSO**YKSITYISKOHTAISET SEURANTATIEDOT – YHTÄ AJONEUVOA KOSKEVA TIETUE**

Viittaus A osan 1 kohtaan	Yksityiskohtaiset tiedot rekisteröityä ajoneuvoa kohti
a)	Valmistajan nimi – EU:n vakionimike
	Valmistajan nimi, OEM-ilmoitus
	Valmistajan nimi jäsenvaltion rekisterissä ⁽¹⁾
b)	Tyyppihyväksynnän numero ja laajennus
c)	Tyyppi
	Variantti
	Versio
d)	Merkki ja kauppanimi
e)	Hyväksytyn ajoneuvotyyppin luokka
f)	Uusien rekisteröintien kokonaismäärä
g)	Ajokuntoisen ajoneuvon massa
h)	Hiilidioksidipäästöt (yhdistetty) NEDC-arvo 31 päivään joulukuuta 2020, lukuun ottamatta 5 artiklan soveltamisalaan kuuluvia ajoneuvoja, joille määritetään NEDC-arvo 31 päivään joulukuuta 2022 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1153 5 artiklan mukaisesti
	Hiilidioksidipäästöt (yhdistetty) WLTP-arvo

Viittaus A osan 1 kohtaan	Yksityiskohtaiset tiedot rekisteröityä ajoneuvoa kohti
i)	Akseliväli
	Ohjaavan akselin raideleveys (akseli 1)
	Toisen akselin raideleveys (akseli 2)
j)	Polttoainetyyppi
	Polttoaineen käyttötapa
k)	Sylinteritilavuus (cm ³)
l)	Sähköenergiankulutus (Wh/km)
m)	Ekoinnovaatioiden koodit
	Ekoinnovaatioiden avulla saavutettu hiilidioksidipäästövähennys (NEDC) 31 päivään joulukuuta 2020 saakka
	Ekoinnovaatioiden avulla saavutettu hiilidioksidipäästövähennys (WLTP)
n)	Suurin nettoteho
o)	Ajoneuvon valmistenumero
p)	WLTP-testimassa
q)	Poikkeamakerroin (De) (tapauksen mukaan)
	Tarkastuskerroin (tapauksen mukaan)
r)	Rekisteröidyn ajoneuvon luokka
s)	Ajoneuvoperheen tunnistenumero
t)	Sähkökäyttöinen toimintamatka, tapauksen mukaan

Huomautukset:

- (¹) Kun kyseessä on kansallinen piensarjatyypihyväksyntä (NSS) tai yksittäishyväksyntä (IVA), valmistajan nimi ilmoitetaan sarakkeessa "Valmistajan nimi jäsenvaltion rekisterissä", ja sarakkeessa "Valmistajan nimi – EU:n vakionimike" ilmoitetaan yksi seuraavista: "AA-NSS" tai "AA-IVA" tapauksen mukaan.

LIITE III

UUSIEN KEVYIDEN HYÖTYAJONEUVOJEN PÄÄSTÖJEN SEURANTA JA ILMOITTAMINEN

A. Tietojen kerääminen uusista kevyistä hyötyajoneuvoista ja hiilidioksidipäästöjen seurantatietojen määrittäminen

1. Yksityiskohtaiset tiedot

1.1 N₁-ajoneuvoina rekisteröidyt valmiit ajoneuvot

Kun kyseessä ovat EY-tyyppihyväksynnän saaneet N₁-ajoneuvoiksi rekisteröidyt ajoneuvot, jäsenvaltioiden on kunakin kalenterivuonna kirjattava seuraavat yksityiskohtaiset tiedot kustakin uudesta kevyestä hyötyajoneuvosta, kun se rekisteröidään ensimmäistä kertaa niiden alueella:

- a) valmistaja;
- b) tyyppihyväksynnän numero ja sen laajennus;
- c) tyyppi, variantti ja versio;
- d) merkki;
- e) hyväksytyn ajoneuvotyyppin luokka;
- f) rekisteröidyn ajoneuvon luokka;
- g) hiilidioksidipäästöt (NEDC ja WLTP);
- h) ajokuntoisen ajoneuvon massa;
- i) suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa;
- j) jalanjälki: akseliväli, ohjaavan akselin ja muun akselin raideväli;
- k) polttoainetyyppi ja polttoaineen käyttötapa;
- l) sylinteritilavuus;
- m) sähköenergiankulutus;
- n) innovatiivisen teknologian tai innovatiivisten teknologioiden ryhmän koodi sekä kyseisen teknologian avulla saavutetut hiilidioksidipäästövähennykset (NEDC ja WLTP);
- o) ajoneuvon valmistenumero;
- p) WLTP-testimassa;
- q) täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1152 liitteessä I olevassa 3.2.8 kohdassa tarkoitetut poikkeama- ja tarkastuskertoimet;
- r) ajoneuvoperheen tunnistenumero määritettynä asetuksen (EU) 2017/1151 liitteessä XXI olevan 5.0 kohdan mukaisesti;
- s) sähkökäyttöinen toimintamatka, tapauksen mukaan.

Jäsenvaltioiden on asetettava komission saataville 7 artiklan mukaisesti kaikki tässä kohdassa luetellut tiedot tämän liitteen C osassa olevassa 2 jaksossa täsmennetyssä muodossa.

1.2 Monivaiheisen tyyppihyväksynnän piiriin kuuluvat ja N₁-luokan ajoneuvoiksi rekisteröidyt ajoneuvot

Kun kyseessä ovat monivaiheisen tyyppihyväksynnän piiriin kuuluvat ja N₁-luokan ajoneuvoiksi rekisteröidyt ajoneuvot, jäsenvaltioiden on kunakin kalenterivuonna kirjattava seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:

- a) (keskeneräinen) perusajoneuvo: 1.1 kohdan a, b, c, d, e, g, h, i, n ja o alakohdassa tarkoitettut tiedot, tai h ja i alakohdassa tarkoitettujen tietojen sijaan oletuslisämässä, joka on toimitettu osana direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.17.2 kohdassa tarkoitettuja tyyppihyväksyntätietoja;
- b) (valmis) perusajoneuvo: 1.1 kohdan a, b, c, d, e, g, h, i, n ja o alakohdassa tarkoitettut tiedot;
- c) valmistunut ajoneuvo: 1.1 kohdan a, f, g, h, j, k, l, m ja o alakohdassa tarkoitettut tiedot.

Jos perusajoneuvosta ei voida toimittaa ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdissa tarkoitettuja tietoja, jäsenvaltion on sen sijaan toimitettava tiedot valmistuneesta ajoneuvosta.

Valmistuneiden N₁-ajoneuvojen osalta tietojen toimittamisessa käytetään C osan 2 jaksossa esitettyä muotoa.

1.1 kohdan o alakohdassa tarkoitettua ajoneuvon valmistenumeroa ei julkisteta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut yksityiskohtaiset tiedot on otettava vaatimustenmukaisuustodistuksesta. Kun on kyse kahta polttoainetta (bensini/kaasu) käyttävistä ajoneuvoista, joiden vaatimuksenmukaisuustodistuksissa on mainittu erityiset hiilidioksidipäästöarvot molempien polttoainetyyppien osalta, jäsenvaltioiden on käytettävä yksinomaan kaasun osalta mitattua arvoa.
3. Jäsenvaltioiden on määritettävä kultakin kalenterivuodelta:
 - a) EY-tyyppihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen rekisteröintien kokonaismäärä;
 - b) monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluvien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen rekisteröintien kokonaismäärä (mikäli saatavilla);
 - c) yksittäishyväksytyjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä;
 - d) kansallisen piensarjatyypihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä.
- B. Uusien kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidiseurantatietojen määrittämismenetelmät

Seurantatiedot, jotka jäsenvaltioiden on määritettävä A osan 1 ja 3 kohdan mukaisesti, määritetään tässä osassa esitettyjen menetelmien mukaisesti.

1. Rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen lukumäärä

Jäsenvaltioiden on määritettävä alueellaan asianomaisena seurantavuonna rekisteröityjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen lukumäärä jaoteltuna sen mukaan, sovelletaanko ajoneuvoon EY-tyyppihyväksyntää, yksittäishyväksyntää vai kansallista pienten sarjojen tyyppihyväksyntää, sekä mikäli mahdollista, monivaiheista tyyppihyväksyntämenettelyä.

2. Valmistuneet ajoneuvot

Monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluvien ajoneuvojen tapauksessa valmistuneiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt kohdennetaan perusajoneuvon valmistajalle.

Komissio esittää erityistä seurantamenettelyä ja tarvittaessa muuttaa asiaan liittyviä tyyppihyväksyntäsäädöksiä, jotta valmistuneiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästö-, polttoainetehokkuus- ja massa-arvojen asianmukaisuus voidaan varmistaa aiheuttamatta kuitenkaan liiallista rasitetta perusajoneuvon valmistajalle.

Huolimatta siitä, että vuoden 2020 tavoitteen laskemiseksi liitteessä I olevan B osan 2 kohdan mukaisesti oletuslisämässä otetaan tämän liitteen C osasta, 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päästötavoitteen alustavaa laskelmaa varten voidaan käyttää ajokuntoisten valmistuneiden ajoneuvojen massaa, jos massa-arvoa ei voida määrittää.

Kun perusajoneuvo on valmis ajoneuvo, päästötavoitteen laskelmaa varten käytetään kyseisen ajokuntoisen ajoneuvon massaa. Jos massa-arvoa ei voida määrittää, päästötavoitteen alustavaa laskelmaa varten voidaan kuitenkin käyttää valmistuneen ajokuntoisen ajoneuvon massaa.

C. Toimitettavien tietojen muoto

Jäsenvaltioiden on kunakin vuonna toimitettava A osan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot seuraavissa muodoissa:

1 jakso

Yhdistetyt seurantatiedot

Jäsenvaltio ⁽¹⁾	
Vuosi	
EY-tyyppihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen rekisteröintien kokonaismäärä	
Yksittäishyväksytyjen uusien kevyiden hyötyajoneuvojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä	
Kansallisen piensarjatyypin hyväksynnän piiriin kuuluvien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen uusien rekisteröintien kokonaismäärä	
Monivaiheisen tyyppihyväksynnän piiriin kuuluvien uusien kevyiden hyötyajoneuvojen rekisteröintien kokonaismäärä (mikäli saatavilla)	

⁽¹⁾ ISO 3166 alpha-2 -koodit, lukuun ottamatta Kreikkaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa, joiden koodit ovat "EL" ja "UK".

2 jakso

ksityiskohtaiset seurantatiedot – yhtä ajoneuvoa koskeva tietue

Viittaus A osan 1.1 kohtaan	Yksityiskohtaiset tiedot rekisteröityä ajoneuvoa kohti ⁽¹⁾
a)	Valmistajan nimi – EU:n vakionimike ⁽²⁾
	Valmistajan nimi, OEM-ilmoitus VALMIS AJONEUVO/PERUSAJONEUVO ⁽³⁾
	Valmistajan nimi, OEM-ilmoitus VALMISTUNUT AJONEUVO ⁽³⁾
	Valmistajan nimi jäsenvaltion rekisterissä ⁽²⁾
b)	Tyyppihyväksynnän numero ja laajennus
c)	Tyyppi
	Variantti
	Versio
d)	Merkki
e)	Hyväksytyn ajoneuvotyyppin luokka
f)	Rekisteröidyn ajoneuvon luokka
g)	Hiilidioksidipäästöt (yhdistetty) NEDC-arvo 31 päivään joulukuuta 2020
	Hiilidioksidipäästöt (yhdistetty) WLTP-arvo

Viittaus A osan 1.1 kohtaan	Yksityiskohtaiset tiedot rekisteröityä ajoneuvoa kohti ⁽¹⁾
h)	Ajokuntoisen ajoneuvon massa PERUSAJONEUVO
	Ajokuntoisen ajoneuvon massa VALMISTUNUT AJONEUVO/VALMIS AJONEUVO
i) ⁽⁴⁾	Suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa
j)	Akseliväli
	Ohjaavan akselin raideväli (akseli 1)
	Toisen akselin raideväli (akseli 2)
k)	Polttoainetyyppi
	Polttoaineen käyttötapa
l)	Sylinteritilavuus (cm ³)
m)	Sähköenergiankulutus (Wh/km)
n)	Ekoinnovaatioiden koodit
	Ekoinnovaatioiden avulla saavutettu hiilidioksidipäästövähennys (NEDC) 31 päivään joulukuuta 2020
	Ekoinnovaatioiden avulla saavutettu hiilidioksidipäästövähennys (WLTP)
o)	Ajoneuvon valmistenumero
p)	WLTP-testimassa
q)	Poikkeamakerroin (De) (tapauksen mukaan)
	Tarkastuskerroin (tapauksen mukaan)
r)	Ajoneuvoperheen tunnistenumero
s)	Sähkökäyttöinen toimintamatka, tapauksen mukaan
Direktiivi 2007/46/EY, liite I, 2.17.2 kohta ⁽⁵⁾	Oletuslisämassa (mikäli sovellettavissa, kun kyseessä ovat monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluvat ajoneuvot)

Huomautukset:

- ⁽¹⁾ Jos monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluvien ajoneuvojen osalta ei voida toimittaa tietoja perusajoneuvosta, jäsenvaltion on toimitettava vähintään tässä muodossa määritetyt tiedot valmistuneesta ajoneuvosta.
- ⁽²⁾ Kun kyseessä on kansallinen piensarjatyypihyväksyntä (NSS) tai yksittäishyväksyntä (IVA), valmistajan nimi ilmoitetaan sarakkeessa "Valmistajan nimi jäsenvaltion rekisterissä", ja sarakkeessa "Valmistajan nimi – EU:n vakionimike" ilmoitetaan yksi seuraavista: "AA-NSS" tai "AA-IVA" tapauksen mukaan.
- ⁽³⁾ Kun kyseessä on monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluva ajoneuvo, ilmoitetaan (keskeneräisen/valmiin) perusajoneuvon valmistaja. Jos perusajoneuvon valmistajaa ei ole saatavilla, ilmoitetaan ainoastaan valmistuneen ajoneuvon valmistaja.
- ⁽⁴⁾ Kun kyseessä ovat monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluvat ajoneuvot, ilmoitetaan perusajoneuvon suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa.
- ⁽⁵⁾ Kun kyseessä ovat monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluvat ajoneuvot, ajokuntoisen ajoneuvon massa ja suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa perusajoneuvon osalta voidaan korvata oletuslisämassalla, joka määritetään tyyppihyväksyntätiedoissa direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevan 2.17.2 kohdan mukaisesti.

LIITE IV

KUMOTUT ASETUKSET JA LUETTELOT NIIDEN MUUTOKSISTA

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 443/2009	(EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1).
Komission asetukset (EU) N:o 397/2013	(EUVL L 120, 1.5.2013, s. 4).
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 333/2014	(EUVL L 103, 5.4.2014, s. 15).
Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/6	(EUVL L 3, 7.1.2015, s. 1).
Komission delegoitu asetukset (EU) 2017/1502	(EUVL L 221, 26.8.2017, s. 4).
Komission delegoitu asetukset (EU) 2018/649	(EUVL L 108, 27.4.2018, s. 14).
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 510/2011	(EUVL L 145, 31.5.2011, s. 1).
Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 205/2012	(EUVL L 72, 10.3.2012, s. 2).
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 253/2014	(EUVL L 84, 20.3.2014, s. 38).
Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 404/2014	(EUVL L 121, 24.4.2014, s. 1).
Komission delegoitu asetukset (EU) 2017/748	(EUVL L 113, 29.4.2017, s. 9).
Komission delegoitu asetukset (EU) 2017/1499	(EUVL L 219, 25.8.2017, s. 1).

LIITE V

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 443/2009	Asetus (EU) N:o 510/2011	Tämä asetus
1 artiklan ensimmäinen kohta	1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan toinen kohta	1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan kolmas kohta	—	1 artiklan 3 kohta
—	—	1 artiklan 4 kohta
—	—	1 artiklan 5 kohta
—	—	1 artiklan 6 kohta
—	—	1 artiklan 7 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohdan johdantokappale	3 artiklan 1 kohdan johdantokappale	3 artiklan 1 kohdan johdantokappale
3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohta	3 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohta
3 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta	3 artiklan 1 kohdan f ja g alakohta	3 artiklan 1 kohdan f ja g alakohta
3 artiklan 1 kohdan f alakohta	3 artiklan 1 kohdan h alakohta	3 artiklan 1 kohdan h alakohta
3 artiklan 1 kohdan e alakohta	3 artiklan 1 kohdan j alakohta	3 artiklan 1 kohdan i alakohta
3 artiklan 1 kohdan g alakohta	3 artiklan 1 kohdan i alakohta	3 artiklan 1 kohdan j alakohta
—	—	3 artiklan 1 kohdan k, l ja m alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan k alakohta	3 artiklan 1 kohdan n alakohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
4 artiklan ensimmäinen kohta	4 artiklan ensimmäinen kohta	4 artiklan 1 kohdan johdantolause sekä a ja b alakohdat
—	—	4 artiklan 1 kohdan c alakohta
—	4 artiklan toinen kohta	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan toinen kohta	4 artiklan kolmas kohta	4 artiklan 3 kohta
5 artikla	5 artikla	—
5 a artikla	—	5 artikla
6 artikla	6 artikla	—
7 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta	7 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta	6 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
—	—	6 artiklan 2 kohdan d alakohta
7 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 kohta
7 artiklan 4 kohta	7 artiklan 4 kohta	6 artiklan 4 kohta
7 artiklan 5 kohta	7 artiklan 5 kohta	6 artiklan 5 kohta
7 artiklan 6 kohta	7 artiklan 6 kohta	6 artiklan 6 kohta

Asetus (EY) N:o 443/2009	Asetus (EU) N:o 510/2011	Tämä aset
7 artiklan 7 kohta	7 artiklan 7 kohta	6 artiklan 7 kohta
8 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
8 artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	7 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
8 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	7 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	8 artiklan 5 kohta	7 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 6 kohta	7 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 6 kohta	8 artiklan 7 kohta	—
8 artiklan 7 kohta	8 artiklan 8 kohta	7 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	7 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 8 kohta	—	—
8 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta	8 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta	7 artiklan 7 kohta
8 artiklan 9 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 9 kohdan toinen alakohta	7 artiklan 8 kohta
—	—	7 artiklan 9 kohta
—	—	7 artiklan 10 kohta
—	8 artiklan 10 kohta	7 artiklan 11 kohta
9 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen osa
9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	—
9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	9 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen osa
9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta
9 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta
10 artiklan 1 kohdan johdantokappale	10 artiklan 1 kohdan johdantokappale	9 artiklan 1 kohdan johdantokappale
10 artiklan 1 kohdan a–e alakohta	10 artiklan 1 kohdan a–e alakohta	9 artiklan 1 kohdan a–e alakohta
—	—	9 artiklan 1 kohdan f alakohta
10 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
—	—	9 artiklan 3 kohta
11 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
—	—	10 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	—	10 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta

Asetus (EY) N:o 443/2009	Asetus (EU) N:o 510/2011	Tämä asetus
11 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan johdantokappale	—	10 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
11 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohta	—	10 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohta
11 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan b alakohta	—	—
11 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan c alakohta	—	10 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan b alakohta
—	—	11 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan c alakohta
11 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs alakohta	—	10 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs alakohta
11 artiklan 5 kohta	11 artiklan 4 kohta	10 artiklan 5 kohta
11 artiklan 6 kohta	11 artiklan 5 kohta	10 artiklan 6 kohta
11 artiklan 7 kohta	11 artiklan 6 kohta	10 artiklan 7 kohta
11 artiklan 8 kohta	11 artiklan 7 kohta	10 artiklan 8 kohta
11 artiklan 9 kohta	11 artiklan 8 kohta	10 artiklan 9 kohta
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—	11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
—	—	11 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
12 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohdan johdantokappaleen a, b ja c alakohta ja d alakohdan ensimmäinen osa
—	—	11 artiklan 2 kohdan d alakohdan viimeinen osa
12 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
12 artiklan 4 kohta	12 artiklan 4 kohta	11 artiklan 4 kohta
—	—	12 artikla
—	—	13 artikla
13 artiklan 1 kohta	—	—
—	13 artiklan 1 kohta	—
—	—	14 artiklan otsikko
—	—	14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	—	14 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	13 artiklan 5 kohta	14 artiklan 1 kohdan b alakohta
		14 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta

Asetus (EY) N:o 443/2009	Asetus (EU) N:o 510/2011	Tämä aset
13 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	13 artiklan 5 kohta	14 artiklan 2 kohta
—	—	15 artiklan 1 kohta
—	—	15 artiklan 2 kohta
—	—	15 artiklan 3 kohta
—	13 artiklan 2 kohta	—
—	—	15 artiklan 4 kohdan ensimmäinen osa
13 artiklan 3 kohta	13 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 4 kohdan toinen osa
—	13 artiklan 4 kohta	—
13 artiklan 4 kohta	13 artiklan 6 kohdan toinen alakohta	—
13 artiklan 5 kohta	—	—
13 artiklan 6 kohta	13 artiklan 3 kohta	—
—	—	15 artiklan 5 kohta
—	—	15 artiklan 6 kohta
13 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta	15 artiklan 7 kohta
13 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 6 kohdan neljäs alakohta	15 artiklan 8 kohta
14 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	14 artiklan 2 a kohta	16 artiklan 3 kohta
14 a artiklan 1 kohta	15 artiklan 3 kohta	17 artiklan 1 kohta
14 a artiklan 2 kohta	15 artiklan 1 kohta	17 artiklan 2 kohta
14 a artiklan 3 kohta	16 artikla	17 artiklan 3 kohta
14 a artiklan 4 kohta	15 artiklan 2 kohta	17 artiklan 4 kohta
14 a artiklan 5 kohta	17 artikla	17 artiklan 5 kohta
15 artikla	—	—
—	—	18 artikla
16 artikla	18 artikla	19 artikla
Liite I	—	Liite I, A osa, 1–5 kohta
—	—	Liite I, A osa, 6 kohta
—	Liite I	Liite I, B osa, 1–5 kohta
—	—	Liite I, B osa, 6 kohta
Liite II, A osa	—	Liite II, A osa
Liite II, B osa	—	—
Liite II, C osa	—	Liite II, B osa
—	Liite II	Liite III
—	—	Liite IV
—	—	Liite V

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/632,**annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019,****asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta muita menetelmiä kuin unionin tullikoodeksissa säädettyjä sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä koskevan siirtymäkauden pidentämiseksi**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 ja 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ⁽²⁾, jäljempänä 'koodeksi', mukaan kaikki tietojenvaihto tulliviranomaisten välillä sekä talouden toimijoiden ja tulliviranomaisten välillä sekä näiden tietojen tallentaminen on tehtävä sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä käyttäen.
- (2) Koodeksissa säädetään kuitenkin mahdollisuudesta käyttää siirtymäkaudella muuta tietojen vaihtamis- ja tallennusmenetelmää kuin sen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jos koodeksin säännösten soveltamisessa tarvittavat sähköiset järjestelmät eivät vielä ole toiminnassa. Tämän siirtymäkauden on päättyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.
- (3) Koodeksissa säädetään, että jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa kehittääkseen, ylläpitääkseen ja käyttääkseen tullitietojen vaihtamisessa ja tallentamisessa käytettäviä sähköisiä järjestelmiä ja että komissio laatii työohjelman kyseisten sähköisten järjestelmien kehittämisestä ja käyttöönotosta.
- (4) Työohjelma laadittiin komission täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2016/578 ⁽³⁾. Siinä on luettelo koodeksin soveltamiseksi edellytettävistä 17 sähköisestä järjestelmästä, joiden kehittämisestä vastaavat joko jäsenvaltiot yksin (kansallisella tasolla hallinnoitavat järjestelmät eli "kansalliset järjestelmät") tai jäsenvaltiot tiiviissä yhteistyössä komission kanssa (unionin laajuiset järjestelmät, joista osa sisältää sekä unionin osia että kansallisia osia eli "Euroopan laajuiset järjestelmät").
- (5) Työohjelmassa vahvistetaan aikataulu kyseisten kansallisten ja Euroopan laajuisten järjestelmien täytäntöönpanolle.
- (6) Siirtyminen pelkästään sähköisten järjestelmien käyttöön talouden toimijoiden ja tulliviranomaisten välisessä sekä tulliviranomaisten keskinäisessä tietojenvaihdossa mahdollistaa koodeksissa säädetyn yksinkertaistamisen täysimääräisen toteutumisen, mikä johtaa toimijoiden väliseen tehokkaampaan tietojenvaihtoon, tavaroiden saapumisen, passituksen ja poistumisen tehokkaampaan rekisteröintiin, keskitettyyn tulliselvitykseen ja yhtenäisiin tullitarkastuksiin unionin koko tullialueella ja vähentää näin hallinnollisia kustannuksia, byrokratiaa, virheitä ja petoksia tulli-ilmoituksissa sekä tuontipaikkakeinottelua.
- (7) Sähköisten järjestelmien käyttöönotto edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot yhdenmukaistavat tietoelementit kansainvälisesti hyväksyttyjen tietomallien pohjalta, kuten koodeksissa vaaditaan, sekä rahallisten että ajallisten

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. huhtikuuta 2019.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/578, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2016, unionin tullikoodeksissa säädettyjen sähköisten järjestelmien kehittämisestä ja käyttöönottoa koskevan työohjelman vahvistamisesta (EUVL L 99, 15.4.2016, s. 6).

investointien tekemiseksi, ja ohjelmoivat eräissä tapauksissa nykyiset sähköiset järjestelmät kokonaan uudelleen. Jäsenvaltiot ovat suunnitelleet sähköisten järjestelmien kehittämisen eri tavoin, mikä on johtanut kyseisten järjestelmien eriaikaiseen käyttöönottoon eri puolilla unionia. Sähköiset järjestelmät liittyvät läheisesti toisiinsa, joten niiden käyttöön ottaminen oikeassa järjestyksessä on tärkeää. Viivästykset yhden järjestelmän käyttöönotossa viivästyttävät sen vuoksi väistämättä muiden järjestelmien kehittämistä. Koodeksi (mukaan lukien 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvät siirtymätoimenpiteet) annettiin vuonna 2013, mutta koodeksia täydentävät ja sen täytäntöönpanevat säännöt eli komission delegoitu asetus (EU) 2015/2446 ⁽⁴⁾, komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447 ⁽⁵⁾ ja komission delegoitu asetus (EU) 2016/341 ⁽⁶⁾ julkaistiin vasta vuosina 2015 ja 2016. Tämän vuoksi sähköisten järjestelmien kehittämiseksi tarvittavien toiminnallisten ja teknisten määrittelyjen valmistuminen viivästyi.

- (8) Vaikka koodeksin 278 artiklassa asetetaan ainoastaan yksi määräaika, 31 päivä joulukuuta 2020, jolloin viimeistään kaikki kyseisessä artiklassa tarkoitetut sähköiset järjestelmät on otettava käyttöön, ja huolimatta unionissa ja joissakin jäsenvaltioissa budjettitasolla ja toiminnallisella tasolla toteutetuista toimista työn saattamiseksi päätökseen annetussa määräajassa, on käynyt ilmi, että jotkut järjestelmät voidaan ottaa vain osittain käyttöön kyseiseen päivämäärään mennessä. Tämä tarkoittaa, että joidenkin olemassa olevien järjestelmien käyttöä on jatkettava tämän päivämäärän jälkeenkin. Koska tämän määräajan pidentämistä koskevia lainsäädäntömuutoksia ei ole esitetty, yritykset ja tulliviranomaiset eivät pysty täyttämään tulliopeeraatioihin liittyviä tehtäviään ja oikeudellisia velvoitteitaan.
- (9) Työtä olisi jatkettava 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen kolmen järjestelmäryhmän osalta. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat kansalliset sähköiset järjestelmät, jotka koskevat unionin tullialueelle tuotujen tavaroiden saapumistiedonantoja, esittämistä, väliaikaisen varastoinnin ilmoituksia ja tulli-ilmoituksia (mukaan lukien erityismenettelyt ulkoista jalostusmenettelyä lukuun ottamatta) ja joita on päivitettävä tai muokattava tiettyjen koodeksissa säädettyjen vaatimusten huomioon ottamiseksi, kuten sen huomioimiseksi, että kyseisiin järjestelmiin syötettäviä tietoja koskevat vaatimukset on yhdenmukaistettava. Toiseen ryhmään kuuluvat olemassa olevat sähköiset järjestelmät, joita on päivitettävä tiettyjen koodeksin edellyttämien seikkojen, kuten järjestelmiin syötettäviä tietoja koskevien vaatimusten yhdenmukaistamisen, ottamiseksi huomioon. Tähän ryhmään kuuluu kolme Euroopan laajuista järjestelmää (saapumisen yleisilmoituksia koskeva järjestelmä, ulkoista ja sisäistä passitusta koskeva järjestelmä ja unionin tullialueelta vietäviä tavaroita koskeva järjestelmä) ja kansallinen vientijärjestelmä (mukaan lukien kansallisia erityismenettelyjä koskevan järjestelmän vientiosa). Kolmanteen ryhmään kuuluu kolme uutta Euroopan laajuista sähköistä järjestelmää (mahdollisesta tai olemassa olevasta tullivelasta annettavaa vakuutta koskeva järjestelmä, tavaroiden tullioikeudellista asemaa koskeva järjestelmä ja keskitettyä tulliselvitystä koskeva järjestelmä). Komissio on laatinut yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa yksityiskohtaisen aikataulun näiden järjestelmien käyttöön ottamiseksi vuoden 2025 loppuun mennessä.
- (10) Sähköisten järjestelmien kehittämistä koskevien uusien suunnitelmien mukaisesti koodeksissa säädettyä siirtymäkautta, jonka aikana muita tietojen vaihtamis- ja tallennusjärjestelmiä kuin sen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä saadaan käyttää, olisi jatkettava vuoden 2022 loppuun asti ensimmäisen ryhmän osalta ja vuoden 2025 loppuun asti toisen ja kolmannen sähköisten järjestelmien ryhmän osalta.
- (11) Koodeksin täytäntöön panemiseksi käyttöön otettaviin muihin järjestelmiin olisi sovellettava edelleen muille tietojen vaihtamis- ja tallennusjärjestelmille kuin sen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille sähköisille tietojenkäsittelymenetelmille 31 päiväksi joulukuuta 2020 vahvistettua yleistä päättymispäivää.
- (12) Jotta Euroopan parlamentti ja neuvosto voisivat seurata kaikkien koodeksin 278 artiklassa tarkoitettujen koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavien sähköisten järjestelmien käyttöönottoa, komission olisi raportoitava säännöllisesti edistymisestä ja välitavoitteiden saavuttamisesta suunnitellussa aikataulussa. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tätä varten kahdesti vuodessa asianmukaiset tiedot komissiolle. Kun kaikki sähköiset järjestelmät ovat toiminnassa, komission olisi arvioitava kyseisten järjestelmien tarkoituksenmukaisuutta toimivuustarkastuksella, joka tehdään vuoden kuluessa ensimmäisestä päivästä, jona kaikki nämä järjestelmät ovat toiminnassa.
- (13) Koodeksi olisi sen vuoksi muutettava,

⁽⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2446, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tiettyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

⁽⁶⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/341, annettu 17 päivänä joulukuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä unionin tullikoodeksin tiettyjä säännöksiä koskevilla siirtymäsäännöksillä sikäli kuin asiaankuuluvat sähköiset järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 muuttamisesta (EUVL L 69, 15.3.2016, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 952/2013 seuraavasti:

1) Korvataan 278 artikla seuraavasti:

"278 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 päättyvän siirtymäkauden ajan voidaan käyttää muita tietojen vaihtamis- ja tallennusmenetelmiä kuin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jos muut koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavat sähköiset järjestelmät kuin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa.

2. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 päättyvän siirtymäkauden ajan voidaan käyttää muita menetelmiä kuin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jos seuraavien koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavat sähköiset järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa:

- a) saapumistiedonantoa, esittämistä ja väliaikaisen varastoinnin ilmoitusta koskevat 133, 139, 145 ja 146 artiklan säännökset; ja
- b) unionin tullialueelle tuotujen tavaroiden tullilmoitusta koskevat 158, 162, 163, 166, 167, 170–174, 201, 240, 250, 254 ja 256 artiklan säännökset.

3. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 päättyvän siirtymäkauden ajan voidaan käyttää muita menetelmiä kuin 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sähköisiä tietojenkäsittelymenetelmiä, jos seuraavien koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavat sähköiset järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa:

- a) mahdollisen tai olemassa olevan tullivelan maksamisesta annettavaa vakuutta koskevat 89 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 89 artiklan 6 kohdan säännökset;
- b) saapumisen yleisilmoituksia ja riskianalyysiä koskevat 46, 47, 127, 128 ja 129 artiklan säännökset;
- c) tavaroiden tullioikeudellista asemaa koskevat 153 artiklan 2 kohdan säännökset;
- d) keskitettyä tulliselvitystä koskevat 179 artiklan säännökset;
- e) passitusta koskevat 210 artiklan a alakohdan, 215 artiklan 2 kohdan sekä 226, 227, 233 ja 234 artiklan säännökset; ja
- f) ulkoista jalostusmenettelyä, lähtöä edeltävää ilmoitusta, tavaroiden poistumista koskevia muodollisuuksia, unionitavaroiden vientiä, muiden kuin unionitavaroiden jälleenvientiä ja tavaroiden vientiä unionin tullialueelta koskevaa poistumisen yleisilmoitusta koskevat 258, 259, 263, 267, 269–272, 274 ja 275 artiklan säännökset."

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"278 a artikla

Raportointivelvoitteet

1. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 ja sen jälkeen vuosittain siihen päivään, jona 278 artiklassa tarkoitettut sähköiset järjestelmät ovat kokonaan toiminnassa, komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuotuisen kertomuksen kyseisten sähköisten järjestelmien kehittämisessä saavutetusta edistymisestä.

2. Vuosittaisessa kertomuksessa arvioidaan komission ja jäsenvaltioiden edistymistä kunkin sähköisen järjestelmän kehittämisessä ottaen erityisesti huomioon seuraavat välitavoitteet:

- a) sähköisellä järjestelmällä suoritettavaa ulkoista viestintää koskevien teknisten määrittelyjen julkaisupäivä;
- b) talouden toimijoiden kanssa suoritettavan yhdenmukaisuustestauksen ajankohta; ja
- c) sähköisten järjestelmien ennakoidut ja tosiasialliset käyttöönottopäivät.

3. Jos arviointi osoittaa, ettei edistyminen ole tyydyttävää, kertomuksessa on kuvattava myös korjaavia toimia, jotka on toteutettava sähköisten järjestelmien käyttöönoton varmistamiseksi ennen sovellettavan siirtymäkauden päättymistä.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kahdesti vuodessa päivitetty taulukko omasta edistymisestään sähköisten järjestelmien kehittämisessä ja käyttöönotossa. Komissio julkaisee tällaiset päivitettyt tiedot verkkosivustollaan.”

3) Korvataan 279 artikla seuraavasti:

”279 artikla

Säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään säännöt tietojen vaihtamista ja tallentamista varten 278 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa.”

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä huhtikuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma

Euroopan parlamentti ja neuvosto suhtautuvat myönteisesti Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen nro 26/2018 "Mikä on viivästyttänyt tullin tietoteknisten järjestelmien toteuttamista?" ja muihin viimeaikaisiin tullialaa koskeviin kertomuksiin, joista lainsäätäjät ovat saaneet paremman yleiskuvan unionin tullioperaatioiden parantamisen kannalta välttämättömien tietoteknisten järjestelmien täytäntöönpanon viivästymisen syistä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto katsovat, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen mahdolliset tulevat tarkastukset, joissa arvioidaan komission unionin tullikoodexin 278 a artiklan perusteella laatimia kertomuksia, voisivat auttaa välttämään lisäviiveitä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto kehottavat komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan tällaiset tarkastukset kaikilta osin huomioon.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/633,

annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019,

hyvän kauppataivan vastaisista käytännöistä yritysten välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maataloustuote- ja elintarvikeketjussa on yleistä, että maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tavarantoimittajien ja ostajien neuvotteluvoima on merkittävästi epätasapainossa. Tämä neuvotteluvoiman epätasapaino johtaa todennäköisesti hyvän kauppataivan vastaisiin käytäntöihin, kun suuremmat ja vaikutusvaltaisemmat kauppakumppanit pyrkivät noudattamaan myyntitapahtuman osalta tiettyjä käytäntöjä tai sopimusjärjestelyjä, jotka ovat niiden oman edun mukaisia. Tällaiset käytännöt voivat esimerkiksi poiketa jyrkästi hyvästä kauppataivasta, olla kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vastaisia ja olla yhden kauppakumppanin yksipuolisesti toiselle määräämiä, aiheuttaa taloudellisen riskin perusteettoman ja suhteettoman siirtymisen yhdeltä kauppakumppanilta toiselle tai aiheuttaa yhdelle kauppakumppanille oikeuksien ja velvoitteiden merkittävän epätasapainon. Jotkin käytännöt saattavat olla räikeästi hyvän kauppataivan vastaisia, vaikka ne olisivat molempien osapuolten hyväksymiä. Hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen osalta olisi otettava käyttöön unionin suojelun vähimmäistaso, jotta voidaan vähentää tällaisten käytäntöjen esiintymistä, sillä ne vaikuttavat todennäköisesti kielteisesti maatalousväestön elintasoon. Tämän direktiivin mukainen vähimmäistason yhdenmukaistaminen antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden hyväksyä tai pitää voimassa kansallisia sääntöjä, jotka menevät tässä direktiivissä lueteltuja hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä pidemmälle.
- (2) Vuoden 2009 jälkeen kolmessa komission julkaisussa (komission 28 päivänä lokakuuta 2009 antama tiedonanto toimivammasta elintarvikeketjusta Eurooppaan, komission 15 päivänä heinäkuuta 2014 antama tiedonanto hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen torjunnasta yritysten välisessä elintarvikeketjussa ja komission 29 päivänä tammikuuta 2016 antama kertomus yritysten välisistä hyvän kauppataivan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa) on keskitytty elintarvikeketjun toimintaan, myös hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen esiintymiseen. Komissio ehdotti toivottavia ominaisuuksia kansallisiin ja vapaaehtoisin hallintokehyksiin, jotka koskevat hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä elintarvikeketjussa. Kaikkia näitä ominaisuuksia ei ole otettu osaksi lainsäädäntökehystä tai vapaaehtoisia hallintojärjestelyitä jäsenvaltioissa, ja tällaisten käytäntöjen esiintyminen on pysynyt edelleen unionissa käytävän poliittisen keskustelun keskiössä.
- (3) Komission johtama elintarvikeketjun toiminnan parantamista käsittelevä korkean tason foorumi hyväksyi vuonna 2011 elintarvikeketjun vertikaalisia suhteita koskevia hyvän käytännön periaatteita, joista elintarvikeketjun toimijoiden enemmistöä edustavat järjestöt olivat sopineet. Nämä periaatteet muodostivat perustan vuonna 2013 käynnistetylle SCI-toimitusketjualoitteelle (Supply Chain -aloittele).

⁽¹⁾ EUVL C 440, 6.12.2018, s. 165.

⁽²⁾ EUVL C 387, 25.10.2018, s. 48.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 9. huhtikuuta 2019.

- (4) Euroopan parlamentti kehotti 7 päivänä kesäkuuta 2016 hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁴⁾ komissiota esittämään ehdotuksen hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevaksi unionin lainsäädäntökehykseksi. Neuvosto kehotti 12 päivänä joulukuuta 2016 antamissaan päätelmissä viljelijöiden aseman vahvistamisesta elintarvikeketjussa ja hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjunnasta komissiota tekemään kohtuullisessa ajassa vaikutustenarvioinnin, jonka perusteella voitaisiin ehdottaa unionin lainsäädäntökehystä tai muita kuin lainsäädäntötoimenpiteitä hyvän kauppatavan vastaisiin käytäntöihin puuttumiseksi. Komissio on laatinut vaikutustenarvioinnin, jota edelsivät avoin julkinen kuuleminen ja kohdennetut kuulemiset. Lisäksi komissio on antanut lainsäädäntöprosessin aikana tietoja, joiden mukaan suuret toimijat edustavat huomattavaa osuutta tuotannon kokonaisarvosta.
- (5) Maataloustuote- ja elintarvikeketjussa toimii eri toimijoita maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden eri tuotanto-, jalostus-, markkinointi-, jakelu- ja vähittäismyyntivaiheissa. Kyseinen ketju on selkeästi tärkein kanava, jolla maataloustuotteet ja elintarvikkeet tuodaan ”pellolta pöytään”. Nämä toimijat käyvät kauppaa maataloustuotteilla ja elintarvikkeilla eli maatalouden alkutuotteilla, myös kalastus- ja vesiviljelytuotteilla, jotka on lueteltu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I, ja tuotteilla, joita ei luetella kyseisessä liitteessä mutta jotka on jalostettu käytettäväksi elintarvikkeena käyttäen kyseisessä liitteessä lueteltuja tuotteita.
- (6) Kaikkeen taloudelliseen toimintaan kuuluu olennaisena osana liiketoimintariski, mutta maataloustuotantoon liittyy erityisen leimallisesti epävarmuus, koska se riippuu biologisista prosesseista ja se on lisäksi alttiina sääolosuhteille. Tätä epävarmuutta lisää se, että maataloustuotteet ja elintarvikkeet ovat enemmän tai vähemmän pilaantuvia ja kausiluonteisia. Nykyinen maatalouspolitiikan toimintaympäristö on selkeästi aiempaa markkina-suuntautuneempi, ja hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä suojelusta on tullut tärkeämpää maataloustuote- ja elintarvikeketjussa toimivien toimijoiden kannalta.
- (7) On huomattava erityisesti, että tällaiset hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt vaikuttavat todennäköisesti kielteisesti maatalousväestön elintasoon. Kyseisen vaikutuksen katsotaan olevan joko suoraa, silloin kun se koskee maataloustuottajia ja niiden organisaatioita tavarantoimittajina, tai epäsuoraa, silloin kun maataloustuote- ja elintarvikeketjussa esiintyvien hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen seuraukset kertautuvat tavalla, joka vaikuttaa kielteisesti kyseisen ketjun alkutuottajiin.
- (8) Suurimmassa osassa jäsenvaltioita, joskaan ei kaikissa, on erityisiä kansallisia sääntöjä, joilla suojellaan tavarantoimittajia hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä, joita esiintyy yritysten välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa. Sopimusoikeuteen tai itsesääntelyaloitteisiin turvautuminen on mahdollista, mutta pelko kaupallisista kostotoimista valituksen tekijää kohtaan sekä tällaisten käytäntöjen riittauttamiseen liittyvät taloudelliset riskit rajoittavat näiden muutoksenhakukeinojen käytännön arvoa. Joissakin jäsenvaltioissa, joissa on hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevia erityissääntöjä, on sen vuoksi annettu hallintoviranomaisille valtuudet tällaisten sääntöjen täytäntöönpanon valvontaan. Jäsenvaltioiden hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskeville säännöille – sikäli kuin niitä on – on kuitenkin ominaista se, että ne eroavat merkittävästi toisistaan.
- (9) Toimijoiden lukumäärä ja koko vaihtelevat maataloustuote- ja elintarvikeketjun eri vaiheissa. Neuvotteluvoiman erot, joihin vaikuttaa tavarantoimittajan taloudellinen riippuvuus ostajasta, johtavat todennäköisesti siihen, että suuremmat toimijat määräävät hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä pienemmille toimijoille. Dynaamisen lähestymistavan, joka perustuu tavarantoimittajan ja ostajan suhteelliseen kokoon vuotuisen liikevaihdon osalta, olisi tarjottava parempi suoja hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä vastaan sitä eniten tarvitseville toimijoille. Hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt ovat erityisen vahingollisia maataloustuote- ja elintarvikeketjun pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä ’pk-yritykset’. Pk-yrityksiä suurempia yrityksiä, joiden vuotuinen liikevaihto ei ylitä 350 000 000 euroa, olisi myös suojeltava hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä, jotta vältetään kustannukset, joita aiheutuu tällaisten käytäntöjen siirtymisestä eteenpäin koskemaan maataloustuottajia. Maataloustuottajiin kohdistuva kertautuva vaikutus näyttää olevan erityisen merkittävä yrityksillä, joiden vuotuinen liikevaihto on enintään 350 000 000 euroa. Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden, mukaan lukien jalostetut tuotteet, väliportaan tavarantoimittajien suojelulla voidaan myös välttää kaupan ohjautuminen pois maataloustuottajilta ja niiden yhteenliittymiltä, jotka tuottavat jalostettuja tuotteita, sellaisille tavarantoimittajille, joita suojele ei koske.
- (10) Tässä direktiivissä säädetyn suojelun pitäisi hyödyttää maataloustuottajia ja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka toimittavat maataloustuotteita ja elintarvikkeita, mukaan lukien tuottajaorganisaatiot riippumatta siitä, ovatko ne hyväksytyjä vai eivät, ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät riippumatta siitä, ovatko ne hyväksytyjä vai eivät, niiden suhteellisesta neuvotteluvoimasta riippuen. Kyseisiin tuottajaorganisaatioihin ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiin kuuluvat osuuskunnat. Nämä tuottajat ja henkilöt ovat

(4) EUVL C 86, 6.3.2018, s. 40.

erityisen alttiita hyvän kauppatavan vastaisille käytännöille ja kykenevät heikoiten selviytymään niistä ilman kielteisiä vaikutuksia taloudelliselle elinkelpoisuudelleen. Niiden tavarantoimittajien luokkien osalta, joita tässä direktiivissä tarkoitettu suojelu koskee, on syytä huomata, että merkittävä osa viljelijöiden muodostamista osuuskunnista on pk-yrityksiä suurempia yrityksiä, joiden vuotuinen liikevaihto ei ylitä 350 000 000 euroa.

- (11) Tämän direktiivin soveltamisalan olisi katettava kaupalliset toimet riippumatta siitä, toteutetaanko ne yritysten välillä vai yritysten ja viranomaisten välillä ottaen huomioon, että viranomaisiin olisi sovellettava samoja vaatimuksia niiden ostaessa maataloustuotteita ja elintarvikkeita. Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin ostajana toimiviin viranomaisiin.
- (12) Unionin tavarantoimittajia olisi suojeltava hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä, joita harjoittavat ostajat, jotka ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon kuin tavarantoimittaja tai eri jäsenvaltioon kuin tavarantoimittaja ja lisäksi hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä, joita harjoittavat unionin ulkopuolelle sijoittautuneet ostajat. Tällaisella suojelulla voitaisiin välttää mahdolliset tahattomat seuraukset, kuten sijoittautumispaikan valitseminen sovellettavien sääntöjen perusteella. Unionin ulkopuolelle sijoittautuneita tavarantoimittajia olisi myös suojeltava hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä niiden myydessä maataloustuotteita ja elintarvikkeita unioniin. Tällaiset tavarantoimittajat ovat yhtä alttiita hyvän kauppatavan vastaisille käytännöille, ja lisäksi laajemmalla suojalla voitaisiin myös välttää kaupan ohjautuminen tahattomasti sellaisille tavarantoimittajille, joita suojelu ei koske, mikä heikentäisi unionin tavarantoimittajien suojelua.
- (13) Tietty maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden myynnin liitännäispalvelut olisi sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (14) Tätä direktiiviä olisi sovellettava liiketoimintaan, jota suuremmat toimijat harjoittavat sellaisia toimijoita kohtaan, joilla on vähemmän neuvotteluvoimaa. Asianmukainen tapa arvioida suhteellista neuvotteluvoimaa on eri toimijoiden vuotuinen liikevaihto. Vaikka kyseessä on arvio, tämä kriteeri mahdollistaa sen, että toimijat voivat ennakoita, mitä oikeuksia ja velvollisuuksia niillä on tämän direktiivin mukaisesti. Suojelulla olisi oltava yläraja, jonka olisi estettävä sellaisten toimijoiden suojeleminen, jotka eivät ole alttiita tai ovat merkittävästi vähemmän alttiita hyvän kauppatavan vastaisille käytännöille kuin niiden pienemmät kumppanit tai kilpailijat. Sen vuoksi tässä direktiivissä vahvistetaan toimijoiden liikevaihtoon perustuvia luokkia, joiden mukaisesti suojelua toteutetaan.
- (15) Koska hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä voi esiintyä maataloustuotteen tai elintarvikkeen myynnin kaikissa vaiheissa ennen myyntitapahtumaa, sen aikana tai sen jälkeen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tätä direktiiviä sovelletaan tällaisiin käytäntöihin riippumatta siitä, koska ne esiintyvät.
- (16) Tehtäessä päätöstä siitä, pidetäänkö tiettyä kaupan käytäntöä hyvän kauppatavan vastaisena, on tärkeää pienentää riskiä siitä, että rajoitetaan osapuolten välillä sovittujen oikeudenmukaisten ja tehokkuutta luovien sopimusten käyttöä. Tämän vuoksi on aiheellista erottaa toisistaan käytännöt, joista osapuolet ovat sopineet selkeästi ja yksiselitteisesti toimitussopimuksissa tai myöhemmin tehdyissä sopimuksissa, ja käytännöt, joita esiintyy liiketoimen aloittamisen jälkeen ilman että niistä on sovittu etukäteen, joten ainoastaan yksipuolisesti ja takautuvasti tehdyt muutokset näihin toimitussopimuksen selkeisiin ja yksiselitteisiin ehtoihin kielletään. Joitakin kaupan käytäntöjä pidetään kuitenkin hyvän kauppatavan vastaisina luonnostaan, eikä niihin pitäisi soveltaa osapuolten sopimusvapautta.
- (17) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maksujen viivästyminen, mukaan lukien pilaantuvien tuotteiden maksujen viivästyminen, ja pilaantuvien tuotteiden tilausten peruuttaminen lyhyellä varoitusajalla vaikuttavat kielteisesti tavarantoimittajan taloudelliseen elinkelpoisuuteen ilman, että tämä saisi vastineeksi hyötyä. Tällaiset käytännöt olisi näin ollen kiellettävä. Tässä yhteydessä on asianmukaista vahvistaa pilaantuvien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden määritelmä tämän direktiivin soveltamista varten. Elintarvikelainsäädäntöön liittyvissä unionin säädöksissä käytetyt määritelmät liittyvät erilaisiin tavoitteisiin, kuten terveyteen ja elintarviketurvallisuuteen, eivätkä ne sen vuoksi sovellu tämän direktiivin tarkoituksia varten. Tuote olisi katsottava pilaantuvaksi, jos on odotettavissa, että siitä tulee myytäväksi kelpaamaton 30 päivän kuluessa tavarantoimittajan toteuttamasta viimeisestä sadonkorjuu-, tuotanto- tai jalostustoihmesta riippumatta siitä, onko tuotetta myynnin jälkeen jalostettu edelleen ja riippumatta siitä, onko tuotetta myynnin jälkeen käsitelty muiden sääntöjen, erityisesti elintarviketurvallisuuden sääntöjen, mukaisesti. Pilaantuvat tuotteet käytetään tai myydään yleensä nopeasti. Pilaantuvien tuotteiden maksut, jotka suoritetaan yli 30 päivää toimituksen jälkeen tai 30 päivää sovittu toimituskauten päättymisen jälkeen, jos tuotteita toimitetaan säännöllisesti, tai 30 päivää maksettavan määrän vahvistamispäivän jälkeen, eivät ole hyvän kauppatavan mukaisia. Viljelijöitä ja heidän maksuvalmiuttaan koskevan suojelun lisäämiseksi muiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden toimittajien ei pitäisi joutua odottamaan maksua pidempään kuin 60 päivää toimituksen jälkeen, 60 päivää sovittu toimituskauten päättymisen jälkeen, jos tuotteita toimitetaan säännöllisesti, tai 60 päivää maksettavan määrän vahvistamispäivän jälkeen.

Kyseisiä rajoituksia olisi sovellettava ainoastaan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden myyntiin liittyviin maksuihin, ei muihin maksuihin, kuten osuuskunnan jäsenilleen suorittamiin lisämaksuihin. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU⁽⁵⁾ mukaisesti päivää, jona sovittua toimituskautta koskeva maksettava määrä on vahvistettu, olisi myös voitava pitää tätä direktiiviä sovellettaessa laskun antamispäivänä tai päivänä, jona ostaja on sen vastaanottanut.

- (18) Tässä direktiivissä vahvistetut maksuviivästyksiä koskevat säännökset muodostavat maataloustuote- ja elintarvikkealalle erityissäännöt suhteessa direktiivissä 2011/7/EU vahvistettuihin maksuaikoihin koskeviin säännöksiin. Tässä direktiivissä säädetty maksuviivästyksiä koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽⁶⁾ 172 a artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin arvon jakamista koskevista lausekkeista. Jotta turvataan koulujärjestelmän moitteeton toiminta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 23 artiklan mukaisesti, tässä direktiivissä vahvistettuja maksuviivästyssäännöksiä ei pitäisi soveltaa maksuihin, jotka ostaja (eli tuen hakija) suorittaa tavarantoimittajalle koulujärjestelmän puiteissa. Ottaen huomioon terveydenhuoltopalveluja tarjoavien julkisyhteisöjen haasteet terveydenhuollon priorisoinnissa tavalla, joka varmistaa tasapainon yksittäisten potilaiden tarpeiden ja taloudellisten resurssien välillä, näitä säännöksiä ei pitäisi myöskään soveltaa direktiivin 2011/7/EU 4 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin terveydenhuoltopalveluja tarjoaviin julkisyhteisöihin.
- (19) Viininvalmistukseen tarkoitetuilla rypäleillä ja puristemehulla on erityispiirteitä, koska rypäleet korjataan vain hyvin rajallisena aikana vuodesta, mutta niitä käytetään joissakin tapauksissa vasta vuosia myöhemmin myytävän viinin valmistukseen. Kyseisen erityistilanteen huomioon ottamiseksi tuottajaorganisaatiot ja toimialakohtaiset organisaatiot ovat perinteisesti kehittäneet tällaisten tuotteiden toimittamista koskevia vakiosopimuksia. Tällaisissa vakiosopimuksissa vahvistetaan erityiset maksuajat maksueriä varten. Koska tavarantoimittajat ja ostajat käyttävät kyseisiä vakiosopimuksia monivuotisiin järjestelyihin, ne antavat maataloustuottajille paitsi kestävien myyntisuhteiden tuomaa turvaa myös lisäävät toimitusketjun vakautta. Jos tällaisia vakiosopimuksia on laatinut hyväksytty tuottajaorganisaatio, toimialakohtainen organisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä, ja jäsenvaltio on tehnyt niistä velvoittavia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklan mukaisesti ("soveltamisalan laajentaminen") ennen 1 päivää tammikuuta 2019 tai jos jäsenvaltio uusi vakiosopimusten soveltamisalan laajentamisen ilman, että maksuehtoja muutetaan merkittävästi rypäleiden ja puristemehun toimittajien vahingoksi, tässä direktiivissä vahvistettuja maksuviivästyssäännöksiä ei pitäisi soveltaa tällaisiin sopimuksiin, jotka on tehty viininvalmistukseen tarkoitettujen rypäleiden ja puristemehun toimittajien ja niiden suorien ostajien välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden, toimialakohtaisten organisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien sopimuksista asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- (20) Pilaantuvien tuotteiden peruuttamista alle 30 päivän varoitusajalla olisi pidettävä hyvän kauppataavan vastaisena, koska tavarantoimittajan ei ole välttämättä mahdollista löytää kyseisille tuotteille vaihtoehtoisia ostajia. Tiettyjen alojen tuotteiden peruuttaminen tätä lyhyemmälläkin varoitusajalla saattaa kuitenkin silti jättää tavarantoimittajille riittävästi aikaa myydä tuotteet muualla tai käyttää ne itse. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen voitava asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa asettaa tällaisilla aloilla peruuttamiselle lyhyempiä varoitusajkoja.
- (21) Vahvempien ostajien ei pitäisi muuttaa hyväksyttyjä sopimusehtoja yksipuolisesti esimerkiksi poistamalla toimitussopimukseen kuuluvia tuotteita valikoimasta. Tätä ei pitäisi kuitenkaan soveltaa tilanteissa, joissa tavarantoimittajan ja ostajan välillä on sopimus, jossa nimenomaisesti todetaan, että ostaja voi myöhemmin tarkentaa jotakin liiketoimeen liittyvää konkreettista seikkaa tulevien tilausten osalta. Tällainen seikka voisi esimerkiksi koskea tilattavien määriä. Tietyllä hetkellä tehty sopimus ei välttämättä kata kaikkia tavarantoimittajan ja ostajan väliseen liiketoimeen liittyviä näkökohtia.
- (22) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tavarantoimittajien ja ostajien olisi voitava neuvotella vapaasti myyntitapahtumista, mukaan lukien hinnoista. Tällaisissa neuvotteluissa käsitellään myös maksuja, jotka koskevat ostajan tavarantoimittajalle tarjoamia palveluja, kuten tuotevalikoimaan sisällyttämistä, markkinointia ja myynninedistämistä. Sen sijaan jos ostaja veloittaa tavarantoimittajalta maksuja, jotka eivät liity tiettyyn myyntitapahtumaan, tällaista käytäntöä olisi pidettävä hyvän kauppataavan vastaisena ja se olisi kiellettävä tämän direktiivin mukaisesti.
- (23) Vaikka velvoitetta käyttää kirjallisia sopimuksia ei pitäisi olla, kirjallisten sopimusten käyttö maataloustuote- ja elintarvikeketjussa voi edistää tiettyjen hyvän kauppataavan vastaisten käytäntöjen torjumista. Näin ollen ja tavarantoimittajien suojelemiseksi kyseisiltä hyvän kauppataavan vastaisilta käytännöiltä tavarantoimittajilla tai

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, kaupallisissa toimitissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

niiden yhteenliittymillä olisi oltava oikeus pyytää kirjallista vahvistusta toimitussopimuksen ehdoista silloin, kun kyseiset ehdot on jo hyväksytty. Tällaisissa tapauksissa sitä, että ostaja kieltäytyy vahvistamasta toimitussopimuksen ehtoja kirjallisesti, olisi pidettävä hyvän kauppatavan vastaisena käytäntönä, joka olisi kiellettävä. Jäsenvaltiot saattavat lisäksi määrittää, jakaa ja edistää pitkän aikavälin sopimusten tekemistä koskevia parhaita käytäntöjä, joilla pyritään vahvistamaan tuottajien neuvotteluasemaa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa.

- (24) Tällä direktiivillä ei yhdenmukaisteta todistustaakkaa koskevia sääntöjä, joita sovelletaan kansallisten valvontaviranomaisten kanssa käytävissä menettelyissä, eikä sillä yhdenmukaisteta toimitussopimusten määritelmää. Näin ollen todistustaakkaa koskevat säännöt ja toimitussopimusten määritelmä ovat jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisia.
- (25) Tavarantoimittajien olisi voitava tehdä tämän direktiivin mukaisesti valituksia tietyistä hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä. Se, että ostajat toteuttavat tai uhkaavat toteuttaa kaupallisia kustotoimia tavarantoimittajia vastaan, kun nämä käyttävät oikeuksiaan, esimerkiksi poistamalla tuotteita valikoimasta, vähentämällä tuotteiden tilausmääriä tai lopettamalla tietyt ostajan tavarantoimittajalle tarjoamat palvelut, kuten tavarantoimittajien tuotteiden markkinoinnin tai myynninedistämisen, olisi kiellettävä ja sitä olisi pidettävä hyvän kauppatavan vastaisena käytäntönä.
- (26) Tavallisesti ostaja vastaa kustannuksista, joita aiheutuu maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden varastoisemisesta, esillä pitämisestä tai tuotevalikoimaan sisällyttämisestä taikka kyseisten tuotteiden asettamisesta saataville markkinoilla. Tästä seuraa, että tämän direktiivin mukaisesti olisi kiellettävä se, että tavarantoimittajalta veloitetaan kyseisistä palveluista joko ostajalle tai kolmannelle osapuolelle suoritettava maksu, ellei maksusta ole sovittu selkeästi ja yksiselitteisesti toimitussopimuksen tekemisen yhteydessä tai muussa ostajan ja tavarantoimittajan välillä myöhemmin tehdyssä sopimuksessa. Jos tällaisesta maksusta sovitaan, sen olisi perustuttava puolueettomiin ja kohtuullisiin arvioihin.
- (27) Jotta tavarantoimittajan osallistumista maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden myynninedistämisestä, markkinoinnista tai mainonnasta, mukaan lukien myynninedistämisesittelyt myymälöissä ja myyntikampanjat, aiheutuviin kustannuksiin voisi pitää hyvän kauppatavan mukaisena, näistä maksuista olisi sovittava selkeästi ja yksiselitteisesti toimitussopimuksen tekemisen yhteydessä tai muussa ostajan ja tavarantoimittajan välillä myöhemmin tehdyssä sopimuksessa. Muuten ne olisi kiellettävä tämän direktiivin mukaisesti. Jos tällaisesta maksusta sovitaan, sen olisi perustuttava puolueettomiin ja kohtuullisiin arvioihin.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä valvontaviranomaiset, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä säädettyjen kieltojen tehokas täytäntöönpanon valvonta. Kyseisten viranomaisten olisi pystyttävä toimimaan joko omasta aloitteestaan tai sellaisten osapuolten esittämien valitusten, jotka ovat kärsineet hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä maataloustuote- ja elintarvikeketjussa, väärinkäytösten paljastajien tekemien valitusten tai nimettömien valitusten pohjalta. Jos valvontaviranomainen katsoo, ettei se voi asettaa valitusta etusijalle, sen olisi ilmoitettava tästä valituksen tekijälle ja esitettävä siihen syyt. Jos valituksen tekijä pyytää henkilöllisyytensä pitämistä luottamuksellisena kaupallisten kustotoimien pelossa, jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin.
- (29) Jos jäsenvaltiossa on enemmän kuin yksi valvontaviranomainen, sen olisi nimettävä yksi yhteyspiste valvontaviranomaisten välisen ja komission kanssa tehtävän tehokkaan yhteistyön helpottamiseksi.
- (30) Tavarantoimittajille saattaa olla esimerkiksi kielellisistä syistä helpompaa osoittaa valitukset oman jäsenvaltionsa valvontaviranomaiselle. Täytäntöönpanon valvonnan näkökulmasta voisi kuitenkin olla tehokkaampaa tehdä valitus sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, johon ostaja on sijoittautunut. Tavarantoimittajien olisi saatava valita, mille viranomaiselle ne haluavat valitukset osoittaa.
- (31) Tuottajaorganisaatioiden, muiden tavarantoimittajaorganisaatioiden ja tällaisten organisaatioiden yhteenliittymien, mukaan lukien niitä edustavien järjestöjen, tekemillä valituksilla voidaan suojata sellaisten organisaation yksittäisten jäsenten henkilöllisyys, jotka katsovat, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt ovat vaikuttaneet heihin. Muilla organisaatioilla, joilla on oikeutettu etu edustaa tavarantoimittajia, olisi myös oltava oikeus tehdä valituksia tavarantoimittajan pyynnöstä ja tämän edun mukaisesti, mikäli tällaiset organisaatiot ovat riippumattomia, voittoa tavoittelemattomia oikeushenkilöitä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten olisi voitava hyväksyä tällaisten tahojen tekemät valitukset ja toimia niiden pohjalta ja suojella samalla ostajan menettelyllisiä oikeuksia.
- (32) Nimetyillä valvontaviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat resurssit ja asiantuntemus, jotta ne voivat varmistaa, että hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen kieltä pannaan tehokkaasti täytäntöön.

- (33) Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet ja asiantuntemus suorittaa tutkimuksia. Valtuuksien antaminen kyseisille viranomaisille ei tarkoita, että niiden on käytettävä kyseisiä valtuuksia kussakin suorittamassaan tutkimuksessa. Valtuuksiensa nojalla valvontaviranomaisten olisi esimerkiksi voitava kerätä tehokkaasti tosiasioihin perustuvaa tietoa, ja valvontaviranomaisilla olisi oltava toimivalta määrätä lopettamaan kielletty käytäntö tarpeen mukaan.
- (34) Ehkäisevät tekijät, kuten toimivalta määrätä sakkoja tai käynnistää menettelyjä, esimerkiksi tuomioistuinmenettelyjä, sakkojen määräämiseksi ja toimivalta määrätä muita yhtä tehokkaita seuraamuksia ja käynnistää menettelyjä niiden määräämiseksi sekä toimivalta julkaista tutkimusten tuloksia, mukaan lukien sellaisten tietojen julkaiseminen, jotka liittyvät rikkomuksiin syyllistyneisiin ostajiin, voivat kannustaa käyttäytymisen muutoksiin ja osapuolten sopimiseen oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa, minkä vuoksi niiden olisi kuuluttava osana valvontaviranomaisten valtuuksiin. Sakot voivat olla erityisen tehokkaita ja varoittavia. Valvontaviranomaisen olisi kuitenkin voitava kussakin yksittäisessä tutkimuksessa päättää, mitä valtuuksistaan se käyttää ja määrääkö se sakon tai muun yhtä tehokkaan seuraamuksen tai käynnistääkö se menettelyt sakon tai muun yhtä tehokkaan seuraamuksen määräämiseksi.
- (35) Valvontaviranomaisille annettujen valtuuksien käyttöön tämän direktiivin nojalla olisi sovellettava asianmukaisia suojatoimia, jotka täyttävät unionin oikeuden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan yleisten periaatteiden vaatimukset Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, mukaan luettuna ostajan puolustus-oikeuksien kunnioittaminen.
- (36) Komission ja jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta varmistetaan yhteinen lähestymistapa tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen. Valvontaviranomaisten olisi erityisesti tarjottava toisilleen vastavuoroista apua esimerkiksi jakamalla tietoja ja avustamalla tutkimuksissa, joilla on valtioiden rajat ylittävä ulottuvuus.
- (37) Edistääkseen tehokasta täytäntöönpanon valvontaa komissio auttaa järjestämään jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä säännöllisiä kokouksia, joissa voidaan jakaa tämän direktiivin säännösten soveltamisen kannalta asiaankuuluvia tietoja, parhaita käytäntöjä, tietoja uusimmasta kehityksestä, valvontakäytäntöjä ja suosituksia.
- (38) Kyseisten vaihtojen helpottamiseksi komission olisi perustettava julkinen verkkosivusto, jossa on kansallisia valvontaviranomaisia koskevia viittauksia sekä tietoa kansallisista toimenpiteistä, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallisista lainsäädäntöä.
- (39) Koska suurimmassa osassa jäsenvaltioita on jo hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä koskevia kansallisia sääntöjä, jotka tosin eroavat toisistaan, on aiheellista käyttää direktiiviä ottamaan käyttöön suojelun vähimmäistaso unionin oikeudessa. Tämän pitäisi antaa jäsenvaltioille mahdollisuus sisällyttää asiaa koskevat säännöt kansalliseen oikeusjärjestykseen siten, että mahdollistetaan yhtenäiset käyttöön otettavat järjestelmät. Jäsenvaltioita ei pitäisi estää pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön alueellaan tiukempia kansallisia sääntöjä, jotka tarjoavat korkeamman suojelun tason hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä vastaan yritysten välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa, edellyttäen että noudatetaan sisämarkkinoiden toimintaan sovellettavaa unionin oikeutta ja että tällaiset säännöt ovat oikeasuhteisia.
- (40) Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisia sääntöjä, joilla on tarkoitus torjua hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, edellyttäen että noudatetaan sisämarkkinoiden toimintaan sovellettavaa unionin oikeutta ja että tällaiset säännöt ovat oikeasuhteisia. Tällaiset kansalliset säännöt voisivat mennä tätä direktiiviä pidemmälle esimerkiksi ostajien ja tavarantoimittajien kokoa, ostajien suojelua, tuotevalikoimaa ja palveluvalikoimaa koskevilta osin. Tällaiset kansalliset säännöt voisivat myös mennä tässä direktiivissä lueteltujen kiellettyjen hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen lukumäärää ja tyyppiä pidemmälle.
- (41) Tällaisia kansallisia sääntöjä sovellettaisiin vapaaehtoisten hallintotoimenpiteiden, kuten kansallisten menettelysääntöjen tai SCI-toimitusketjualoitteen rinnalla. Tavarantoimittajien ja ostajien välisen vaihtoehtoisen riitojen ratkaisun käyttöön olisi nimenomaisesti kannustettava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tavarantoimittajan oikeutta tehdä valituksia tai kääntyä siviilituomioistuinten puoleen.
- (42) Komissio valvoo tämän direktiivin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Lisäksi komission olisi voitava arvioida tämän direktiivin tehokkuutta. Tätä varten jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten olisi toimitettava komissiolle vuotuinen kertomus. Kyseisissä kertomuksissa olisi tarpeen mukaan annettava määrällisiä ja laadullisia tietoja valituksista,

tutkimuksista ja tehdyistä päätöksistä. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa raportointivelvoitteen yhdenmukainen täytäntöönpano. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁷⁾ mukaisesti.

- (43) Tehokkaan täytäntöönpanon takaamiseksi toimissa, jotka koskevat hyvän kauppataavan vastaisia käytäntöjä yritysten välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa, komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Kyseisessä tarkastelussa olisi arvioitava erityisesti maataloustuote- ja elintarvikeketjussa esiintyvien hyvän kauppataavan vastaisten käytäntöjen torjumiseen tarkoitettujen kansallisten toimenpiteiden tehokkuutta sekä valvontaviranomaisten yhteistyön tehokkuutta. Tarkastelussa olisi myös kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, onko jatkossa perusteltua suojella tavarantoimittajien lisäksi maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden ostajia toimitusketjussa. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotukset.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli unionin suojelun vähimmäistason ottamista käyttöön yhdenmukaistamalla jäsenvaltioiden erilaisia toimenpiteitä hyvän kauppataavan vastaisten käytäntöjen osalta, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Jotta voidaan torjua käytäntöjä, jotka poikkeavat jyrkästi hyvästä kauppataavasta, jotka ovat kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vastaisia ja jotka ovat yhden kauppakumppanin yksipuolisesti toiselle määräämiä, tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäisluettelo kielletyistä hyvän kauppataavan vastaisista käytännöistä ostajien ja tavarantoimittajien välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa ja annetaan vähimmäissäännöt, jotka koskevat kyseisten kieltojen täytäntöönpanon valvontaa ja järjestelyjä valvontaviranomaisten välistä koordinaatiota varten.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan tiettyihin hyvän kauppataavan vastaisiin käytäntöihin, joita esiintyy maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kaupassa, kun myyjänä ovat:

- a) tavarantoimittajat, joiden vuotuinen liikevaihto on enintään 2 000 000 euroa, ja kun ostajien vuotuinen liikevaihto on yli 2 000 000 euroa;
- b) tavarantoimittajat, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 2 000 000 euroa ja enintään 10 000 000 euroa, ja kun ostajien vuotuinen liikevaihto on yli 10 000 000 euroa;
- c) tavarantoimittajat, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 10 000 000 euroa ja enintään 50 000 000 euroa, ja kun ostajien vuotuinen liikevaihto on yli 50 000 000 euroa;
- d) tavarantoimittajat, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 50 000 000 euroa ja enintään 150 000 000 euroa, ja kun ostajien vuotuinen liikevaihto on yli 150 000 000 euroa;
- e) tavarantoimittajat, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 150 000 000 euroa ja enintään 350 000 000 euroa, ja kun ostajien vuotuinen liikevaihto on yli 350 000 000 euroa.

Ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa tarkoitettua tavarantoimittajien ja ostajien vuotuista liikevaihtoa on tulkittava komission suosituksen 2003/361/EY ⁽⁸⁾ liitteen asiaankuuluvien osien ja erityisesti siinä olevan 3, 4 ja 6 artiklan mukaisesti, mukaan lukien ”riippumattoman yrityksen”, ”omistusyhteisyriksen” ja ”sidosyrityksen” määritelmät sekä muut vuotuisen liikevaihtoon liittyvät seikat.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁸⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskusuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tätä direktiiviä sovelletaan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kaupassa, kun myyjänä ovat tavarantoimittajat, joiden vuotuinen liikevaihto on enintään 350 000 000 euroa, ja kun kaikki ostajat ovat viranomaisia.

Tätä direktiiviä sovelletaan myyntiin, jossa joko tavarantoimittaja tai ostaja, tai molemmat, ovat sijoittautuneet unioniin.

Tätä direktiiviä sovelletaan myös palveluihin, sikäli kuin niihin viitataan nimenomaisesti 3 artiklassa, joita ostaja tarjoaa tavarantoimittajalle.

Tätä direktiiviä ei sovelleta tavarantoimittajien ja kuluttajien välisiin sopimuksiin.

3. Tätä direktiiviä sovelletaan toimitussopimuksiin, jotka on tehty niiden toimenpiteiden soveltamispäivän jälkeen, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

4. Toimitussopimukset, jotka on tehty ennen niiden toimenpiteiden julkaisemista, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, on saatettava tämän direktiivin mukaisiksi 12 kuukauden kuluessa kyseisestä julkaisupäivästä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'maataloustuotteilla ja elintarvikkeilla' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita sekä tuotteita, joita ei luetella kyseisessä liitteessä mutta jotka on jalostettu käytettäväksi elintarvikkeena käyttäen kyseisessä liitteessä lueteltuja tuotteita;
- 2) 'ostajalla' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, kyseisen henkilön sijoittautumispaikasta riippumatta, tai viranomaista unionissa, joka ostaa maataloustuotteita ja elintarvikkeita; 'ostajalla' voidaan tarkoittaa myös tällaisten luonnollisten ja oikeushenkilöiden ryhmää;
- 3) 'viranomaisella' kansallisia viranomaisia, alue- tai paikallisviranomaisia, julkisoikeudellisia laitoksia sekä yhden tai useamman tällaisen viranomaisen tai yhden tai useamman tällaisen julkisoikeudellisen laitoksen muodostamia yhteenliittymiä;
- 4) 'tavarantoimittajalla' sijoittautumispaikasta riippumatta maataloustuottajaa tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy maataloustuotteita ja elintarvikkeita; 'tavarantoimittajalla' voidaan tarkoittaa myös tällaisten maataloustuottajien tai tällaisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää, kuten tuottajaorganisaatiot, tavarantoimittajaorganisaatiot ja tällaisten organisaatioiden yhteenliittymät;
- 5) 'pilaantuvilla maataloustuotteilla ja elintarvikkeilla' maataloustuotteita ja elintarvikkeita, joista voi tulla luonnostaan tai niiden jalostusvaiheessa myytäväksi kelpaamattomia 30 päivän kuluessa korjaamisesta, tuottamisesta tai jalostamisesta.

3 artikla

Hyvän kauppataavan vastaisten käytäntöjen kieltäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään kaikki seuraavat hyvän kauppataavan vastaiset käytännöt kielletään:

a) ostaja maksaa tavarantoimittajalle,

i) jos tuotteiden toimittamisesta säännöllisesti määrätään toimitussopimuksessa:

- pilaantuvista maataloustuotteista ja elintarvikkeista myöhemmin kuin 30 päivää sen jälkeen, kun sovittu toimituskausi, jonka aikana toimituksia on tehty, on päättynyt, tai myöhemmin kuin 30 päivää sen päivän jälkeen, jona maksettava määrä kyseiselle toimituskaudelle on vahvistettu, riippuen siitä, kumpi näistä päivistä on myöhäisempi;
- muista maataloustuotteista ja elintarvikkeista myöhemmin kuin 60 päivää sen jälkeen, kun sovittu toimituskausi, jonka aikana toimituksia on tehty, on päättynyt, tai myöhemmin kuin 60 päivää sen päivän jälkeen, jona maksettava määrä kyseiselle toimituskaudelle on vahvistettu, riippuen siitä, kumpi näistä päivistä on myöhäisempi;

tässä alakohdassa mainittujen maksuaikojen soveltamisen kannalta katsotaan joka tapauksessa, että sovitut toimituskaudet ovat enintään yhden kuukauden pituisia;

ii) jos tuotteiden toimittamisesta säännöllisesti ei määrätä toimitussopimuksessa:

- pilaantuvista maataloustuotteista ja elintarvikkeista myöhemmin kuin 30 päivää toimituspäivän jälkeen tai myöhemmin kuin 30 päivää sen päivän jälkeen, jona maksettava määrä on vahvistettu, riippuen siitä, kumpi näistä päivistä on myöhäisempi;
- muista maataloustuotteista ja elintarvikkeista myöhemmin kuin 60 päivää toimituspäivän jälkeen tai myöhemmin kuin 60 päivää sen päivän jälkeen, jona maksettava määrä on vahvistettu, riippuen siitä, kumpi näistä päivistä on myöhäisempi.

Sen estämättä, mitä tämän alakohdan i ja ii alakohdassa säädetään, jos ostaja vahvistaa maksettavan määrän:

- edellä i alakohdassa tarkoitetut maksuajat alkavat kulua siitä, kun sovittu toimituskausi, jonka aikana toimituksia on tehty, on päättynyt; ja
 - edellä ii alakohdassa tarkoitetut maksuajat alkavat kulua toimituspäivästä;
- b) ostaja peruuttaa pilaantuvien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tilaukset niin lyhyellä varoitusaajalla, että tavarantoimittajan ei voida kohtuudella odottaa löytävän muuta vaihtoehtoa kyseisten tuotteiden myymiseksi tai käyttämiseksi; alle 30 päivän varoitusaikaa on aina pidettävä lyhyenä varoitusaikana; jäsenvaltiot voivat tietyillä aloilla asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vahvistaa varoitusajaksi alle 30 päivää;
- c) ostaja muuttaa yksipuolisesti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden toimitussopimuksen ehtoja, jotka koskevat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden toimituksen tai jakelun tiheyttä, menetelmää, paikkaa, ajankohtaa tai määrää tai jotka koskevat laatuvaatimuksia, maksuehtoja tai hintoja tai palvelujen tarjoamista sikäli kuin niihin viitataan nimenomaisesti 2 kohdassa;
- d) ostaja vaatii tavarantoimittajalta maksuja, jotka eivät liity tavarantoimittajan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden myyntiin;
- e) ostaja vaatii, että tavarantoimittaja maksaa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden pilaantumisesta tai häviämisestä, joka aiheutuu ostajan tiloissa tai sen jälkeen, kun omistus on siirtynyt ostajalle, jos tällainen pilaantuminen tai häviäminen ei ole aiheutunut tavarantoimittajan laiminlyönnistä tai virheestä, tai molemmista;
- f) ostaja kieltäytyy vahvistamasta kirjallisesti ostajan ja tavarantoimittajan välisen toimitussopimuksen ehtoja, joista tavarantoimittaja on pyytänyt kirjallista vahvistusta; tätä ei sovelleta silloin, kun toimitussopimus koskee tuotteita, jotka tuottajaorganisaation, mukaan lukien osuuskunta, jäsenen on määrää toimittaa tuottajaorganisaatiolle, jonka jäsen tavarantoimittaja on, jos kyseisen tuottajaorganisaation sääntöihin tai näissä säännöissä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutuksiltaan vastaavat toimitussopimuksen ehtoja;
- g) ostaja hankkii, käyttää tai ilmaisee laittomasti tavarantoimittajan liikesalaisuuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/943 ⁽⁹⁾ tarkoitetussa merkityksessä;
- h) ostaja uhkaa toteuttaa tai toteuttaa kaupallisia kostotoimia tavarantoimittajaa vastaan, jos tavarantoimittaja käyttää sopimusperusteisia tai lakisääteisiä oikeuksiaan, mukaan lukien oikeus tehdä valitus valvontaviranomaisille tai tehdä yhteistyötä valvontaviranomaisten kanssa tutkimuksen aikana;
- i) ostaja vaatii tavarantoimittajalta korvausta tavarantoimittajan tuotteiden myyntiä koskevien asiakasvalitusten käsittelyn kustannuksista, vaikka tavarantoimittaja ei ole syylistynyt laiminlyöntiin tai virheeseen.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla kiellolla ei kuitenkaan rajoiteta seuraavien soveltamista:

- maksuviivästyksen seuraamukset ja oikeussuojakeinot, sellaisena kuin niistä säädetään direktiivissä 2011/7/EU, joita sovelletaan kyseisessä direktiivissä vahvistetuista maksuajoista poiketen tässä direktiivissä vahvistettujen maksuaikojen perusteella;
- ostajan ja tavarantoimittajan mahdollisuus sopia arvon jakamista koskevasta lausekkeesta, jota tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 172 a artiklassa.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua kieltoa ei kuitenkaan sovelleta maksuihin, jotka

- ostaja suorittaa tavarantoimittajalle, kun tällaiset maksut suoritetaan koulujärjestelmän puitteissa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 23 artiklan mukaisesti;
- ovat terveydenhuoltopalveluja tarjoavien julkisyhteisöjen, joita tarkoitetaan direktiivin 2011/7/EU 4 artiklan 4 kohdan b alakohdassa, suorittamia;
- ovat sellaisten toimitussopimusten mukaisia, jotka on tehty viininvalmistukseen tarkoitettujen rypäleiden tai puristemehun toimittajien ja niiden suorien ostajien välillä, edellyttäen
 - i) että myyntitapahtumien erityiset maksuehdot sisältyvät vakiosopimuksiin, joista on tehty jäsenvaltiossa velvoittavia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklan nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2019, ja että jäsenvaltiot uusivat tämän vakiosopimusten soveltamisalan laajentamisen kyseisestä päivästä alkaen ilman, että maksuehtoja muutetaan merkittävästi rypäleiden tai puristemehun toimittajien vahingoksi; ja
 - ii) että viininvalmistukseen tarkoitettujen rypäleiden tai puristemehun toimittajien ja niiden suorien ostajien välillä tehdyt toimitussopimukset ovat monivuotisia tai niistä tulee monivuotisia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään kaikki seuraavat kaupan käytännöt kielletään, ellei niistä ole sovittu aikaisemmin selkeästi ja yksiselitteisesti toimitussopimuksessa tai tavarantoimittajan ja ostajan välillä myöhemmin tehdyssä sopimuksessa:

- a) ostaja palauttaa myymättä jääneet maataloustuotteet ja elintarvikkeet tavarantoimittajalle maksamatta kyseisistä myymättä jääneistä tuotteista tai maksamatta näiden tuotteiden hävittämisestä, tai kummastakaan;
- b) tavarantoimittajalta veloitetaan maksu edellytyksenä sille, että sen maataloustuotteita ja elintarvikkeita varastoidaan, pidetään esillä tai sisällytetään tuotevalikoimaan taikka tällaisia tuotteita asetetaan saataville markkinoilla;
- c) ostaja vaatii, että tavarantoimittaja vastaa kaikista tai osasta kustannuksia, joita aiheutuu, kun ostaja myy maataloustuotteita ja elintarvikkeita alennuksella osana myynninedistämistä;
- d) ostaja vaatii, että tavarantoimittaja maksaa ostajan toteuttamasta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden mainonnasta;
- e) ostaja vaatii, että tavarantoimittaja maksaa ostajan toteuttamasta maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden markkinoinnista;
- f) ostaja veloittaa tavarantoimittajalta henkilöstöstä, joka sisustaa tavarantoimittajan tuotteiden myyntiin käytettyjä tiloja.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen kaupan käytännöt kielletään, ellei ostaja ennen myynninedistämistä, joka toteutetaan ostajan aloitteesta, täsmennä myynninedistämiskautta ja alennettuun hintaan tilattavien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden odotettua määrää.

3. Jos ostaja vaatii maksua 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c, d, e tai f alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, ostajan on tavarantoimittajan pyynnöstä toimitettava tavarantoimittajalle kirjallinen arvio maksuista yksikkökohtaisesti tai yhteensä, sen mukaan kumpi on asianmukainen, ja 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b, d, e tai f alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa toimitettava tavarantoimittajalle myös kirjallinen arvio kustannuksista ja kyseisen arvion perusta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa säädetty kiellot ovat kansainvälisesti pakottavia säännöksiä, joita sovelletaan kaikkiin kyseisten kieltojen soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin, riippumatta siitä, mitä lakia osapuolten väliseen toimitussopimukseen muutoin sovellettaisiin.

4 artikla

Nimetyt valvontaviranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, joka vastaa 3 artiklassa säädettyjen kieltojen täytäntöönpanon valvonnasta kansallisella tasolla, jäljempänä 'valvontaviranomainen', ja ilmoitettava komissiolle kyseisestä nimeämisestä.

2. Jos jäsenvaltio nimeää alueellaan useamman kuin yhden valvontaviranomaisen, sen on nimettävä yksi yhteyspiste sekä valvontaviranomaisten keskinäistä yhteistyötä että komission kanssa tehtävää yhteistyötä varten.

5 artikla

Valitukset ja luottamuksellisuus

1. Tavarantoimittajat voivat osoittaa valitukset joko sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, johon tavarantoimittaja on sijoittautunut, tai sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, johon ostaja, jonka epäillään harjoittaneen kiellettyä kaupan käytäntöä, on sijoittautunut. Sillä valvontaviranomaisella, jolle valitus on osoitettu, on oltava toimivalta valvoa 3 artiklassa säädettyjen kieltojen täytäntöönpanoa.
2. Tuottajaorganisaatioilla, muilla tavarantoimittajaorganisaatioilla ja tällaisten organisaatioiden yhteenliittymillä on oltava oikeus tehdä valitus yhden tai useamman jäsenensä pyynnöstä tai tarvittaessa jäsenorganisaatioidensa yhden tai useamman jäsenen pyynnöstä, jos kyseiset jäsenet katsovat, että kielletty kaupan käytäntö on vaikuttanut niihin. Muilla organisaatioilla, joilla on oikeutettu etu edustaa tavarantoimittajia, on oltava oikeus tehdä valituksia tavarantoimittajan pyynnöstä ja tämän edun mukaisesti edellyttäen, että tällaiset organisaatiot ovat riippumattomia, voittoa tavoittelemattomia oikeushenkilöitä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomainen ryhtyy valituksen tekijän niin pyytäessä tarvittaviin toimenpiteisiin suojatakseen asianmukaisesti valituksen tekijän tai 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenten tai tavarantoimittajien henkilöllisyyden ja suojatakseen asianmukaisesti muiden sellaisten tietojen luottamuksellisuuden, joiden osalta valituksen tekijä katsoo tällaisten tietojen paljastamisen vahingoittavan valituksen tekijän tai kyseisten jäsenten tai tavarantoimittajien etuja. Valituksen tekijän on yksilöitävä tiedot, joita se pyytää käsiteltävän luottamuksellisesti.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valituksen vastaanottava valvontaviranomainen ilmoittaa valituksen tekijälle kohtuullisen ajan kuluessa valituksen vastaanottamisesta, miten se aikoo toteuttaa valituksen käsittelyn.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos valvontaviranomainen katsoo, että valituksen tutkimiseen ei ole riittäviä perusteita, sen on ilmoitettava valituksen tekijälle syistä kohtuullisen ajan kuluessa valituksen vastaanottamisesta.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos valvontaviranomainen katsoo, että valituksen tutkimiseen on riittävät perusteet, sen on pantava vireille, suoritettava ja saatettava päätökseen valituksen tutkinta kohtuullisessa ajassa.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos valvontaviranomainen toteaa, että ostaja on rikkonut 3 artiklassa tarkoitettuja kieltoja, sen on vaadittava ostajaa lopettamaan kielletty kaupan käytäntö.

6 artikla

Valvontaviranomaisten valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kullakin niiden valvontaviranomaisella on tarvittavat resurssit ja asiantuntemus tehtäviensä hoitamiseksi, ja myönnettävä niille seuraava toimivalta:
 - a) toimivalta panna vireille ja suorittaa tutkimuksia omasta aloitteestaan tai valituksen perusteella;
 - b) toimivalta vaatia ostajia ja tavarantoimittajia esittämään kaikki tarvittavat tiedot kiellettyjä kaupan käytäntöjä koskevien tutkimusten suorittamiseksi;
 - c) toimivalta suorittaa paikan päällä tapahtuvia ennalta ilmoittamattomia tarkastuksia osana tutkimuksiaan kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti;
 - d) toimivalta tehdä päätöksiä, joissa todetaan 3 artiklassa säädettyjen kieltojen rikkominen ja vaaditaan ostajaa lopettamaan kielletty kaupan käytäntö; viranomainen voi pidättäytyä tällaisen päätöksen tekemisestä, jos kyseisestä päätöksestä aiheutuisi riski valituksen tekijän henkilöllisyyden paljastumisesta tai sellaisten muiden tietojen paljastumisesta, joiden osalta valituksen tekijä katsoo tällaisen paljastumisen vahingoittavan etujaan, ja edellyttäen, että valituksen tekijä on yksilöinyt tällaiset tiedot 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - e) toimivalta määrätä sakkoja ja muita yhtä tehokkaita seuraamuksia sekä välitoimia tai käynnistää menettelyt sakkojen ja muiden yhtä tehokkaiden seuraamusten sekä välitoimien määräämiseksi rikkojalle kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti;
 - f) toimivalta julkaista säännöllisesti d ja e alakohdan mukaisesti tehdyt päätöksensä.

Ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettujen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niissä on otettava huomioon rikkomisen luonne, kesto, toistuvuus ja vakavuus.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetun toimivallan käyttöön sovelletaan puolustus oikeuksia koskevia asianmukaisia suojatoimia unionin oikeuden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan yleisten periaatteiden mukaisesti myös tapauksissa, joissa valituksen tekijä pyytää 5 artiklan 3 kohdan nojalla tietojen luottamuksellista käsittelyä.

7 artikla

Vaihtoehtoinen riitojenratkaisu

Jäsenvaltiot voivat kannustaa tehokkaiden ja riippumattomien vaihtoehtoisten riitojenratkaisumekanismien, kuten sovittelun, vapaaehtoiseen käyttöön ratkaistaessa tavarantoimittajien ja ostajien välisiä riitoja, jotka koskevat ostajan harjoittamia hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tavarantoimittajien oikeutta tehdä valituksia 5 artiklan mukaisesti ja 6 artiklan mukaisia valvontaviranomaisten valtuuksia.

8 artikla

Valvontaviranomaisten yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tekevät tehokkaasti yhteistyötä keskenään ja komission kanssa ja että ne antavat toisilleen vastavuoroista apua tutkimuksissa, joilla on valtioiden rajat ylittävä ulottuvuus.

2. Valvontaviranomaisten on kokoonnuttava vähintään kerran vuodessa keskustelemaan tämän direktiivin soveltamisesta 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vuosikertomusten pohjalta. Valvontaviranomaisten on keskusteltava parhaista käytännöistä, uusista tapauksista ja viimeisimmästä kehityksestä maataloustuote- ja elintarvikeketjussa esiintyvien hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen alalla sekä vaihdettava tietoja erityisesti tämän direktiivin mukaisesti hyväksymistään täytäntöönpanotoimenpiteistä ja niiden valvontakäytännöistä. Valvontaviranomaiset voivat antaa suosituksia, joilla kannustetaan tämän direktiivin johdonmukaiseen soveltamiseen ja parannetaan valvontaa. Komissio avustaa näiden kokousten järjestämisessä.

3. Komissio perustaa verkkosivuston, joka mahdollistaa valvontaviranomaisten välisen ja komission kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon, etenkin vuosittaisiin kokouksiin liittyen, ja hallinnoi sitä. Komissio perustaa julkisen verkkosivuston, jossa on nimettyjen valvontaviranomaisten yhteystiedot ja linkkejä kansallisten valvontaviranomaisten tai muiden jäsenvaltioiden viranomaisten verkkosivustoille, joilla on tietoja 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

9 artikla

Kansalliset säännöt

1. Suojelun korkeamman tason varmistamiseksi jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön sääntöjä, joilla on tarkoitus torjua hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä ja jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetyt, edellyttäen että tällaiset kansalliset säännöt ovat yhteensopivia sisämarkkinoiden toimintaa koskevien sääntöjen kanssa.

2. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamista, joilla on tarkoitus torjua hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, edellyttäen että tällaiset säännöt ovat yhteensopivia sisämarkkinoiden toimintaa koskevien sääntöjen kanssa.

10 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden valvontaviranomaiset julkaisevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista toimistaan vuosikertomuksen, jossa muun muassa esitetään saatujen valitusten lukumäärä sekä vireille pantujen ja päätettyjen tutkimusten lukumäärä edeltävän vuoden aikana. Kertomuksessa on oltava kustakin päätetystä tutkimuksesta asiaa kuvaava tiivistelmä, tutkimuksen tulos ja tarvittaessa tehty päätös, jollei 5 artiklan 3 kohdassa säädetyistä luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

2. Jäsenvaltioiden on lähetettävä kunkin vuoden 15 päivään maaliskuuta mennessä komissiolle kertomus hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä yritysten välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa. Tämän kertomuksen on sisällettävä erityisesti kaikki asiaankuuluvat tiedot tämän direktiivin mukaisten sääntöjen soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta asianomaisessa jäsenvaltiossa edeltävän vuoden aikana.

3. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat:
- a) edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi tarvittavia tietoja koskevat säännöt;
 - b) jäsenvaltioiden komissiolle lähetettävien tietojen hallintaa koskevat järjestelyt sekä tällaisten tietojen sisältöä ja muotoa koskevat säännöt;
 - c) järjestelyt, joilla tiedot ja asiakirjat toimitetaan jäsenvaltioille, kansainvälisille organisaatioille, kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai kansalaisille tai asetetaan niiden saataville, jollei henkilötietojen suojasta ja maataloustuottajien ja yritysten liikesalaisuuksien suojaamiseen liittyvästä oikeutetuista eduista muuta johdu.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 229 artiklalla perustettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

12 artikla

Arviointi

1. Komissio tekee ensimmäisen arvioinnin tästä direktiivistä 1 päivään marraskuuta 2025 mennessä ja toimittaa kertomuksen kyseisen arvioinnin keskeisistä havainnoista Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Tällaiseen kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotuksia.
2. Arvioinnissa on arvioitava ainakin
 - a) maataloustuote- ja elintarvikeketjussa esiintyvien hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumiseen tarkoitettujen kansallisella tasolla toteutettujen toimenpiteiden tehokkuutta;
 - b) toimivaltaisten valvontaviranomaisten yhteistyön tehokkuutta ja tarpeen mukaan yksilöitävä keinoja tämän yhteistyön parantamiseksi.
3. Komissio perustaa 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin vuosikertomuksiin. Komissio voi tarvittaessa pyytää jäsenvaltioilta lisätietoja, mukaan lukien tiedot kansallisella tasolla toteutettujen toimenpiteiden tehokkuudesta sekä yhteistyön ja vastavuoroisen avun tehokkuudesta.
4. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle välikertomuksen tämän direktiivin kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista ja täytäntöönpanoa koskevasta tilanteesta.

13 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2021.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*14 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan viidentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*15 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä huhtikuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

TYÖJÄRJESTYKSET

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TYÖJÄRJESTYKSEN MUUTOKSET

UNIONIN TUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 253 artiklan kuudennen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan ja erityisesti sen 63 artiklan,

sekä katsoo, että työjärjestyksessä on annettava tarkemmat määräykset Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 58 a artiklassa tarkoitetun valituslupajärjestelmän täytäntöönpanosta ja määriteltävä sekä menettelytavat valituslupahakemuksen tekemisessä ja tutkimisessa että asian käsittelyn konkreettinen kulku valituslupahakemuksen tutkimisen jälkeen,

neuvoston annettua hyväksyntänsä 9 päivänä huhtikuuta 2019,

ON VAHVISTANUT SEURAAVAT MUUTOKSET TYÖJÄRJESTYKSEENSÄ:

1 artikla

Lisätään 25 päivänä syyskuuta 2012 vahvistetun unionin tuomioistuimen työjärjestyksen ⁽¹⁾ V osastoon luku seuraavasti:

”1 a luku

VALITUSLUPA PERUSSÄÄNNÖN 58 a ARTIKLASSA TARKOITETUISSA MUUTOKSENHAKUASIOISSA

170 a artikla

Valituslupahakemus

1. Perussäännön 58 a artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitetuissa asioissa valittajan on liitettävä valituskirjelmäänsä valituslupahakemus, jossa valittajan on selostettava valituksen kohteena oleva unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta tärkeä kysymys ja johon on sisällytettävä kaikki unionin tuomioistuimen tarvitsemat tiedot valituslupahakemuksen ratkaisemiseksi. Jollei valituslupahakemusta ole tehty, unionin tuomioistuimen varapresidentti päättää, että valitus jätetään tutkimatta.

2. Valituslupahakemuksen pituus saa olla enintään seitsemän sivua, jotka on laadittava noudattaen kaikkia menettelymääräyksiä, jotka sisältyvät tämän työjärjestyksen nojalla annettuihin käytännön ohjeisiin asianosaisille unionin tuomioistuimessa käsiteltävissä asioissa.

3. Jos valituslupahakemus ei täytä edellisessä kohdassa mainittuja vaatimuksia, kirjaaja asettaa valittajalle lyhyen määräajan hakemuksessa olevien puutteiden korjaamista varten. Jollei puutteita ole korjattu asetetussa määräajassa, unionin tuomioistuimen varapresidentti päättää esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan, jätetäänkö valitus tutkimatta tämän menettelyvaatimuksen noudattamatta jättämisen vuoksi.

⁽¹⁾ EUVL L 265, 29.9.2012, s. 1, sellaisena kuin se on muutettuna 18.6.2013 (EUVL L 173, 26.6.2013, s. 65) ja 19.7.2016 (EUVL L 217, 12.8.2016, s. 69).

*170 b artikla***Valituslupahakemuksen ratkaiseminen**

1. Unionin tuomioistuin ratkaisee valituslupahakemuksen viipymättä.
2. Valituslupahakemuksen ratkaisee esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan tätä varten erityisesti perustettu jaosto, jonka puheenjohtajana on unionin tuomioistuimen varapresidentti ja johon kuuluvat lisäksi esittelevä tuomari ja sen kolmen tuomarin jaoston puheenjohtaja, johon esittelevä tuomari oli sijoitettu sinä päivänä, jona valituslupahakemus tehtiin.
3. Valituslupahakemus ratkaistaan perustellulla määräyksellä.
4. Jos valituslupa myönnetään perussäännön 58 a artiklan kolmannessa kohdassa mainituin perustein kokonaan tai osittain, asian käsittelyä jatketaan tämän työjärjestyksen 171–190 a artiklan mukaisesti. Edellisessä kohdassa tarkoitettu määräys ja valituskirjelmä annetaan tiedoksi unionin yleisessä tuomioistuimessa käsitellyn asian asianosaisille ja, jos valituslupa on myönnetty osittain, määräyksessä täsmennetään ne valitusperusteet tai valituksen osat, joihin vastauskirjelmän on kohdistuttava.
5. Kirjaaja ilmoittaa valitusluvan myöntämisestä välittömästi unionin yleiselle tuomioistuimelle sekä tämän lisäksi jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan komissiolle silloin, kun nämä eivät ole olleet asianosaisina unionin yleisessä tuomioistuimessa käsitellyssä asiassa.”

2 artikla

Nämä työjärjestyksen muutokset, jotka ovat todistusvoimaisia työjärjestyksen 36 artiklassa mainituilla kielillä, julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niiden julkaisemista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Tehty Luxemburgissa 9 päivänä huhtikuuta 2019.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI